

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

గోష్ఠి
బతుకులు (కథ)
అరిగే రామా రావు

8-7-'59

౧౬ శతాబ్దము

ANDHRA PATRIKA

ILLUSTRATED WEEKLY

“లంబా డీల నృత్యం”

చిత్రకారుడు : పెల్లమూరి పూర్ణానందశర్మ.

రీతి - రాతి

ఫోటో : ఎనల కృష్ణకుమార్

ఆంధ్ర సాహిత్యవారపత్రిక

సంవత్సర చందా
రూ. 18-0-0
విడివరిక 25 ప.పై

Founder: K. NAGESWARA RAO

ఆపాద శుద్ధ ద్వితీయ బుధవారం

సంపుటము 58
సంచిక 40
8-7-59

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

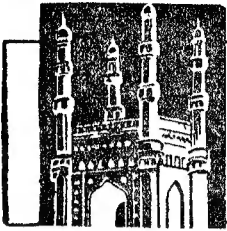
రాజశ్రీ వారి మూడవచిత్రంలో ఎం. ఎన్. రాజం.

— ఫోటో : పోమయ్యశాల.

రాజధానికబుర్లు—	—	8
గొప్పోళ్ల బతుకులు—అరిగే రామారావు	—	6
దొంగలు—ఆమంచర్ల గోపాలరావు	—	12
వరిసరాలు—మల్లాది సత్యనారాయణ	—	16
రెండుపదులు—రామకృష్ణ	—	20
అన్వేషణ—పోతుకూచి సాంబశివరావు	—	25
మీ రవరో మీకు తెలుసా?	—	28
అరుద్ర గళ్ల సుడికట్టు—	—	31
వక్త్ర ఫలితాలు—బి. నరసింగరావు	—	32
కాలపాహిరి—	—	35
విమానం కథ (నీరియల్) పి. దక్షిణామూర్తి	—	37
కాలనాథం—	—	39
వనితాలోకం—సిల్లలమర్రి శ్రీమరాజు	—	43
పోరపాత్రాలు—ఎం. కనకదుర్గ	—	44
వనితావాణి—	—	47
సినిమా—	—	50
పుస్తకసమీక్ష—	—	56

మధ్యపేజీలలో ప్రత్యేకాకర్షణ.

రాజధాని కబుర్లు

ప్రవేశం

ఉస్మానియా ఉదంతాలు

మనుష్యులు కలిసి జీవించాలని నిశ్చయించుకున్న తర్వాత, సాముదాయిక కార్యనిర్వహణకోసం సంస్థ లేర్పడక తప్పదు. సంస్థల నిర్వహణకు నియమాలు, నిబంధనలు కల్పించుకోక తప్పదు. సాముదాయిక ప్రయోజనాలు సిద్ధించడంకోసం వ్యక్తులపై కట్టబాట్లూ తప్పదు. ఈ ప్రయోజనాలు సిద్ధించినప్పుడే సంస్థల, నియమాల, నిబంధనల ఉనికి నమర్థనీయమౌతుంది.

సంస్థల నియమాలను నిబంధనలను నిర్వహించడానికి అధికారులుంటారు. ఈ అధికారులు మాడూ మనవాణకదా? సంఘంలో పలుకుబడిగల వ్యక్తుల, వర్గాల పలుకుబడి ఈ అధికారులపై ప్రబలింపబడుతుంటుంది. ఇది స్వాంత్యంకోకుండా చేయడం ప్రతికల భాగ్యతి. ఒకటి సంఘంయొక్క నియమాల వల వ్యక్తుల మాట్కులకు ధిగం వాటిల కూడదు. రెండు. వ్యక్తుల (సంఘచిత్రి)

ప్రయోజనాలకోరకు సంఘంయొక్క నియమాలు పరిలంపబడతాయి.

ఈ రెండు విషయాలను మనసులో కొని ఈ భాగం 'రాజధానికబుర్లు'లో—

కన్న మూసుకొని గాఢంగా నిద్రమాన్న నగరపాలక సంఘాన్ని గురించి, ముంగు వెనుకలు చూడకుండా కొంచెం అటూ ఇటూగా నడుస్తూన్న ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం గురించి, రాజధానిలో ప్రమాదాలు నివారించడంకోసం నగర పోలీసుశాఖ నియమించిన 'ముంగు చూపు రవాదార్'ను గురించి, మున్నలు, ఎనిమిగులు చుట్టుకుంటూ ప్రదక్షిణంలో పరమానందాన్ని పొందుతున్నారా వాణా సంస్థను గురించి—కూడా ప్రస్తావిస్తాను.

చివరది మొదట.

* * * ప్రదక్షిణలో పరమానందం

“నెనే రాణీనై శే—” అంటూ ఎలక్షన్ మేనిఫెస్టో ప్రకటించింది 'చందీక'లో శ్రీమతి పసుపులేటి కన్నాంబ. చాకలి పేరిగాడు మరో ఆకు ఎక్కువ చదివాడు. “పేరిగాడు రాజంట! పేరల్లి రాణంట!” అంటూ ఎగిరాడు. ఆంధ్రప్రదేశ్ రోడ్డు రవాణా సంస్థ నడిచే తీరు చూస్తే చాకలి పేరిగాడు గుర్తుకొస్తాడు సులభంగా.

ప్రతాపరుద్రుడు బండిగా ఉన్న రోజుల్లో, యుగంధరమంత్రికి పిచ్చితే ముందు ప్రారంభించి, పిచ్చి మదికవరకు పేరిగాడినే ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో.

నిజామ్ ప్లేట్ రైల్వేలో భాగంగా ఉండేది ఆర్.టి.డి. ఒకప్పుడు. రైలు సేవ సలో దిగే ప్రయాణికుల సౌకర్యార్థం నడుపబడిన శాఖ ఇది. నగరంలో ఆర్.టి.డి. బస్సులు నడిచేవిగాని ప్రజల ఉత్తయోగం కోసం నడుస్తున్నాయన్న సంగతి గమనించి నడిచేవి. అప్పట్లో రాణీగంజి నుంచి కోటికి టికెట్ రెండున్నర అణాలు వోలీ. అంటే మూడు రెండు అణాలు. ఇప్పుడు మూడున్నర అణాలు. పేరిగివాయివ ప్రయాణికుల సౌకర్యాలు ఏమీ పెరక్క

సంస్కృతి ఎమ్మెల్యేల (గూడూరు) పంచమ వార్షికోత్సవ సందర్భంలో నాటక పోటీ జరిగింది. ప్రథమ బహుమతిపొందిన నాటకం అభ్యుదయ కళాసమితి (మంగళగిరి) వారి 'లంకా లిండలు' గర్భకునికి ఒహుమతినిస్తున్న శ్రీ ఈడ్చుగంటి మురంద్రసాధ్ దేవర్తి.

పోగా, టికెట్ ధర నూటికి డ్విబెదుపాళ్ళు పెరిగింది.

అప్పట్లో నగరంలో ఆర్. టి. డి. బస్సుల కోకా “ప్రైవేటు బస్సులు” కూడా నడుస్తూండేవి. ఆర్. టి. డి. డేక్సులు మారి, హైదరాబాదు ప్రభుత్వం అధీనంలోకి వచ్చింది. ఈ సంస్థను ప్రజోపయోగ సంస్థగా కాక, వాణిజ్య సంస్థగా నడపాలనే అభిప్రాయం నాయకులకు కలిగింది. ఆర్. టి. డి. నిరంకుశ పాలన కూడా అప్పుడే ప్రారంభమైంది. ప్రజల ఇక్కట్లు అప్పుడే ప్రారంభం అయ్యాయి. (1) బస్సులకు మెలకే 10.7 నయా పైసలు. మరక్కడా ఈ రేటు లేదు. (2) ఆర్. టి. డి. టెక్స్టీల్ వేరే బస్సులు లేవు. అందువల విగ్రహ వెడితే ఆర్. టి. డి. బస్సులోనే పోవాలి. (3) బస్సులు తగినన్ని లేవు; ఉన్నా, రావు; వచ్చినా, బస్సులో స్థానాలు ఉండవు.

బస్సులకు తగినచోటంటూ రవాణా పని అధికారికంగా ప్రకటించింది. ఇది సత్యం కాదని, కొన్ని రూటల్లో రేటు హెచ్చుచేయబడాయని రవాణు చేయడానికి అంకెలు నానద్ద ఉన్నాయి. వచ్చేవారాల్లో మనవి చేసుకుంటాను.

మిగిలిన చోట బస్సులు తక్కువ రేటుతో నడవ గలిగవచ్చు ఇక్కడ హెచ్చుగా రేటు ఎందుకు అమలు జరగాలి? లాభం కోసమా? నవ్వమే వచ్చిందన్నారు ముఖ్యమంత్రి కాసనపల్లిలో రెండేళ్ల క్రితం. ఎందుకల? ఉద్యోగులకు ఉతాలు ఎక్కువ ఇస్తున్నారట! కానయ్య. కాని—రాష్ట్ర ప్రభుత్వవ్యవస్థకరణ జరిగినప్పుడు ఆర్. టి. డి. లో ఇరవై నలుగురు గజెట్టెడ్ అఫీసర్లున్నారు. బస్సులో నగం బాంకాయి, మెయిన్ రాష్ట్రాల్లో పోయాయి. అస్తోలో నగం మాత్రమే మిగిలింది మనకి. కాని—గజెట్టెడ్ అఫీసర్లు మాత్రం బయటకు పోయారు. ఇరవై ఇద్దరు గజెట్టెడ్ అఫీసర్లు తీరాలిస్తోంది ఆర్. టి. సి. రవాణా రేటు తగ్గించమంటే, ఎలా తగ్గిస్తుంది ఆర్. టి. సి. ?

మున్నాలు - ఎరిమిదులు

ప్రభుత్వంచిన వంధికర్లుడు ఒకకన్నులో నగం తేరిచాడని, “బడేబాపుడి”-కాచిరాడా చారస్తా బాటపై గోకులుత్రవ్వ ఉంచాడని రెండువారాల క్రితం వ్రాశాను. పరిస్థితి యధాతథంగానే వుంది. మరి ఆ దానిలో నడిచే ‘7-బి’, ‘7-సి’ బస్సులు ఎలా నడుస్తున్నాయి? వివరించి.

మొదటి రెండురోజులు - వచ్చే పోయే

బస్సులన్నీ టిలక్ మెమోరియల్ హోల్ ప్రక్కనుండి తిరిగాయి. మరికొన్ని రోజులు వచ్చేబస్సులాదారి నే వచ్చాయి కాని పోయేవి కాచిరాడా నేవనీ, చాదర్ ఘాట్ వంతెన, ఈసామియా బజార్ మీదుగా పోయాయి. రెండుమూడు మెట్లు ఎక్కువ. తరువాత కొన్ని రోజులు—వచ్చేవి పోయేవి అన్నీ ఈ దూరందారినే నడిచాయి. తరువాత మరికొన్ని రోజులు—అన్నీ బస్సులూ కుట్టిగూడా మీదుగా నడిచాయి. ఇప్పుడు, ఇది రానేటప్పడు—అప్రైల్ గంజ్ నుంచి వచ్చే బస్సులు కుట్టిగూడామీదుగా నడుస్తున్నాయి; వెళ్ళేవి టిలక్ మెమోరియల్ చోల్ మీదుగా పోతున్నాయి.

ఈ చివరి ఏర్పాటు చేయాలని ఏ అధికారికి తటిందో తెలియదు. దీనివల్ల బస్సులన్నీ గులాన్ బజార్ చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేయవలసి వస్తోంది. ఒక్కొక్క ప్రయాణానికి రెండుఫర్మాంగులదూరం వర్ధింకగా పేట్రాలు ఖర్చుచేయవలసి వస్తోంది. వచ్చే బస్సులను ఇటూ, వెళ్ళేబస్సులను అటూ తరలిస్తే యీ ప్రయాణం అనవసరం.

కొన్ని వేలు ఖరీదుచేసే అధికారుల అసమర్థతకు ప్రయాణీకులు ఎందుకు డబ్బిచ్చుకోవాలి? అర్థంకాదు.

‘వెలెందు’ చూపు రహదార్లు’

ప్రమాదాలు నివారించడానికి

ముందుచూపు రహదార్లు— ‘వన్ వేట్రాఫిక్ రోడ్సు’నియమించింది పోలీసుశాఖ నగరంలో. రిక్వావార్లు కూడా ఇంగ్లీషు నేర్చుకున్న రిక్వావర్ల వార్లుకూడా నియమాలు పాటిస్తారనడంలో నందేహంలేదు. అనాలో చిలంగా జరిగిన కొన్ని వీర్వాట్లవల్ల ప్రజలకు కలిగే ఇబ్బందులు ఇక్కడ పేర్కొంటాను.

గత నవంబరు 19-క తేదీని ప్రభుత్వ జ్యోగి ఒకరు సెలవుపై మోజం నా హి మార్కెట్ నుంచి నాంబాగ్ రోడ్డు ప్రవేశించడం జరిగింది. అందులో తిప్పలేదు. అక్కడ వున్న భారతలక్ష్మీబ్యాంకులో పనిచేసే చూ కొని ఆయన జనక్కిరిగాడు. తల్పలితంగా—ఆయన, సెక్సు పోలిస్ స్టేషన్ చేరుకున్నాడు. సుర్పాడు నగర మేజిస్ట్రేటు ఆయనకి జాల్మానా విధించాడు.

న్యూఢిల్లీ లేఖ

ఆంధ్రపత్రిక న్యూఢిల్లీ ప్రతినిధి శ్రీ శ్రీకృష్ణ యూగోపియన్ దేశాల పర్యటనకు బయలుదేరి వెళ్ళాడు. ఆయన తిరిగి వచ్చిన తరువాత “న్యూఢిల్లీ లేఖ” యథాప్రకారం ప్రచురింపబడుతుంది.

నగరంలో కొన్ని బాటలకు ప్రవేశించే ముందు—‘కూడు’ అని తెలిపే బోర్డులు ఉంటాయి. కాని ఆ బాటకి అటు ఇది ముందుచూపు రహదారి అని తెలిపే బోర్డు ఉండదు. మరి కొత్తవారికి ఈ విషయం ఏ విధంగా తెలియాలి? ఇటీవలివిషయం ఆ నాటి నిందితుడు నగర మేజిస్ట్రేటు దృష్టికి తెచ్చాడు. ఆయన ప్రభుత్వ పక్ష స్వాధీన వాదికి ఈ విషయం తెల్పడం జరిగింది. ఇంత వరకు అటు వంటి బోర్డులు నగరంలో రాలేదు.

ఈ ఏర్పాటు ఎన్నడూ ప్రజలకు అనవసరమైన ఇబ్బంది కలిగించేటట్లు ఉండకూడదు. మోజంబాపా మార్కెట్ ను నాకు నున్న ‘ముందుచూపు రహదారి’ దిశను మార్చడంవల్ల పాకిస్థాన్ రిక్వాల్కు ఎంతో ప్రయాస తగ్గుతుంది. ఇదేవిధంగా బొంబాయి కంటినుంచి ట్రాన్స్ జబార్ కి వచ్చేవారి. ఇటువంటివి అన్నీ నగరరక్షకధట శాఖ ప్రసాదరికల చేయాలి రిక్వావార్లంతా ఇంగ్లీషు నేర్చుకొనేవరకు తెలుగులో ను, ఉర్దూ లోనూ బోర్డులు వ్రాయుస్తే బాగుంటుంది.

పరీక్షలు - 'పి' లు

పరీక్షల్లో ఫెయిలయిన అభ్యర్థులు పరీక్షకుల తల(ల)పై అక్షింతలు వేయడం మామూలే. కృతార్థులైన వారు ప్రయోజకత్వం అంతా తమ చేసిన గర్వపథ్యం నవాజమే. విశ్వవిద్యాలయం నియమించిన పరీక్షకులు తమ ధర్మం తాము నిర్వహించినంతకాలం, నిందలవల్ల, పొగడ్తలవల్ల ఫలితం ఉండదు.

మన పరీక్షావిధానం చాలా లోపభూయిష్టమైందని విశ్వాసే క్రితం అంటూంటారు. మార్క్స్ వ్యయన్ కథలో కమ్మరి వనిచేసేవాడు చేతిగడియారం బాగుచేసినట్లు, నుత్తి, అంపం, పట్టుకొని బాగు చేసే సామంటా వస్తారు దేశంలో ‘పాపులర్’ విద్యాలయం ఉంటుంది. సక్రమంగా నడిచినప్పుడే, విధానం లోపభూయిష్టమైనప్పుడు, నియమాను అతిప్రేమించి, అభ్యర్థులు, పరీక్షకులు ప్రవర్తిస్తే, పరిస్థితి ఎంత ప్రమాదకరంగా ఉండో.

అనుచుకొంటే.

కొంతలో వదంతులు విపరీతంగా వ్యాపిస్తున్నాయి. పరీక్ష లేన కొద్దికొలక చిరువామలు సేకరించి పరీక్షకుల వెంటబడతారు. అధ్యక్షులు, అధ్యక్షుల వలీతంధులు, ఈవిషయం మనకే తెలుసు. అన్ని విశ్వవిద్యాలయాలలోనూ పరీక్షలు ఈవిధంగా నేడన్నాయి. ఉన్నాయోలో పరీక్షితుల పరీక్ష వివరించినచోయి నట్లు భావించడానికి కారణాలున్నాయి.

కొన్ని సంవత్సరాలుగా తెలుగు మాటలు రెండు ఉచ్చరించడానికి చేతకాని కొందరు విద్యార్థులు—ముఖ్యంగా విద్యార్థులు—తెలుగులో ఎం. ఏ. ఫస్టు, సెకండు క్లాసులలో కృతార్థత సంపాదించుకోవడం జరుగుతూ వచ్చింది. ఈ విషయంలో గత సంవత్సరం కొన్ని విచారణలు జరిగాయి. కొన్ని చర్యలు తీసుకోబడ్డాయి. ఈ సంవత్సరం ఫలితాలు చూస్తే, విచారణలు వ్యర్థమయ్యాయేమో ననిపిస్తోంది. తెలుగు ఎం. ఏ. లో ఈ సంవత్సరం ఆరు ఫస్టు క్లాసులు, మూడు సెకండు క్లాసులు, పన్నెండో పదమూడో ఫస్టు క్లాసులు వచ్చాయి. ఈ ఫలితాలు విపరీతంగా ఉన్నాయని విశ్వవిద్యాలయాలకు సంబంధించిన కొందరు పెద్దలే అంగీకరిస్తున్నారు.

ఈ పన్నెండుగురు పదమూడుగులలో నలుగురు గురుగురు అధ్యక్షులకు మాటికి 49 మార్కులు వరకు వచ్చాయని తెలుస్తోంది. ఉన్నావియాలలోనే ఇంగ్లీష్ ఎం. ఏ. పరీక్షకు మోడరేషన్ ఏర్పాటు ఉంది. ఒక విశ్వవిద్యాలయంలోనే ఒక పరీక్షకు ఒక ఏర్పాటు మరొక పరీక్షకు మరొక ఏర్పాటు ఉండడంలో ఔచిత్యం కనపడుతుంది. ప్రకారం ఈ సంవత్సరం పరీక్ష ఫలితాలనుగురించి విచారణ జరిపించాలి. అంతే కాదు, విచారణ ఫలితాలను ప్రకటించాలి.

ఉపాధ్యక్షుడు శ్రీ సహాకర రెడ్డి, తత్కాలికంగా రిజిస్ట్రార్ పదవి నిర్వహిస్తున్నాడు. ఎన్. ఓ. వీరబ్రహ్మే సమరీతిగా పోలీసులకి ఇదివరలో ఈ కలెక్షన్ నీవాకులు అర్పించాను. వారిరువురూ పూనుకొని ప్రక్షాళన చేస్తేగాని ఉన్నావియాల విద్యార్థులకు భవిష్యత్తు లేదు.

ఆ పరీక్షలకు వీరు చేసేటప్పుడు—(1) ఒకానొక ఎం. ఏ. భాష పరీక్షలో (తెలుగు కాదు) పరీక్షకు రిద్దరికి ఎడై మార్కులు తేడా వచ్చిందన్న వదంతి పరిశీలించాలి. ఇత్యమైతే, పరీక్షకుల అర్హతలను పునః పరిశీలించాలి. (2) మరొక ఎం. ఏ. భాష పరీక్షలో (తెలుగు కాదు) అన్ని పరీక్షలు అన్ని జవాబులు మూడవ పరీక్షకుని వద్దకు వెళ్ళవలసి వచ్చిందన్న వదంతి పరిశీలించాలి. ఇత్యమైతే, పరీక్షకుల అర్హతలను పునః పరిశీలించాలి. (3) నోక ఎం. ఏ. భాష పరీ

క్షలో (తెలుగు కాదు) ఒక అధ్యక్షికి ఇరవై నాలుగు, ఐదు మార్కులు కలిపి ఖర్చు క్లాసు నుంచి ఫస్టు క్లాసుకు పంపించింది మోడరేషన్ పోర్టు అన్న వదంతిని పరిశీలించాలి. ఇది జరిగి రెండు సంవత్సరాల పూర్వం—శ్రీ డి. ఎస్. రెడ్డి రాక పూర్వం—జరిగింది. (4) రెండు మూడు సంవత్సరాల క్రితం ఎకనవిషు ఎం. ఏ. పరీక్షలో ఐదు పుటలు వరుసగా 'శ్రీరామ' నామస్మరణం చేసిన విద్యార్థికి పరీక్షకుడు నూటకి నలభై రెండు మార్కులు ఇచ్చాడన్న వదంతిని పరిశీలించాలి. ఈ విషయం అప్పటి అధికారుల దృష్టికి తెచ్చిన 'స్ట్రాటిజిక్' మండలింప బడ్డాడన్న వదంతి కూడా పరిశీలించాలి.

ఇవిన్న వదంతులు, ఇవికాక ఇంకా వదంతులున్నాయి. కాని నిష్పలేకుండా పోగ రాదుగదా?

కీ. శే. దైతాగోపాలం

పేరుగన్న రంగస్థల నటుడు శ్రీ దైతాగోపాలం మృతికి సంతానం తెలుపుతూ, రాజధానిలో కళాకారుల సమావేశం ఒకటి తీర్మానించింది. 'సురభి' భవనంలో జరిగిన ఈ సమావేశానికి 'పద్మశ్రీ' స్థానం అధ్యక్షత వహించారు.

క్రియలు మల్లాది వెంకటకృష్ణ శర్మ, ఎమ్. ఎస్. రామచారి ప్రసంగిస్తూ కీర్తి శేషునికి నివాళు లర్పించారు. తెలుగు నాటకరంగాన్ని గురించి గోపాలం గారికి తెలియని విషయాలు ఉండేవి కావని, 'ఆంధ్రప్రదేశ్'లో తాము రచించిన వ్యాస పరంపరకు అవసరమైన వివరాలను శ్రీ గోపాలం ఇచ్చారని శ్రీ మల్లాది వెల్లడించాడు. శ్రీ దైతాగోపాలం 'సిద్ధపురుషుడు' అన్న పద్యశ్రీ, వ్యక్తిగా, నటుడిగా, రచయితగా శ్రీ దైతాగోపాలం శేషలను ప్రశంసిస్తూ పద్యశ్రీ ప్రసంగించారు.

ఈ సందర్భంలోనే వెల్లడించారు శ్రీ స్థానం - కాంచనమల, పాగళ్ళరావు, రేణురామయ్యవంటి నటీనటులకు ప్రశంసగా కితక నిచ్చింది గోపాలం గారి నవి :

సంబంధించిన వునర్జన్య-(6)

గతవారం మనం నల్లకుంట పాత వంతెనవద్ద నిలబడి కబుర్లు చెప్పుకున్నాం. ఇక్కడ రాక పోక లెక్కువ. ప్రమాదాలు కలుగవచ్చు. మైగా - ప్రక్కనున్న మురికి

రద్దీ

రామూ రోడ్డుదాటాలని చాల నేపట్నించి కాసుకు కూర్చున్నాడు. ఎంతసేపు చూసినా అటు పోయేకాదు, ఇటు పోయేకాదు, మహా రద్దీ గావుంది. ఇంతలో అవతలవేపున వాడి న్నహితుడు సుబ్బారావు కనిపించాడు.

"ఏ రోయ్ సుబ్బారావ్! అల్లెల్లా వెళ్లావ్?" అని కేకేశాడు రామూ.

"నే నిక్కడే పుట్టాను" అన్నాడు సుబ్బారావు.

నీటి చెరువు వద్దనుంచి దుర్గంధాలు వ్యాపిస్తున్నాయి. ఇక్కడ నిలువలేం. తీరుగా, తిన్నగా ముందుకు పోదామా?

ఒకటి! చాలా పురాతనమైనది ఆ 'బాట'. అది ఆశోకుడు బాటలవేయించినప్పుడు వేయించాడని హిందువులు వాదించుంటారు. 'ఆ బాట అంతపాతది కాదు; ఔరంగజేబు కాలంలో వదిలి అది అని మహమ్మదీయులు వాదిస్తూంటారు. ఈ వాదనలు అంతఃకలహాలకు దారితీసేవే! కాని - బాట పరీక్షింపబట్టి కుంభకర్ణాటి అనలుజ్యంలో అది వేయబడిందని పురాతత్వ శాస్త్రజ్ఞులు నిర్ణయించారు. అక్కడ ఒక్కొక్క రాయి ఒక్కొక్క చరిత్ర చెబుతుంది. బాటనిండా అటువంటి రాళ్ళే!

తక్కువన్న బాటలో ఉన్న తాళిరాత రెండో నివసిస్తున్నాడు. కాళ్ళు కడుడు మార్చి కార్తైక్త నడిగినా చరిత్ర తెలుస్తుంది బాట.

ఎత్తు పల్లాలు, కుప్పలు కుప్పలుగా రాళ్ళు, ఇసుకల్పాలు, ఒకపూట వర్షం కురిస్తే మట్టి, బురద. వద్ద! అటు పానధ్య! పోకుండా—అభినవ కుంభకర్ణాటి నిద్ర గతదానికి ఇది ఆశోకవారం ప్రయత్నం అని, అతని ప్రచారకాళి గాథంగా ఇంకా నిద్ర పోతుందని, అంశువల్ల ఇంతవరకు ఎత్రికా ప్రకటనకు కూడా పూనుకోలేదని చెప్పుకుంటూ ఈ బస్సు స్టాండు వద్ద నిలబడడాం కొంతకాలం.

ಗಾಂಧೀವರ್ಮ

అరిగె రామనావు

అక్రమము అడీ అడీ గచ్చు, తల్లి గచ్చలో వారి
చారి తీర్పుకు నే కుర్చు వలె కైలు
బరువు గావచ్చి పొట పూసమీది అగింది.
ప్రయాణికులు దిగేవాళ్లు దిగుతున్నారు;
ఎక్కడాళ్లు ఎక్కడాళ్లు. తదా తదీకు
భాగ్యపరుల మానుకుని అబ్బు. ఇంకా ఎరవై
శాత్రులు గడదలగి అని బగవుగా నిట్టాల్సి
ఎనె జి. కె. లా గంకెలెత్తు గూరకూ,
ఎంతటి బాగు అవకుంటూ కైలు ముంగకు
సాగిపోయింది. తిన్న నే కైలి ఎంభావు
లందిరూ ఎవరీద నవనర మానాన గిక్కు
దిక్కు మన కైలి ఎంభా గా వుంది ఆ
నేవము-కలుగుచు ప్రయాణికులలో.

పేరలుదిగిన పాపకాల అంతఃపూ ఆనే
 కనువంక విశ్లేషణగా ఈ సూర్యావతార
 సీదలో నిలబడవున్నాడు బ్రహ్మచారిని
 కట్టగా దమ్మలాగి, ఇది మాపాపమే!
 అని కట్టగా విర్రరణ చేసకున్నాడు.
 అయినా ఎవరినా అదిగి ఈ దృశ్యని
 పాప సుశ్రుతికి అటబాతున్నారే
 కూర్చి అడుగుడు. బాధ ఎలాగి చూచి.
 “కేర తాపం బయలయ్యి. ఇది చూచు
 రావన్నవరం. బప్పుడు రామానగరి
 అయింది” అన్నాడు

పేరే మూర్త్యైశ్వర్యమాలా! రమ్యాపరాజా!
 ఎంతి మరేని యింకి? వీడు సంకల్పరాల
 క్రింది ఈ సేవకు ముద్ర గాలి నొప్పి నావి
 దంత భింకెడ నెప్పుడొం అట్టి పోన నా
 డెలి? అప్పుడు సేవకు ముద్ర ముప్ప ముగ్గు
 గారిని ఎంతి పంపాడున? ఎక్క కనిపిం
 చినా కన్పటా “మం పానకలు! బాహ్యర
 వీమంట న్నాడ?” అని ముఖరించి పాడు.
 కంకరల ముద్ర: కూరి వాడు బిడం డేటాడు.
 పా యి నా దు లే వట్టి తా న. అట్టి ముం
 “పానకలు! మంచి సభకు బిడం మంతె
 డేప్పించి దు? అంటూ నన్ను దూ తన వెంట
 పడేదాడు.

ఇలా అనుకో టూ పాపకాలు సేవకు
బయటకోచ్చాడు, వాడి చుట్టూ రిక్తావా
లాలు. గుర్రపుండ్రి నాయుయ్యలు— నాంబ
డెక్క వంటే వాడెడెక్క మని టూ గాగు
బడి అడం ఇడం అని చేతిలో నంచి
లాక్కు ని రిక్త లో వాడొరమృహ్మను
పాపకలు కడతె అయోమయంగా వుండి.
అనరించిన అయో మయామంతి తేరుకుని—
వాడు పండుకుని, వేద శిరస్సకు, నడిచే
వాడ పడి టెనందోలి న లాక్కు నే పరికి
చచ్చినంతల పుకండ్

అనునది నిజము. ఈ కృష్ణుని పట్ల గురువు
వారికి అంతా కోరిక—మీరు దీనిని గురించి
మీరు గురించి అనుకుంటున్నారు. ఎప్పుడు వారు
దీని గురించి అనుకుంటున్నారు. వారు దీని గురించి
అనుకుంటున్నారు. అంతే కాదు, ఈ కృష్ణుని
మీరు, ఈ కృష్ణుని పట్ల కోరిక. ఈ కృష్ణుని
యొక్క అంతా కోరిక అని సంపాదించు
కొనుట—అంతా పట్టుకొని వుండదు
కుంటూ మీరు ముందుకు. ఇంతలా మీరు

కొలు దన్నీ సేవనులో పుట్టింది. సామాను లారీలోకి జే వెయిస్తున్న ఒక ఆనాడు మీద పడింది. 'తెలిసిన పాత మొగం లాగావుంది. ఎవరియనా? అని బుర్రగోకుంటూ బిడిదమ్ము గట్టిగా లాశాడు. అయినా పాత బుచ్చే నీ మాద్రాసుని దగ్గరకుపోయి కిందా మీదా పంకొయించి నూతాడు. తెల్లటి గ్లాస్కో పంకె. పెద్దాపురం నీల్లు లాల్వీ, చేతినిది వేళ్ళకు సగడగ మెలుస్తున్న రాళ్ళపుంగ రాలు, మెళ్ళో బంగారపు గొలుసు, కళ్ళకు అద్దాలు, చేతిలో తోలు పంది, కాళ్ళకు బాటావోడు. పెద్ద నీతి మంతుగులాగా వున్నాడు, కూలీలమీద కేక లేస్తూ, తనవక్క నిల్పుని తన వంక పేక దీక్షగా చూస్తూన్న పానకాలును. "ఏయ్-ఎవరునీవు?" అని గద్దించాడు. వింతగా చూస్తూన్న పానకాలు వెంటనే సమాధానం ఇయ్యలేదు. జీబుగుడ్డం, మోకాళ్ళ పైకి పంచే, మాసికలతో మానె పోయిన పొట్టి చేతులవొక్క-ఈ ఆకారమంతా చూడ పోతే విడిచిపో నొంగలాగే వున్నావని ఆ పెద్దమనిషి-కొద్దగా జంకుతూనే- "నిన్నేరా ఎవరం లే మాటాడవే? ఏమిటా వెరియావు? అసలు నీ కక్కడేంపని?" - బొంబులుగా, కింగారుగా అన్నాడు.

పానకాలు ఘోరమున నవ్వి, "ఆరి-నీ బయ్య గ వర య్యా? నేనింకెవరో అనుకున్నా-ఎంటవేనం? ఆరి నీయిం బంగారం గా-ఎంత మారిపోయావు?" అన్నాడు.

పానకాలు అన్నట్లు యీ గవరయ్య ఇల్లు బంగారమేలే ప్రమాదం. ఎంగుకం లే రెండుమాడు లకారాలక యీ గవరయ్యకు పట్టానికి పగ్గాలులేవు ఇక ఇల్లు బంగార మేలేనా- చెప్పక్కరలే!

గవరయ్య వ్యాపారపుబుర్రలోకి పాత జ్ఞాపకాలు ఒకదానితర్వాత ఒకటి జనులో పడ్డాయి. ఎవరిమనిషి అన్నది తేలితే అ నట్లుగా వుంది.

"నమ్మ నున్నట్లులేదా గ వర య్యా?" అంటూ పానకాలు నవ్వాడు. ఆనవ్వు-ఆపొములతో, అనూయక త్రిస్తో నిండే- నిర్మలంగావుంది ఈపారి గవరయ్య గురు వొందెన్నట్లుగా నవ్వాడు. "ఒకనో, నీవా?" అన్న పలుకరింపుతో, "అయితే నీ గొడవేంటి?" అన్న నిర్మలభావంతో కాన వాసనకు అయి ఎరుకు; మిగిలి వదలం తా డాగా కలిపిన - కల్లీ నెయ్యిలాగా వుంది ఈ నవ్వు!

"నీవా పానకాలు? ఏంటి సంగతులు - నేరుగా అక్కడ్నుంచేనా రాటం?" - లారీకి ఎక్కుతున్న సరుకువంక చూస్తూ, "నీనంతలే" అన్న భానంతో కలసిన సర్దాతో అడిగాడు.

ఈ పూకరింపులో తొంగిరూచే వెక్కిరింపుకు పానకాలు మనస్సు చివుక్కు మంది. ఈ చివుకుమనటం మరి చుగచర లాడకుండా వుంటానికి - "మన పాలెం ఎంత

మారిపోయిందీ? నునుపులు కూడా నాగా-గా అన్నాడు. ఈ మాట గవరయ్యకు బాగా తగులుతుందనుకున్నాడు, అమాయకుడు పానకాలు.

ఈ మాట విని గవరయ్య పానకాలు మొగం వంక చూసి, "ఇప్పుడేది పాలెం కాదు - రామానగర్! మారినదంటే మాత్రం మారకుండా ఎప్పుడూ ఒకే మాదిరిగా వుంటుందా?" అని లారీలో ఎక్కి కూర్చున్నాడు. లారీ బర్సుంటూ స్టార్ యింది. "వస్తా. ఇక నేనా కుదురుగా వున్నా" అని అన్న గవరయ్య మాటలు లారీ లేపిన దుమ్ముతో కలిశాయి. లారీలేపిన దుమ్ము పానకాల మొగం కొట్టింది. ఆ మాటలు పానకాలు గుండెలను తట్టాయి. మొగం కొట్టిన దుమ్మును పె గుడ్డతో తుడుచు కున్నాడు. "కానీ, గుండెలమీద తగిలి న మాటలను జీవితో తుడుచుకుంటాడు?

పూర్వం ఈ గవరయ్య చెంగవిరంతు పంకెట్టి, నీగుకావి బనీను వొడిగి, అరచేతి పెడల్పున పంగనామాలు పెట్టి, కీర్త చెప్ప లకు కీర్త కీర్త మనిపిస్తూ, "ఎవరి కప్పు లిద్దాం? ఎవరికొంప కూలుద్దాం" అంటూ పూరంతా తిరిగేవాడు. ఎందరి నెత్తిన చేతులు పెట్టాడో? ఎంతమంది కొంపలు నిలుపునా మా తేడ్డో? - ఈ నాడింత ఇదిగా వున్నాడు. ఈ గవరయ్యకొక ముసలి అక్క వుండే. దానికి విషంపెట్టి చంపి దాని ఆస్తిలంతా వేసుకున్నాడు. "ఫీ! నీబతుకవ్వరికి తెలియ గురా?" అంటూ కాండ్రించి వుమ్మోతాడు పానకాలు.

బిడి ముట్టిద్రామని బిడి కొంపంజేబులోచేయి పెట్టాడు. బిడిలు విపోయాయి. ఏదైనా కొట్టువుం సమోనని అటు ఇటు చూశాడు. సేవను కటకలాదగ్గర ఒక ఒడ్డికొట్టు కని పించింది. ఒకకట్ట యెప్పుబిడియకొని, ఒక బిడిముట్టించాడు. పొగ తాపిగావగులుతూ పూగువంక చూశాడు. ఇదివరకు సేవనునుంచి కోశెదుమారంలో వుండే వూరు-ఇప్పుడు లెక్కమించిన ఇళ్ళతో కిక్కిరిసే-రెండు అంగలమారంలో వున్నట్లుగావుంది.

కొనేపు అగినతర్వాత పానకాలు కొట్టు వానివంక చూచి, "ఏంటి పాలెం వికే ములు?" - ఇంకా పాతపాలెమే అన్న భోంజిలో-అడిగాడు, ఆ కొట్టువాడు ఒకటి రెండు షెడాలు రెప్పార్చుకుండా పానకాలు వంక చూచి, ఆఖరికి సురువున్నట్లు మొగం పెట్టి- "నీవా పానకాలు మావా?" అన్నాడు. "నీవట్లానుబ్బుదా" అంటూ పానకాలు ఎగిరిగం లేశాడు. ఎన్నాళ్ల పోయిందో చూచుకుని-ఇద్దరూ అంతులేని ఆనందంతో పుక్కిరిచిక్కి రై పోయారు.

"ఇదేంటి గా నుబ్బుదా-ఈ కొట్టు పెట్టావు? నీకలుచూపాం ఏంచే వు?" అని పానకాలు అడిగాడు.

★ గొప్ప శృంగార కులు ★

సుబ్బుడు విచారంగా, “ఇంకేం కలు యాపారం మావా? సాతంత్రం వచ్చిందం టగా-అప్పట్నుంచి కలు నివ్వడం అయింది. ఇటుకు తెరువుకు ఏదో ఒకటి చేయాలిగా- ఈ కొట్టుపెట్టి ఇబ్బనే ఈడ్చుకొనున్నా... ఎంటా మావా కోణా లిట్ట వచ్చాయి,” అన్నాడు.

ఇంతలో ఒకరికొనాడువచ్చి, “ఒక కొన్నుపొయ్యి” అంటూ అర్ధరూపాయి విక్రయ నిర్మితుగా విసిరేశాడు. సుబ్బుడు సిగరెట్లు పెట్టెల వెనుకనుండి ఒక పెన్సిసా తీసి, గాజాగాసులో కొద్దిగా వేసి, సోదా కొట్టి దాంట్లో పోశాడు. ఆ రిక్తవాడు గడ గడ తాగి మూతికుడుచుకున్నాడు. ఒక కట్ట బీడీలు తీసుకొని, ఒక బీడీవలిగించి విసో లలాయి పదాలు పాడుకుంటూపోయాడు. పానకాలుకు ఇదంతా ఆకర్షణంగావుంది. “అదు తాగించేదిరా?” అని సుబ్బుడ్ని అడిగాడు.

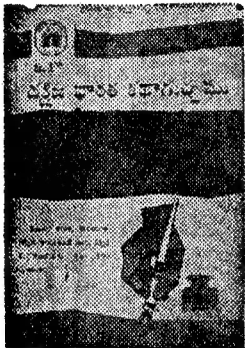
గాజాగాసు కడుగుతూ, “అదా మావా- జంజరీ రీర్ అని - అదోక మందులాంటిది. కలుపాకలు, సారాయిదుకాణాలు లేవుగా? అందుకని చాలమంది దీన్ని పుచ్చుకుంటుం టారు. విడున్నాడు చూశావు-వాడు రోజుకు మూడుసార్లు సుకుంటాడు. ఇది తాగిందే బండితోక్కలేదు - నీసామిద మ న కొక రెండు మూడు రూపాయలు మిగులు తాయిలే!” అన్నాడు.

“ఏదీసినట్టేవుంది. ఆ-అన్నట్లు - నీవు

అస్సవ వలలా! అమూల్య పుస్తకం

నేడే ఒక పుస్తకం కొనండి!

వక్షాదాది కథలలోని దివ్య నవరత్నాలు.

తెలుగు, అరవం, కన్నడం, మల యాళం భాషల నుండి ఎంచి, విరివిన మనోరంజక మగు కథా సముదాయం. కథావిధిలో పేరు గాంచిన కథకుల కమ్మని రచనలు.

రూ. 1-25

దీనిని భవానుష్ఠాన అవతరం ప్రకటనం. మీ మామూలు బుక్ షాపులో కొనండి.

లేదా మాకు వ్రాయండి.

అంధ్రవర్గ

బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్.

రాష్ట్రపతికోడె, సింగ్రాజాడు.

పెళ్ళిపెదాకులు చేసుకోలేదా?” - పాన కాలు బీడీపాలెనూ అడిగాడు.

ఈ ప్రశ్నకు సుబ్బుడు గతుక్కు మన్నాడు. ఎందుకంటే సుబ్బుడికి పెళ్ళి అవ్వటం అయింది. పెళ్ళాం లేచిపోటంకూడే అయింది. వాడొక రంధిలాంటివాన్ని చేసు కున్నాడు. అంత అందగ తే వీడిదగ్గర నిలు స్తుందా? దానికి నీ నిమాట వచ్చిజాస్తే. పాలెంలో కొతగా నీనిమాపాలు కట్టారు. ప్రతిరోజూ నీనిమాకళుతుండేది. ఒక నీనిమా విజంటు దీన్ని లేవదీసుకుని మదరాసు తీసి కెళ్ళి నీనిమాలో జేరిపించాడు. ఇప్పుడది చిన్న చిన్న వేసాలు వేస్తూ మదరాసులోనే వుంది. అందుకే సుబ్బుడు సమాధానం చెప్ప లేదు. “అట్లా పూళ్ళోకి వెళ్ళొస్తారా” అంటూ పాన కాలు లేచాడు. సోదా తాగమని సుబ్బుడు సోదా కొట్టిచ్చాడు.

పానకాలు “ఏం సోదాలురా?” అంటూ ఒక గుక్కెడుతాగి, “చీ! ఏండిరా మందు వాసవేసుంది?” అని తుపుక్కున పుమ్మే కాడు.

“తాగినా మన దొరగారి కోనేరు నీ శృం తాగాలి-కొబ్బరి పానకాలుకదరా! ఆకైల్లో ఆపువ్వకాలు తాగితాగి నానాలుక బండ బారిపోయిందిరా-ఆ-అన్నట్లు సుబ్బుడు- కోనేరు బాగుందిరా?”

“ఇంకేం కోనేరు మావా? దాన్ని పూజ్యేసి పిలవకాలేజబడి కట్టారుగా-”

పానకాలు ముక్కున వేలేసుకుని విస్తు పోయాడు.

“నాకు తెలియకనుకూ పానకాలు మావా-నీవు నేరుగా జైల్లుంచెనారాటం? నీకంత అన్యాయం జరిగింది మావా-ఆ చిన్నదొర పున్నెం కట్టుకున్నాడు. ఆడు మట్టుకేం బాగుపడ్డాడో నీకు తెలియదు గాని-ఆడిపని అయిపోయిందిలే!-మంగమ్మ ఎంత మంచిది?...”

సుబ్బుడిమాట పూర్తి కాకుండానే “వత్తారా” అంటూ పానకాలు చరచర వదులుకుంటూ పూళ్ళోకి బయలుదేరాడు. నడుస్తున్న పానకాలు బుర్రలో ఆలోచనలు పరుగులేతుకున్నాయి.

నడిచి నడిచి పానకాలు కాళు పట్టుకు పోయాయి. ఎంత తిరిగినా తిరగవల్సింది తరగలేదు. తొరంతా నడమంతరంగా పిరిగి పోయింది. అసలు ఆనాటిపాలిక లే ఎక్కడా లేవు. తెలిసినవాళ్ళు అక్కడోకడు, ఇక్క డోకడు కనిపించారు. అప్పాయిత్ లో పిం చిన కపటపు చిరువపులతో పలకరించి- “వసాం. పనివుం”దంటూ బారుకున్నాడు. పిళ్లంతా ఒకప్పుడు చెడిబతికవాళ్ళే! నడ

మంతరపు నీరి వచ్చిపడేసరికి గర్వంతో విర విగిపోతున్నాడు. వా శు మాట్లాడే తీరున చూచి-వీళ్ళం తాతెన్ను దూరంగా విసిరేసినట్లు, మాలో వుంటానికి పనికిరావని కసిరికొట్టినట్లు - బాధపడ్డాడు పానకాలు.

ఇదివరకు కోనేరు వుండేవోల కళ్ళాడు. సుబ్బుడు చెప్పినట్లు అక్కడెవలు కోనేరు నామరూపాలే లేవు. అక్కడొక కాలేజి వుంది. “చక్కటి గంగను పూడ్చుకున్నార. వీళ్ళకేం రోగం?” అని విసు పోయాడు. అక్కడ్నుంచి వేణుగోపాలన్నాయి గుడి వెళ్ళు వెళ్ళాడు. ఆది సీతి మాచెసరికి పాన కాలు గుండె తరుక్కు పోయింది. దిక్కు మొక్కు లేక పాడుపడింది. గుడి చుట్టూ చెలూచెమలు పెద్ద అడవిలాగా పెరిగి, గర్భ గుడిలోకి జేముడి దిర్బనం కోసం ప్రవేశించే టానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. పెద్ద దొర గారి రోజుల్లో దాని వైధిం తిచ్చుకుని కండ్లు తుడుచుకున్నాడు. “నీవు వీళ్ళవెరికి పనికిరాలేదా తండ్రి!” అనుకుంటూ చేతు లేతి నమస్కరించి వెనక్కు తిరిగిడు. హుళుకూరు గవరయ్య పాత పెంకుటిలు వుండవల్సిన చోట మూడంతస్తుల మేడ రేపిగా నిల్చుని నోకేమిటి? అన్నట్లు పూర్ణవంక చూస్తోంది. “అంగుకన్న మాట ఆడికంత అదిరి పాటు” అనుకున్నాడు. బ్రాహ్మణ వీధికి కాస్త పోలికలు అందాయి. దివాణంలో పురాణం చెప్పే పుజారి పున్నయ్యను చూచి పోదామని ఆ వీధిలోకి వెళ్ళిపోయాడు. కాని, ఆ వీధి ముగిలోనే మున్సిపాలిటీ వాళ్ళ మాంసం మార్కెట్టు చూచి అగుగు వెనక్కు వేశాడు. “ఇంకెక్కడి బ్రాహ్మణ వీధి? ఇంకెక్కడి పుజారి పున్నయ్య?” అనుకుంటూ పక్కకు తిరిగాడు. పక్కకు తిరిగిన పానకాలు దొక్కలో బల్లెంపెట్టి పొడిచినట్లు, కడుపులో చేతులుపెట్టి దివి నట్లు బాధపడ్డాడు. ఇంతకూ పానకాలును అంత బాధపెట్టించేమిటి? దూరంగా కని పిస్తున్న ఒక పాతమేడ, ఆ పాతమేడ పాత గోడల వెనుక జరిగిన ఒక పాతకథ యొక్క పాతజ్ఞాపకాలు! ఆ పాతమేడను చూడగానే పానకాలు రక్తాన్ని కవ్వంలో చిలికి కలవర పెట్టినట్లుయింది; అప్రయత్నంగా పిడికిలి బిగుసుకుపోయింది. గుండెలోని పగ కంటిమాపులో వెలిగొ చ్చింది. “కాళ్ళు రెండు మూడు అడుగులు ముందుకేళాయి. కాని, మనస్సే వెనక్కు లాగింది. ఇంతలో తన పేరుపెట్టి పిలుసున్న గొంతునివబడి వెనక్కు తిరిగా. రోడ్డు కవలల నుంచిచ్చుకొందవున్న ఒక పాత ముందు నిల్చుని ఎవరో తన్ను చేయిపూసి పిలుస్తున్నాడు. “ఆ-గురుగోచ్చింది... నీడు మారలేదన్నమాట! మారలేదు కాబట్టే అంత మమకారంగా పిలుస్తున్నాడు. ఆ రోజుల్లో పగల సమానం విడికొలిమిలో

యూరత్, అమెరికాలో వివిధ వస్తువులకు ఉపయోగిస్తున్న అందమైన దీక్షనను ఇటీవల మద్రాసులో ప్రదర్శించారు. ఈ ప్రదర్శనను భారత ప్రభుత్వం కోరికపై న్యూయార్క్ మ్యూజియం ఆఫ్ హిస్టరీ ఆర్ట్స్ వారు ఏర్పాటు చేశారు. కొన్ని దీక్షనలను పై ఫోటోలో చూడవచ్చును.

పురి-మేక ఆట ఆడే వాళ్ళు" ఇలా అనుకుంటూ పానకాలు కొలిమిపై పు నడిచాడు. కమ్మరి వీరాయి అమాట ఈమాట మాటాడుతూ పానకాలను కదలనివ్వలేదు. వాడిని వదిలించుకుని వచ్చేసరికి పగటి వెలుగులు జారిపోతున్నాయి. మా నక జాతిలోని స్వార్థంలాగా సంజీవీకటు నలుదిశలవ్యాపిస్తూ ప్రకృతిని చీకటియొంది చేస్తూన్నాయి. పానకాలు వీడినమ్మను గట్టిగా లాగుతూ వదిలించుకుని నడుస్తున్నాడు. ఈరు వెనక వదింది. పానకాలు వొంగల చెరువుకు వచ్చేసరికి ఊరి వంద్రును బద్దకంగా పైకి లేస్తూ గ్రుడ్డి వెలుగులను విరజిల్లుతుంది. విరజిల్లుబడిన గుడ్డివెలుగులు ముదిరి, చెదిరి-భారలకట్టి క్రిందకు ప్రవహిస్తూన్నాయి. వొంగలచెరువు ఎండలకు ఎండిపోయింది. ఆగుంటలో కాసిని నీళ్ళు, ఈగుంటలో కాసిని నీళ్ళువున్నాయి. ఈగుంటలో తెల్లని నీళ్ళుల నీడలు ప్రతి ఫలితూ వొంగలచెలుపు తగిలిన అద్దం ముక్కలాగా వుంది. పూర్వం వొంగల మట్టు కేక్క పూళ్ళు వో ముకుని వచ్చి, ఈచెరువుకడ భాగాలు పంచుకునే వాళ్ళుటఅందుకే ఈచెరువుకావేరువచ్చింది

పానకాలు ఆ చెరువుగట్టునవున్న ఒక జాబ్బిచెట్టు నీడలోనిల్చుని మట్టూ పరికించి చూశాడు. చెరువుకు దక్షిణాన పెద్ద తాటి తోపు, ఉత్తరాన పెద్ద బంగరబయలు. పెద్ద వొంగారి తాత ముతాతల కాలంనుంచి ఈ బంగరబయల్లో గొట్టే పోలేళ్ళ పంజేలు, కోడిపుంజుల పంజేలు జరుగుతుంటేవి. ఇక్కడ పంజేలు జరుగుతుంటే పాలెం అంత ఇక్కజేవుంటేది. పూర్వపుయోధుల కొర్రపరాక్రమ వీరవిజృంభణకు అంతిమ కాలం సంప్రాప్తమైన తొలిదిశాలు అని! పెద్ద వొంగారు పూర్వసంప్రదాయాలకు విలువనిస్తూ అవ్వడవ్వడు ఈపంజేలు జరిపించుతుంటే వారు, ఇక చిన్న వొర వాయంలో పంజేం అన్నమాటే వినిపించేదికాదు. ఎన్ని పోలేళ్ళ తడిరక్త ముకుగులతో, ఎన్ని కోడిపుంజుల రక్త రక్త చిందులతో తడిసిందో అతేల! ఈతాటి తోపులోనిచెట్టు ఎన్ని పంజేలకు ప్రేక్షకులుగా నిల్చుయో!

పానకాలు పానకానకాలు తెచ్చినదిగాలుతనంతో అజాబిచెట్టు మొదటో పునాదునుంటూ కూర్చున్నాడు. ఇక్కడి

ప్రకృతిలోని ప్రతిభాగం గతంలో ఇక్కడ జరిగిన ప్రతిసంఘటనకు సాక్షిభూతురాలే! అందాకా ఎందుకు? పానకాలు కూర్చున్న జాబ్బిచెట్టుకూడా ఒక పాతకథలోని పచ్చి అవ్వాడయి ఫలితాన్ని కళ్ళార లిలించిన ఒక ప్రేక్షకురాలే! ఆపాతకథ ఎవరివోకాదు- పానకాలుదే! వీడిచుట్టూ అల్లుకున్న కథ- వాడినాడు ఇలా అవటానికి కొరగమెనకథ, ఈభావంగాగానే ఇన్నాక నుంచి నుండేలో నూడుకట్టుకున్న విషాదం కట్టలు తెంపేటుంది. పానకాలు వోరున పిచ్చాడు. ఆ నిక్కబ్బ నికథలో పానకాలు ఏడుపు విని పిదార్చు వాళ్ళు ఎవరున్నారో ఆ పాత జాబ్బిచెట్టు కూడా పాతవిషయాలు పూర్వకం వచ్చి కాదగా, వారిగాడులుగతున్నట్లు దొంగింది. ఆ పాత కథ...

* * *

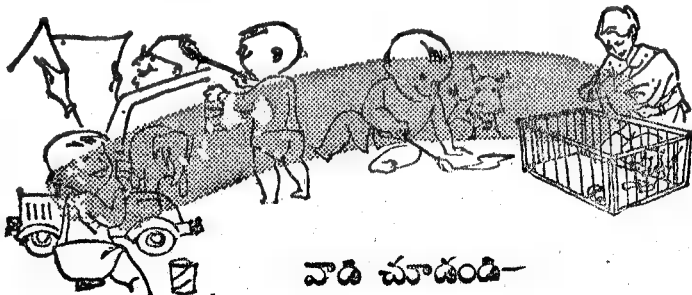
పానకాలుపూర్వంనుగ పుట్టిందిదగ్గర నుంచి పారెడితే పికి మని కాళ్ళ కాసి కొచ్చింది. ఇరుగుపొరుగువాళ్ళ నుంగను చూచి దక్కనిమక్క అన్నాడు. పానకాలు పానకాలు "అవ్వడవ్వడు"

★ గొప్పోళ్ళ బతుకులు ★

అన్నారూ. అవటానికి మంగ పాన కౌలు మేన తిక్కాతురైవా ఈనాటివరకు దాన్ని కన్నెత్తిచూడలేదు. వీడయ్య జరికున్న వ్యతే వీళ్ళ పెళ్ళింది. అప్పటి పానకౌలుకు కాగా చిన్నతనం. మంగ జేరిన తర్వాత ఇదీ చూడటం. "గి తగూడలాగా వుంది. ఇంత చూపరి అనుకోలేదే" అని తనలో తాను మురిసిపోయాడు. ఆగోజు పెళ్ళాన్ని

పెద్దదొరసాని శుభద్రమ్మగారి దగ్గరకు తీసు కెళ్ళి నమస్కారం చేయించాడు. "మంచి అందగతే నే పట్టావురా" అని నవ్వుతూ ఆమె అసేసరికి మొగుడు పెళ్ళా లిద్దరు సిగ్గుతో ఒకరి మొగం ఒకరు చూచుకున్నారు. దొరసాని గారు మంగ అందాన్ని చూచి మురిసిపోయి, జరి అంచు తెలని చీర, పూలు పట్టు ఇచ్చి - గాజు లే యిం చు కో మని

రూపాయి ఇచ్చారు, రాత్రి దొరసాని యిచ్చిన కొ తివీర కట్టుకుని, సి గ నిం డా పూలు పెట్టుకుని మంగ మగడి మంచందగ్గర కొచ్చింది. అప్పటిదాకా శుటకలు మింగు తున్న పానకౌలు, "మంగీ" అంటూ గట్టిగా దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. అంతలోనే పాలపాంసుమీద నీళ్ళి చిలకిరింపులాగా వీధితిలుపు దబదబ మంది. పానకౌలు చిరాకుగా తలుపు తీశాడు. "పెద్దదొరకు కిందెట్టు మీదెట్టుగావుంది; తొందరగా రమ్మనీ" ది వా ణం నుం డి ము నీషి వచ్చాను. "ఇం దాక భాగా నే వున్నా గు గా" అనుకుంటూ వచ్చిన మనిషివెంట బసులు దేరాడు. "తొలిసారి ఈ అడ్డంకి ఎంటికి" అనుకుంటూ మంగ ముడుచుకుని పడుకుంది.

వాడి చూడండి—
చమత్కారమైన ఎగనిగలాడే రంగు !

షాలిమార్ సూపర్లాక్ సింథటిక్ ఎనామెల్—
తోకట్టు, బయట, వేయబడు త్వరగా అరి, గట్టిగా వట్టివుండే దీర్ఘకాలం మన్ను అందమైన విగారింపు గల పింప్. ఇంట్లోను, ప్యావ్లరం తోను ఎటువంటి ప్రదేశానికైనా బ్రష్ తోను, స్ప్రే తోను లేక వచ్చు వును మంచి వేయవచ్చును.

ఎవరైనా వాకటి కంటి బాధకొనుండు 38 సం.లతో 1 సెంటు, 1 గాండు దిమ్మలో మరియొక గ్రాండ్ల ప్రయ్యంతో అంటుండు.

షాలిమార్ సూపర్లాక్ సింథటిక్ ఎనామెల్

SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO., PRIVATE LTD.
Calcutta • Bombay • Madras • New Delhi • Koper

అతర్వాత పెద్దాయన పోవటం, కలకత్తాలో చదువుకుంటున్న చిన్నదొరను పిలిపించటం, దిన వారాలు, చుట్టూ పక్కలురాటం— పానకౌలుకు రెండు నెల వరకు మంగతో మాటానుంతి ఆడుకోటానికే వీలుచిక్కలా.

ఈ రెండు నెలలోనూ దివాణం భోజనం తినటంతో మంగ మరీ నుకుపుడేసింది; దాని అందం మరీ విరగపడిపోతోంది. కాపురాని కొచ్చి రెండు నెలలైనా మొగుడితో మాట మంతి లేకపోటం, మూడుపూటల సువారపు అన్నం—మంగకు పిచ్చి పిచ్చిగా వుం; మనిషి మరీ పగలబడిపోతోంది. ఆ కేటలో ఆడామగా మంగనుచూచి కళ్ళుతిప్పకోలేక పోతున్నారు. పానకౌలుకు దివాణం పనే సరిపోతుంది. చిన్నదొర రాజ్యం—అసలే తీరిక వుంటుందేదు.

ఒకరోజు సాయింత్రం చిన్నదొర తుపాకితీసుకుని — కలకత్తానుండి వచ్చిన కొత్తిదానీ కంటరాగా—పిట్టలను కొట్టటానికి ప్రికారకు బయలుదేరినాడు. అటా తిరిగి, ఇటుతిరిగి చాకిరాలపెళ్ళు వచ్చారు. పిట్టలకోసం కుతుకుతున్న చిన్నదొర అచూపులు మంగమీద ఆగిపోయాయి. మంగ మిగిలిన చాకితలతో నవ్వుతూ మాటాడుతూ, గాలికెగురుతున్న కంట్రాకులను మాటిమాటికి పెకెగదొనుకుంటూ, ఆరినబట్టలను మడతలు పెట్టితోంది. కొత్తిదానీ 'విలేజ్ బ్యూటీ' అని నోరెళ్ళి పెట్టుకు చూస్తోన్నాడు. చిన్నదొరనుచూచి చాకిలిపడుచున్నా శునకులలు బయలుదేరాయి. అనాటికి పిట్టల నేట చాలించి, పెద్దరిన మనస్సుతో—అర్థంలేని ఆలోచనలతో చిన్నదొర దివాణానికి పిండులు దేరాయి.

దివాణంలో పనుల ఎవడి కొద్దిగా తగ్గింది. పానకౌలుకు తన మంగతో కొలక్షేతం చేసుటానికి కాస్త వీలు చిక్కింది. నాలుగైదు రోజుల్లో మంగనరిగి, వాడిన పూల చెండు లాగా మరీ అందంగా తయారైంది. చాకిరపులో తాను చూచిన మంగ అందం

చిన్నదొర వృద్ధులలో పన్నీరు చిలికింది. అనేక ఆలోచనలతోటి సత్యమత మెవోయాడు. కొత్త దివానీ దొర ఆలోచనలన్నీంటిని ఒక కొలిక్కి తీసుకువచ్చి ఆయనచేతి "సెవా" అనిపించుకున్నాడు. పానకాలను పిలిపించి ఒకరోజు చిన్నదొర "సీతాపురం వెళ్ళి అక్కడి కరణాన్ని అడిగి మనకు రావల్సిన కిసుక తలవాకు పెకాన్ని తీసుకురమ్మని" హాకుం జారీచేశాడు. మళ్ళీ తిరిగి రావటానికి రెండు మూడు రోజులు పట్టుతుంది. "రెండు మూడు రోజులా?" అని మంగ మొఖం చిటికింది. మళ్ళీ పుడగా గా "సీతాపురం నూ అమ్మగారి వూరేగా! నేనూ వతా పద—" అంది. మరి దివానంలో పనో అంటూ చూడకద్దం తగిలాడు. చిన్నదొర చూపులను గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ "ఏదో నేను పానకాన్ని!" అంది. "నేనూ లేకుండా నీవూలేకుండా ఎట్లాగో?" విసుగ్గా అన్నాడు పానకాలు. ఇరకొటంలో పడ్డది. అయిష్టంగా నే "సత్య తొందరగారా—" అంది. "పనిఅవుగానే ఒక్క నిమిషమన్నా వుంటాగా! అంటూ మంగను ముద్దు పెట్టుకుని బయలుదేరాడు. గుమ్మం చూడుతుంటే ఎవరెవరన్న అదిరింది. కాసేపు తలపటాయించాడు. ఇవన్నీ పెట్టుకుంటే ఎట్లా అని మనస్సు సమాధాన పెట్టుకుని సాగిపోయాడు.

అకోజంతా మంగకు పని మీదా మనస్సు పోలేదు. ఏదో గుబులు గుబులుగా వుంది. 'బాత లేక పోవటంవల' అని మనస్సు సమాధాన పరచుకుంది. పొద్దు తిరిగింది. చల్ల బడింది. బట్టల మూల తీసుకుని దివానానికి బయలుదేరబోయి అద్దంలో మొగం చూచుకుంది. కాట్టు రేగిపోయి, మొగమంతా జడుగావుంది. 'ఇలాగే వెళ్ళిపోతే అమ్మగారే నన్ను అందగతై నన్నాడు ఈ అవతారంతో వెళ్ళిపోతే ఏం బాగుంటుంది? కాని దీ పెట్టెలోంచి ఆనాడు దొరసానిగారు ఇచ్చిన చీరతీసింది. గంజపెట్టి పెళ్ళి పెళ్ళి లాడుతుంది. నల్లరంగు మీద తెల్ల చుక్కల రంగు. పెద్దకొత్త హాతు రిడి. తొడిగింది. మంగ ఎంత అనన్యమన స్కంగా సింగారించుకున్నా మంగ వాడి గుండెలకు నూటిగా బాణంలాగా గుచ్చుకు పోయేటంత అందంగా తియ్యరైంది.

మూల బరువుతో వయ్యారంగా ఒకవైపు వంగిపోయి, మెలగా అడుగు వేసుకుంటూ దొరగారి లోగిట్లోని బాదం చెట్టు పరిచిన నీడలోంచి వస్తోన్న మంగను చాచామీద మంచి చూచి చిన్నదొర రసికవృద్ధుల తపాతపా లాడింది. మంగ తొందర తొందరగా బట్టలు అప్పచెప్పి, పొత్తుబట్టలు మడుపుకుంది. ఆడవానీలు మంగకుంక గుచ్చిగుచ్చి చూస్తూన్నారు. కాళ్ళు ఎదుకలా చూస్తున్నారో మంగకు అరంకాలా. కాళ్ళు వీవో కొత్తపనుల పురమాయున్నాడు.

మంగ చెప్పినవన్నీ చేస్తోంది. దీపాలు తుడిచింది, నూనెవాస, వెలిగించింది. అమ్మాయి గారి చిన్న కొడుకు ఏనుస్తుంటే కాసేపు తోటగా తిప్పుమన్నాడు అటుఇటుతిప్పింది. బట్టలప్పగించి ఎంత తొందరగా వడదా మనుకుంది? ఎంత ఆలస్యంబింది? బాదం చెట్టు ఆకుల సందులనుండి తడియవంద్రుడు ఓరికంట చూస్తున్నాడు. సన్నని నలుగు కిరణమొకటి మంగపాటిట్లా పాకింది. చాచా మీద చిన్నదొర కొత్త బ్రాండ్ నీసా నీలు వూడ దీస్తూన్నాడు. చంకలో మగ్రాడు నిదురపొయాడని అప్యంగించింది. ఒక చానీ చిన్నదొరగదిలో లాంతిలుపెట్టి, పక్కసరి రమ్మని చెప్పింది. మంగ జంకింది. ఆడానీది మళ్ళీ హెచ్చరించింది. మంగ కంతా కొత్త. ఏవని చేయకపోతే ఎవరికి కోపంవస్తుందో! ఒకచేతో లాంతిలు, రెండోచేతో కాలున తీసుకుని భయం భయంగా చాచామెట్టు ఎక్కింది. గుమ్మంలో కెవ్వన కేకవేసింది. చేతిలోని లాంతిలు కిందపడి అటుకొట్టుకుని ఇటుకొట్టుకుని ఆరిపోయింది. గుమ్మంలో వుట్టిన చీకటి ధారలుగా, పాయలుగా ప్రవహించి ఆ గదిసంతా చీకటిమయంగా చేసింది. కటిక చీకట్లో కామానికి—కీలానికి, మానరక్షణకు—కామభీక్షణకు, మంచీ—చెమకు, పులికి—మేకకు పెనుగు లాట!

సీతాపురంలో కరణం ఎంటికొడమండి ఆత్మగరింటికి చీకట్లో నడిచివెళ్ళున్న పానకాలు దొవకడ్డంగా పడుకున్న పాముమీద కాసేసి, "బాబో" అని అరిచి ముందుకు పారిపోయాడు.

అలసిన ప్రకృతి నిశ్చిబ్దంగా నిదుర పోతోంది. చిన్నదొర చీకటిగదిలో జరిగిన పెనుగులాటలో ఆడది అబ్బలే పోయింది; కొన్ని నిమిషాల్లో పతితగా మారిపోయింది.

స్పృహవచ్చి లేచినమంగ తానుచెడిపోయానని గ్రహించింది. తన శరీరంవంక చూచుకుంది. పరపురుష వాస్తవ్యుడే కళంక మె పోయిన శరీరం! కామమడ్డి పసుబలానో లాంగిపోయిన శరీరం! పరాధీనమైన పాడు శరీరం! వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది. లేవలేకలేచి కోక సరుకుంది. మెలగా మెట్టుదిగి హాలులోకి వచ్చింది. దివానమంతా నిదుర పోతోంది. బయటికొచ్చింది చీకటి ప్రకృతి వింతగావుంది. ఆ వికృతాకృతి కాట్టు విరియ పోసుకుని భారవ ఏడుసున్న పరితకు ప్రతిరూపుగా వుంది. మంగ చీకట్లో నడిచి పోతోంది. కాళ్ళు సీతాపురం చారివైపు నడిచాయి. ప్రతి అడుగుకు ఆ పరితకుండే అకోజపోయింది. ఏదో చేయాలి! ఎలాగోనీ తీర్చుకోవాలి—ఎలా? ఉండకంతో ఊగి పోతోంది. సంకల్ప వికల్పాలతో మంగ మనస్సు చిందరవందపడింది. దొంగలచెరువు దగ్గరకు రాగానే అమెనులు ఆగిపోయాయి. ముందుకు నడిచలేక పోయింది. ఏదో దృఢ సంకల్పం ఆ చీకట్లో ఆ పెద్ద జావ్వ చెట్టు కింద మంగను నిలేసింది. ఆ సమయంలో మంగ రక్తనాళాల్లో పవిత్ర భారతనాదీమణుల కోవకు చెందిన రక్తం ప్రవహిస్తోంది. పవిత్రశీలాన్ని కోల్పోయిన ప్రతి మానిని చేసే పనే చేసింది. జావ్వ కొమ్మకు చీర చెంకుకట్టి పురిపొసుకుంది. భారతీ స్త్రీ అనిపించుకుంది.

అతిగారింట్లో పానకాలు మగతనిద్రలో తృప్తిపడి లేచాడు. ఏదో పాడు పీడకం కన్నాడు. మనస్సు పరిపరి విధాలుగా పోయింది. ఎవరికీ చెప్పకుండా చీకట్లో బయలుదేరాడు. దొంగలచెరువు కాడికొచ్చే సరికి కటిక చీకటి విరుగుతూ మనక మనకగా వుంది. ఎదురుగుండా జావ్వ చెట్టుకు చేలాడు తున్న స్త్రీ శవం—తనకన్న పీడకంలకు

అగ్రత నలులు!

నాటి, నేటి తెలుగు కవిత్వరీతుల తీరుతీయాలు వాడెమైన దర్పణాలు

ప్రాచీనకావ్యమంజరి

నదే ఒక వు సకిం కొనండి

గడచిన తొమ్మిది శతాబ్దాల్లో ఆంధ్ర కవిత్వ ద్యానంలో విరిసి గుబాళించిన సురభి కసుమాల మచ్చులు, ప్రాచీన కవి తాతీతులకు వాచవి. పోమయశ సంకలన.

రు. 1-75

అమూల్య గ్రంథాలు!

ఆధునిక కవుల విభిన్న కవి తాదోరణులలోని మాధుర్యాన్ని కవి చూచి ఊహలలో తేరించి మనసుకు హాయినిచ్చే కిరచ నల కూర్పు. ముద్దు కృష్ణ సంకలన.

రు. 1-50

దక్షిణభాషా పుస్తకసంస్థ సహకారంతో ప్రకటించినది.
మీ మామూలు బుక్ షాపులో కొనండి. లేదా మాకు వ్రాయండి.
ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, రాష్ట్రపరిశోధ, సింహాచార్యులు.

“రామం,

నునం యిద్దరం విడిపోయి ఇరవై సంవత్సరాలయింది కదూ? నూర్లై నల్ ప్యాసయిన తర్వాత ఎవళ్ళవారి వాళ్ళ దయిపోయింది. ఆ రోజుల్లో నునం యిద్దరం ఎంత కలసి మెలసి తిరిగేవాళ్ళం! అప్పుడు చేసిన అలరి, అవన్నీ తలచుకొంటే, యిప్పుడు ఏదో అన్యతానందం కలుగుతుంది. నునం యిప్పుడు ఎంతగానో మారిపోయి ఉంటాడనూ! కలుసుకొన్నా గురు పట్టుకోలేము కూడా. నేనిప్పుడు ముద్రాసులో ఒకకంపెనీ మేనేజరుగా పనిచేస్తున్నా. నువ్వు రాజమండ్రిలో, కాలేజీ లెక్చరరుగా పనిచేస్తున్నవని, ఓ హారంజాల క్రితం ఒకరి ద్వారా ఆ చూసే నోరించి. నేనిక్కడ పర్మిట్టుగా తారీఖున మెయిలులో బయలుదేరి, ఏదో కంపెనీ వ్యవహారం మీద కలకతా వెళుతున్నా. మెయిలు పది పూజోదేది ఉదయం పది గంటల ప్రాంతాన రాజమండ్రి చేరుతుందనుకొంటా. నువ్వు స్టేషనుకువచ్చి నన్ను కలుసుకో. నేను ఓ గులాబీ ఫువ్వు కొలుకుంటున్న గుమ్మకొని, చేత్తో న్యూస్ పేపరు పట్టుకొని కంపార్ట్ మెంట్లో సన్యుంలో నిల్చుంటా. నన్ను ఫువ్వుతో గురించి పలకరించవచ్చు. తప్పకుండా వస్తావు కదూ?

నీ స్నేహితుడు,
సారాయణ.”

ఉత్తరం వదలగానే ఒక్కసారిగా వీజో అనందం నన్ను కనిపించింది. తప్పకుండా సారాయణి కలుసుకోవాలి. అయితే, పదిపానవ తారీఖు ఉదయం నాలుగంటలు, పిన్నివారో గారబ్బాయి పెళ్ళికి నిడదవోలులో హాజరవ్వాలి. ఎలాగా అని అలోచిస్తోంటే, “అంత అలోచన ఎందుకండీ? నిడదవోలులో పెళ్ళవగానే మీరూ మెయిలెక్కి వచ్చేయండి. రాజమండ్రిలో మీ స్నేహితుణ్ణి కలుసుకోవచ్చు,” అని సలహాయచ్చింది క్రిమతి.

* * *

ముహూర్తముగానే పిన్నివారో గారివద్ద సెలవు తీసుకొని, నిడదవోలులో మెయిలెక్కి. నెకండే క్లాసయినా కంపార్ట్ మెంట్ చాలా క్లియర్ అయింది. తోపులాటలో ఒకని మీద తూలిపడ్డాను. వెంటనే నిల

త్రొక్కుకొని “సారీ, క్షమించండి” అన్నాను. కాని నా ఖద్దరుపంచె, వాలకం చూసి కాబోలు కన్నుమంటూ లేచాను. “బ్రూక్! కళ్ళు కనబడ్డం లేదా? మీదపడి పైగా వెధవ క్షమాపణలు కూడాను. అడ్డమైన వాళ్ళూ నెకండే కాసులో ఎక్కడమే!” అన్నాడు కోపంగా. చెటంతి మనిషిని, నన్నలా అంటూంటే, తోటి ప్రయాణీకులు చూస్తూ ఉరుకున్నారు. నా కాక్షిణంలో అనిపించింది, “నిజంగా నారాయణే నా పక్కన ఉంటే, ఈ పెద్దమనిషి నేం చేసేవాడో?” నని. నేనూ కోపం పలుకలేకపోయాను. పాచి పెట్టి ఒక్కటిచుక్కొన్నా. దాంతో రగడ మొదలైంది. మనుకొన్నదర్శి విశదీయడానికి అయిదు నిమిషాలు పట్టింది మిగిలిన ప్రయాణీకులకి.

నలుగురిలోనూ నవ్వులపాలయ్యా నన్ను బాధతో నా మనస్సుంతా వికలమైపోయింది. గోదావరి స్టేషనులో చాలమంది దిగిపోయారు. నాతో దెబ్బలాడినవాడు క్రొత్త సరి చేసుకొని, నూట్ కేసు తెరచి కొలు తొడుక్కొన్నాడు. కొలు కాలరులో వాడిపోయిన గులాబీఫువ్వు! హోలాలోంచి న్యూస్ పేపరు తీసి చేత్తో పట్టుకొన్నాడు. నా మతి పోయింది. క్షిణంలో వెయ్యి సమ్మెలుదెబ్బలు ఒక్కసారిగా తగిలినట్లునిపించింది. ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. సారాయణి కలుసుకొని, ఆప్యాయం గాకులాసాగా కలుసు చెప్తామని ఉరకలు వేసిన నా మనస్సు, ఒక్కసారిగా అణగారిపోయింది. అవును, సారాయణి కలుసుకొన్నా. స్నేహితుడిగా కాదు! కజ్జా పెట్టుకొని, క్షి సెంచుకున్న ప్రయాణీకునిగా. ఇలా మధనవదుతుండడా రాజమండ్రిలో మెయిలయింది. రైల్వోంచి దిగి, భారంగా అడుగులు వేస్తూ గేటు చాలాను. కంపార్ట్ మెంటు సన్యుంలో నిల్చుని దిక్కులు చూస్తూన్న సారాయణి దూది, బాధగా ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి రిక్తా ఎక్కాను. అయితే ఈసారెప్పడయినా సారాయణ నన్ను వెతుక్కుంటూ, యింటికొచ్చి నన్ను కలుసుకొంటే, పరిసితి ఎలా పరిణామం చెందుతుందో నా కళ్ళటికి అవగాహన కాని విషయాల్లో ఒకటి.

“వారో”

ప్రతి స్వయానం, మనక చీకట్లో పోల్చుకున్నాడు. నుండే పగిలేటట్లు పెద్దగా అడచాడు. మంగళవారమిద పడి ఏడ్చి ఏడ్చి అలసిపోయాడు. ఇక ఏవ్వతేక తన్ను తాను సముదాయించుకున్నాడు. మంగళవారాన్ని భుజానేసుకుని పాలెం వచ్చి—నడిబిధిలో పడేశాడు. పాలెం అంతా గుమిగూడింది. ఆకట ఆకట మంగళావు వెనకాలవున్న ఆసట రహస్యం బయలుపడింది. కాని, ఎవరం చేయగలరు? గొప్పవాళ్ళతోటి వ్యతహారం. వాళ్ళ వుప్పు, పులుసుతో పెరిగిన పానకాలు కిరీం కూడా అన్యాయాన్ని సహించిందేగాని, ప్రతి ఘటించలేక పోయింది. మంగళా—నున్న—నున్న ముట్టిలో కలసిపోయింది; మంగళేరు అందరి నోళ్ళలో నిలిచిపోయింది.

పానకాలు ఆ రాత్రంతా కుములుతూ, కుంగుతూ గడిపాడు. తెలురేపాటికి ఇంటి ముందు పోలీసులు. ఏం చెయ్యలేని పానకాలు ఏదో చేపాడని భయపడిన చిన్నదొర పన్నినవధకం ఫలితం ఈ పోలీసుల సాక్షాత్కారం! ఇల్లు పోదా చేసుకుడింది. రెండు వేల రూపాయలు బయలుపడ్డాయి. “అది పీతా పురంనుండి వసూలు చేసుకువచ్చిన శిసుల తాలూకుసాము” అన్నాడు పానకాల. “కాదు అర్ధరాత్రి దివాణం ఖజానానుండి దొంగిలించినసాము” అన్నాడు పోలీసులు. చేతులకు వేడిలు! పానకాలు చెప్పేది ఎవరూ వినిపించుకోలేదు. దివాణం ఖజానానుండి రెండువేల రూపాయలు అవసరించి వందుకు, అడ్డించబోయిన చిన్నదొరను చంప ప్రయత్నించినందుకు కొర్టువారు పానకాలకు ఏడు సంవత్సరాల కఠినశిక్ష విధించారు. కాదు—చిన్నదొర లంచంగా గుప్పినదెబ్బ కొరువారిచేత ఆ క్షిమ విధింప చేసింది. పానకాలు ఈ ఏడు సంవత్సరాలు జైల్లో ముగ్గుడు—కుంగాడు.

* * *

పానకాలు బయలుగా నిట్టూర్చాడు. “అవును, ఈ సంగతులన్నీ నాకు జ్ఞాపకం వున్నాయి” అన్నట్లుగా తల పూపింది జాబ్బిచ్చెట్ట. “ఈ నాకు నా మంగ నాకు లేకుండా పోవటానికి, నేని సితిలో వుంటానికి కారకుడెవ్వడు? ఆ చిన్నదొర—విశ్వాస ఘాతకుడు! మంగకు చేసిన అన్యాయాన్ని కూడు గుడ్డాయెచ్చే ప్రభువని నేను సహించి పూరుకున్నా, వాడూయతోలేదు. చేయని నేరాన్ని నాపై రుద్ది నన్ను జైలుపాలం చేశాడు. నిజంగా నాకు నాకే పాపం తెలియదు. అమాయకుణ్ణి నన్ను దొంగ

(55-వ పేజీ చూడండి)

అమంచర్ల గోపాలరావు

దొంగలకూ పతి నియమాలు ఉండేవి. కిందటి తరం దొంగల, దొంగతనాల తీరు తెన్నులను చర్చించిన (జూన్ 24వ తేదీ నందిక) రచయిత ఈ రెండవ వ్యాసంలో పూర్వం దొంగలు తమ కుల విద్యను ఎంత పక్కాపెట్టిగా నేర్చుకునే వాళ్ళో వివరించారు.

ముసవటి శోజిలో దొంగతనమే కుల కృత్తిగా పెట్టుకున్న వాడు, తమ కుర్రల కోరికలను తీర్చేందుకు మిరిస గజదొంగలుగా తియ్యబడే పద్ధతులను గూర్చి చెబుతానని కిందటి స్తంభం అన్నాను. ఆ పద్ధతులన్నీ శోజు ఆ కులలో నశించిపోయినా, ఈ వాటికి అన్ని శోజిలోనూ విలీబరీలో గూఢచారిత్వ (secret service) తియ్యబడేటట్లున్నాయి. పద్ధతులలో కొన్నింటిని అవలంబించి తిప్పారు.

కుర్రవాడికి అయిదారు సంవత్సరాలు వచ్చేసరికి విద్యాభ్యాసం మొదలవుతుంది. మొదటి రెండు మూడు సంవత్సరాలు, శోజి ఆ కుర్రవాణ్ణి తిన్నీ హింసలు పెడతారు. ఈ తన్నడం, హింస పెడడం ఆదిలో కొద్దిగానే మొదలయి, శోజి కోజి కూడా పావులు తూ, రెండేళ్ళు గడిచే

సరికి చాగా భయంకరం అవుతుంది. కాని హింసలో కుర్రని ఎముకలుగాని, ఇతర శరీరభాగాలనుగాని పెద్ద హాని అంటూ జరిగదు. కాని హింస మాత్రం అతి బాధాకరంగా ఉంటుంది. తిప్పగు. ఈ హింసలు పెట్టుకున్నంతసేపూ ఆ కుర్రడు వివేక కూడదు. ముఖంలో సయితం బాధను ఎంత మాత్రం తెలియజేయకూడదు. ఎంతసేపూ “నాకు తెలియదు” అని మాత్రమే అతి డంటూండాలి. ఈ సాధన ఆ వాడు దొంగలకు అత్యవసరము. ఎందుకంటే దొంగల గుంపులో ఒక్కొక్కప్పుడు ఏ ఒక దొంగ దొరికిపోవడం జరుగుతుంది. అప్పుడు అతని సహచరులందరూ అతనిచేత చెప్పించటానికి అనేక హింసలు పెట్టేవారు. కాని ఈ రీతిగా తయారయిన దొంగచేత, ఎంత చిత్ర హింస పెట్టినా సరే పోలీసులు ఒక్క కూటయినా చెప్పిందలేక పోయే వారు.

చిన్నప్పటి ఈ సాధన వాడు దొంగలకు అట్టి దిట్టత ఇచ్చేది.

వా చిన్నతనంలో పోలీసులు కనపడి పట్టుకున్న ఒక దొంగ విషయం వాకింకా జ్ఞాపకమున్నది. ఆ దొంగకూడా సాంప్రదాయకంగా కులవిద్య అభ్యసించినవాడే.

దొంగ సహచరుల వివరములు కనుక్కోత దానికి, పోలీసులు అతన్ని ప్రశ్నించి, అనేక రకాలుగా హింసించారు కూడా. అతడు ఒక్క విషయమైనా బయట పెట్టలేదు. అతని తీరంమీద అతికోమల ప్రజ్ఞ కాలపై కొన్ని గంటల పర్యంతం కూడా లోలో పొడిచి హింసించారు. ఆ దొంగ ముఖమీద చిరునవ్వుతీర్పు కులేమీలేదు. “నాకు ఏమీ తెలియదు” అనే వాక్యమే తప్ప, అతని వోటిచెంబు మోళ్ళమే వెలువడలేదు ఆ దొంగ దిట్టత వాటి పోలీసులకే అశ్విగ్యము కలిగించింది. రెండవవాటికే దొంగ “గొప్పతనం” ఉరంతా ప్రాకింది. ఇంతేగాక మరువాడు కచేరీలో అతని సహచరులనుగూర్చి ప్రశ్నింపగా, అతడు మళ్ళీ నాకేమీ తెలియదన్నాడు. అతనిని కైదు చేశారు. ఎంత ప్రయత్నించినా అతని సహచరుల వాడలు ఎక్కడా కనక్కోలేక

పోయారు.

ఏను ఎనిమిదిసంవత్సరముల వయస్సు కుంచి విద్యాభ్యాస ముం గు కెండవభాగం మొదలవుతుంది. ఈభాగం ఒకవిధంగా ప్రథమ విద్యాయముకన్నా కఠినమైనది అని చెప్పవచ్చు. ఎందుకంటే అప్పుడు కుర్రానికి సంపూర్ణ నిమగ్నత అవసరమవుతుంది. కుర్రని తెలివితేటల ననుసరించి ఈ విద్యాభాగము తాదాపు పది పన్నెండు సంవత్సరములు వుట్టవచ్చును. ఈ కాలముందు అన్ని విధములయిన సాము గరిడీలందు ఆ కుర్రడు తయారవుతాడు. గోజూ కసరత్తు చేయడమేగాక, పరిగెత్తటం, ఎగరటం, దూకటం, ఈడటం మొదలయిన వన్నీ యిట్లుగా అతడభ్యసించాలి. ఈరీతిగా కేవలం వలసిన రీతిగా వంతుతూ, దృఢం చేసుకుంటూ,

కుస్తీ, ఇతిర బాహు యుద్ధములు, పీటిఫోపాలు కర్ర, కత్తి, బాగు, బలెము, వడిసెల, మొదలయిన వాడుకలతో ఉన్న ఆనాటి సర్వాయుధముల సాములన్నీ ఇతడభ్యాసం చేస్తాడు. ఈ విద్యలన్నీ ట్రోనిను చాలా దొంగ దెబ్బలున్నాయి. ప్రత్యేక ధర్మయుద్ధములలో దొంగదెబ్బలు నిషిద్ధములు. అందుచేత సామాన్యముగా ఈవిద్యలు అభ్యసించేవారు ఈ దొంగదెబ్బలను నేర్చుకొను. కాని దొంగతనమే కులస్వర్తి అయిన దొంగలు, ఈ దొంగ దెబ్బలన్నీ పూర్తిగా అభ్యసించటమేగాక, ఆ దెబ్బలనుంచి తప్పించుకొనేవిధములన్నీ పూర్తిగా అభ్యసిస్తారు. ఇందువలన లాభమేమిటంటే అటాకియారయిన దొంగ, సాయుధుడైన మేటి స్వల్పాను నైతిము, తాను నిరాయుధుడై

వచ్చుటికి జయించి, తప్పించుకొని ఒక్క తృటిలో పారిపోగలడు. ఒక్కొక్కప్పుడు దొంగలజట్టు నలుగురై గురికి మించక పోయినా ఒక గ్రామగ్రామమును ఎదిరించి, కలవరపెట్టి తప్పించుకొని పారిపోవటంకూడ జరుగుతూనే ఉంది.

ఈ కసరత్తు, సాము గరిడీ లతోపాటు, వాడు అనేక చిత్రగమనములకూడ అలవాటుపడాలి. పామునడక, కప్పనడక, ఈరీతిగా ఆ గమనములకు పేరుగలవు. చూట్టినేల కానించి, తలయొక్క నేమెలకుతో, నిశ్చిబ్దంగా, ముంజేతులమీద, కాళ్ళ మొనలమీద నడవడం పామునడక అనేవారు. అలా తరిఫీదయిన దొంగ ఈ రీతిగా, అరినిశ్చిబ్దముగా, కొన్ని వందల గజములదూరం ప్రాంతానికి వెళ్తూ, మోకొట్టు వంచి గొంతుకూర్చుని ప్రయాణము చేయటం కప్పనడక అనేవారు. ఈ రీతిగా కూడా కొన్ని వందల గజములు ఆ దొంగలు నడువగలిగేవారు.

ఇవన్నీ నేర్చుకొన్న పిమ్మట ప్రతిదొంగ అనేక పక్షుల స్వరములను, జంతువుల అరుపులను అభ్యసించి వలకులకూడా నేర్చుకొనలసివుండేది. ఈ కబ్బులు లన్నీ వారి కోరిక సాంకేతికభావం. వాడు దొంగలు ఈ కబ్బులు వినియోగించు విషయముకూడ అతిచిత్రమయినది. కన్నము వేయటానికేపాయిన దొంగలు అక్కడక్కడ నిలిచి, అక్కడి సంగతి సంపూర్ణములనెల వివరముగా ఈ కబ్బు ములతో ఒకరికొకరు తెలుపుకొంటూ సంఘటితులై తమవని తాము చేసుకుపోయేవారు.

పూర్వము రాత్రులందు ఇళ్ళ వద్ద, ఇట్టి కబ్బులు మాత్రముగా వివరమివ్వవచ్చును, తెలిసినవారు బాగుపడుతున్నారని తెలియని వారు తెలవారెరికి తమ ఇల్లు గురి అయిన సంగతి తెలుసుకొని వాపోయేవారు.

ఈ సాంకేతికభావనే గాక, ఒక శుభ్ర భావనైతిము వారభ్యసించేవారు. పదిమందిలో వారి శుభ్ర భావ ముట్లాడుతూ, నెవారికి తెలియకుండా తమ కృతి విషయముల ధారాళముగా వర్ణించుకొనేవారు.

పిట్టనిటితోపాటు, ప్రక్కరిలాని అనేక విషయాలను గురించటం వారు నేర్చుకొనాలి. నిద్రపోతున్న వ్యక్తి పురుషుడా, స్త్రీగా అని చటుక్కున గుర్తవ వైయాతి. ఇంతేగాక కబ్బును ననుసరించి తమ వైపు వస్తున్న వారి సంఖ్య ఎంత? ఇలాంటి విషయాలన్నీ వారు తెలుసుకొగలగారి. ఇదేగాక, కొంత వైద్యముకూడా వారు నేర్చుకొనాలి. యూరికలను గురు పట్టటం, వాటి ఉపయోగము, కొంత క్రైస్తవచికిత్స ప్రతిదొంగ నేర్చుకొనాలి. రాత్రులందు తిరిగేటప్పుడు పాములు, కేళ్ళు మొదలైన విషజంతువులు దొంగకు కంటే వేయవచ్చు. దొంగతనము చేసేటప్పుడు అనేక రకములైన దెబ్బలు తగులవచ్చు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఏదో స్వల్ప

బి-ఎల్ టేబ్లెట్సు

ప్రతిదొంగ అనేక పక్షుల స్వరములను, జంతువుల అరుపులను అభ్యసించి వలకులకూడా నేర్చుకొనలసివుండేది. ఈ కబ్బులు లన్నీ వారి కోరిక సాంకేతికభావం. వాడు దొంగలు ఈ కబ్బులు వినియోగించు విషయముకూడ అతిచిత్రమయినది. కన్నము వేయటానికేపాయిన దొంగలు అక్కడక్కడ నిలిచి, అక్కడి సంగతి సంపూర్ణములనెల వివరముగా ఈ కబ్బు ములతో ఒకరికొకరు తెలుపుకొంటూ సంఘటితులై తమవని తాము చేసుకుపోయేవారు.

పూర్వము రాత్రులందు ఇళ్ళ వద్ద, ఇట్టి కబ్బులు మాత్రముగా వివరమివ్వవచ్చును, తెలిసినవారు బాగుపడుతున్నారని తెలియని వారు తెలవారెరికి తమ ఇల్లు గురి అయిన సంగతి తెలుసుకొని వాపోయేవారు.

ఈ సాంకేతికభావనే గాక, ఒక శుభ్ర భావనైతిము వారభ్యసించేవారు. పదిమందిలో వారి శుభ్ర భావ ముట్లాడుతూ, నెవారికి తెలియకుండా తమ కృతి విషయముల ధారాళముగా వర్ణించుకొనేవారు.

పిట్టనిటితోపాటు, ప్రక్కరిలాని అనేక విషయాలను గురించటం వారు నేర్చుకొనాలి. నిద్రపోతున్న వ్యక్తి పురుషుడా, స్త్రీగా అని చటుక్కున గుర్తవ వైయాతి. ఇంతేగాక కబ్బును ననుసరించి తమ వైపు వస్తున్న వారి సంఖ్య ఎంత? ఇలాంటి విషయాలన్నీ వారు తెలుసుకొగలగారి. ఇదేగాక, కొంత వైద్యముకూడా వారు నేర్చుకొనాలి. యూరికలను గురు పట్టటం, వాటి ఉపయోగము, కొంత క్రైస్తవచికిత్స ప్రతిదొంగ నేర్చుకొనాలి. రాత్రులందు తిరిగేటప్పుడు పాములు, కేళ్ళు మొదలైన విషజంతువులు దొంగకు కంటే వేయవచ్చు. దొంగతనము చేసేటప్పుడు అనేక రకములైన దెబ్బలు తగులవచ్చు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఏదో స్వల్ప

REGISTERED USERS OF TRADE MARK AND SOLE AGENTS
MARTIN & HARRIS (PRIVATE) LTD.
 CALCUTTA • BOMBAY • MADRAS • DELHI

కోకాదాకూడ కలగవచ్చు. వీటన్నిటికీ కొవలసిన మూలికలను, ఇతర నూత్న వైద్య పదార్థాలను ఆ నాడు దొంగలందరూ ఎరిగి ఉండేవారు. అది నిస్సంశయము.

నా చిన్నతనంలో మాకు తెలిసిన దొంగ ఒకడుండేవాడు. మా యింటి మట్టా నాడనేక పాములుండేవి. దొంగ మా మీద కనికరంతో అడవి నుంచి ఒక మూలిక మాకు తెచ్చి ఇచ్చాడు. పాము కొట్టకు, తేళ్ళ కొట్టలకు దానిని మేము అనేకమార్లు విని యోగించి, నాడు అనేక మందికి నయము చేశాము. కాని ఆ దొంగ ఆ మూలిక చేరు చేప్పకనే చనిపోయాడు. ఇవన్నీ నాకు వారు అతిరహస్యముగనే ఉంచేవారు. ఇప్పుడు సైతము అట్టి కులములవా రెవరయినా కుల విద్యలను గట్టిగా అభ్యసించిన వారంటే ఆ వైద్య రహస్యములను ఏరీతిగా నయినా కనుక్కుని, శోధనచేస్తే దేశమున కెంతయినా ఉపకారము జరగ కలను.

ఇవన్నీ నేర్చుకొని తయారయేసరికి ఆవిద్యార్థికి దాదాపు ఇంకై సంవత్సరములు వచ్చాయి. అప్పుడు అతడు నిజముగా నాటి రేని మేటియే అనుటకు ఏ సందేహమూ లేదు. అప్పటినుంచీ నానిని రాత్రులందు జటతోపాటు తీసుకొనిపోవటం మొదలు పెట్టాడు. కొంతకాలము, తనపెద్దలు కన్నము వేసి దొంగతనము చేస్తున్నప్పుడు అతడు కాపలాకామా అనేక విషయములను గ్రహిస్తాడు. అటు తర్వాత గోడలకు కన్నము

వేయటం అతడు నేర్చుకొనాల్సింది. ప్రపథమాన ఇండ్లకు బయట ఉండే ప్రహరీగోడల కొట్టెడు కన్నమువేయాలి. ఈ కన్నము వేసేటప్పుడు ఏ మాత్రం కిబ్బము కలగకూడదు. రాలుతున్న మట్టినితెరిచి ఒడిలోకి వట్టు కొని భద్రముగా నేలమీదికి విడవాలిసందే. ఇంతేగాక ఇంటికి కన్నము వేసేటప్పుడుండ వలసిన జాగ్రత్త అంతా అతడు ప్రకటించాలి. అటు తర్వాతనే అతడు పెద్దలు నిర్ణయించి యింటికి కన్నము వేయాలి. ఇట్లా కొన్ని ఇండ్లకతడు తుగ్గిరిని కన్నము వేసినతర్వాత, ఒక మంచిగోజాన, శుభమువహారమందు పెద్దలు నిర్ణయించిన ఇంటికి కన్నమువేసి, ఇంటిలోకి ప్రవేశించి, తాను నేర్పిన కులపద్ధతుల ననుసరిస్తూనే దొంగతనము చేయాలి.

ఆ నాటికి అతని విద్య పూరితయింది. ఇక అతడు కూడ అందరితో సమానమయిన దొంగయే ఇక ఎంతమాత్రమూ విద్యార్థి కాదు.

ఇట్లా పూరిగా విద్యార్థ్యాసము ముగిసే సరికి ఆ దొంగకు దాదాపు ఇగవదిరెండు, ఇగవనూడు సంవత్సరములు నిండుతాయి. సామాన్యముగా ఇట్లా తయారయిన దొంగ ఆ జుట్టులోనే కలసి తన వృత్తిని సాగిస్తూ ఉంటాడు. కాని ఒక్కొక్కప్పుడు, ఒక్కొక్కడు అసమాన ప్రతిభాగలిగినవాడై, జటను విడిచి, తానే ఒంటరిగా తనవృత్తిని సాగిస్తూ ఉంటాడు. ఇట్లా ప్రజావంతులయి, ఒంటరిగా దొంగతనముచేసే "తరించిన" దొంగల ననుసరించే, తమక్క, పగటి చుక్కల చేరిట, అనేక కథలు అనాదినుంచి మన దేశమందు ప్రబలాయి. ఆ కథలన్నీ నిజంగా కట్టుకథలనుటకు వీలులేదు. కొన్ని కల్పితములుకావచ్చును. కాని నిజంగా అట్టి దొంగలు పూర్వము మన దేశమందుండేవారేనని నిస్సంశయము.

ఇది మాడు నాలుగు తరాలనాటిమాట. కాశ్మీరదేశంలో ఒక గజదొంగ ఉండేవాడు. అతన్ని పట్టుకొనటం అసాధ్యమయింది. అందరూ అప్పుడు రాజాతో మొరపెట్టుకోగా, రాజుతనిని దర్బారుకు పిలిపించాడు. దర్బారులో మాటపెమాటచచ్చి, ఆనాడు రాత్రికే, రాజుగారు తొడుక్కొని పడుక్కు నేలాగును దొంగిలిస్తానని దొంగ పంతమువేశాడు. లాగును దొంగిలించి మరునాడు దర్బారులో చూపకపోతే అతనికి శిరచ్ఛేద మవుతుందని రాజు పలికాడు. నాటితో ఆ దొంగపని సరిఅని అందరూ తృప్తిపడ్డారు.

కాని వాడు నిజముగా గడిరేరిన గజదొంగ. సాయంత్రమే ఒక ఎర్రచీమల పుట్టకు బల్లి, ఒక సన్ననిగొట్టమును చీమలతో నింపాడు. గొట్టమును రెండువైపులా మైనముతో విరించాడు. నడిరాత్రికి, రాజుగారి

నగరిలో ప్రవేశించి, రాజుగారి లాగుకోసం ఎలాగోలాగు రాజుగారి పడకడి ప్రవేశించాడు. నిద్రపోతున్న రాజు కాళ్ళనగ్గరచేరి, గొట్టమును విరించిన మైనమునువదిల్చి, తిన్నగా రాజుగారి లాగులోనికి ఆ చీమలను ఊది, నక్కి, మందముక్రిందనే వాగుకొన్నాడు. రాజు చీమలబాధ భరించలేక, ఆ లాగునువదిల్చి, మరొకటి తొడుగుకొని మరల నిదించాడు. అప్పుడు రాజుగారికి ఏ అనుమానమూ కలగలేదు.

మరునాడు నిండుభోలో, ఆ లాగుతోనే దొంగ ప్రత్యక్షమయ్యాడు. వాడు దొంగిలించినపద్ధతి రాజుగారి నేగాక, సభికులందరికి ఆశ్చర్యముగలిపింది. రాజు గాడు హరించి, అతని ప్రజ్ఞ మెచ్చుకొని, అతనికి ఒక గామము ఇచ్చాడు. వెంటనే దొంగ అందరికి నమస్కరించి, ఆ గామమును తన భార్య, పిల్లలకిచ్చి సనాసనము స్వీకరించాడు నిజంగా కుల్యాచాండు ఆనాడు చెప్పకొంటున్నట్లు కులవృత్తి నుసరించే ఆదొంగ మోక్షము పొందాడని మానవునకో వచ్చును.

ఇట్టి ఒంటరి గజదొంగలు సామాన్యము గాను. నాడు కన్నము వేసి ఇండ్లకు దొంగుకునే దొంగలందరూ జటు జటుగానే పనిచేసే వారు. ఈ జట పద్ధతులు కొంతకాలము మనోసారి చెబుతాను.

కల్పవల్లీ
గర్భవరంగ వివారిణి

సర్వ గర్భవరంగ వివారిణి
కల్పవల్లీ బెడవాడ

San Toilet
THE NEW STAR AND COMPANY, CHENNAI

కల్పవల్లీ బెడవాడ

కల్పవల్లీ
Kalyan

కల్పవల్లీ బెడవాడ

ఏదీసదాలు .. అవసరాలు

జోనెను పొట్టకోసం కాకపోయినా కట్టుకున్న వెళ్ళిపోకోసం, కన్న బిడ్డకోసం, పగలల్లా ఆ ఆఫీసులో ఆవాలుగు గోడల మధ్య-యేళ్ళ తరబడి యెంతో కుం ది ని మోస్తున్న ఆ ఒకటి కుర్చీలో కూలబడి వచ్చేపోయే అధికారికు సలాములుచేసి, సమాధానాలు చెబుతూ, ఆ కాగితాల్లో ములిగిపోయి బుర్ర వేడెక్కి ఆ మహాత్మల్ని గోడ గడియారం అయిగుంటలు కొట్టడం అనే మహాప్రసాదంతో ఒక్క నిలుగున్న విడిచి ఆ నాలుగు గోడలమధ్య నుండి శైలు లోంచి విసుదిరితయిన వాడికి కుర్చీ బయట పడి కాళ్ళిద్దరు కుంటూ యింటికి వస్తున్నా.

అలాగే వరంతో సతమతి మవుతూ ఘటాన్ని యింటికి తీర వేశా. గుమ్మంలో అడుగు బాగు నోలేనా ఆరేళ్ళ సుపుత్రుడు రఘు కాళ్ళు చుట్టుకొని నాన్న గారూ! వాళ్ళ అబ్బాయి సైలులాంటి సైకిలు నాకు కూడా కొనరూపానన్నాడు. నా కాళ్ళొగ్గం కలిగింది. ఇంకరలో నన్నెప్పుడూ నే కోరికకొరలేదు మా పొడైక గుక్కల తక్కువతి గారితోకి అడ్డుకు వచ్చి నాలుగు గోజాలయింది. 'వాళ్ళ అబ్బాయి కున్న సైకిలుమాచి అప్పుడే వేసి మొట్టా పెట్టాడు. ఆయనకేం యెన్ని సైకిల్లైనా కొంటాడు. ఇవాళగ్గి క్రిపతిగారి గుమాస్తా నీలకంఠం ఇసానన్న వంద రూపాయలు తీసుకుంటే నేనూ కొందును సైకిలు.

లంచం పట్టేవాళ్ళ లిప్టులో తేరి, అభ్యు

దయకవుల కలానికి ఆహారంగా మారటానికి తిలు తినడానికి యిట్టం లేకపోయింది. పోలేనగా వెకిలి నవ్వువచ్చే తోటి గుమాస్తా యె తిపాడుపు మాటలు ఒక ప్రక్క దారిద్ర్యభాగతో సతమతి మవుతూ కూడా పచ్చకాగితం చూచేసరికి లక్ష్మిని కాలదన్ను తున్నాననే భావం ఒక ప్రక్క బాధిస్తున్నా అప్పుడప్పుడేవో భావాలు వెలికురికి వెలి మురికెగలు రాసిన వాణ్ణవసంచేత కవుల కలం పొట్టలో ఉండేవాళ్ళే నాకు యెక్క వనిపించి పచ్చికాగితాన్ని కూడా తృణీ కరించా. అప్పుడు నీలకంఠం నావంక చూచిన చావు యిప్పుడుకాదు గదా యెప్పటికీ నా జాపకం ఉంటుంది. నన్నొక వెరినధన క్రింద బ్రతుకు తెగవు తెలిసుని బగుదాయి క్రింద, కాలప్రవాహంలో తోటి మానవులతో యీదలేక వెనుకబడే అసమర్థుడి క్రింద చూచాడు. అయినా నామనస్సు పెన్నుకోలేదు ఇప్పుడు కుర్రాడు సైకిలు కొనమనేసరికి అంతా ఒక్కసారి జాపకం వచ్చింది.

వల్లాది సత్యనారాయణ

'అటాగే కొంటాలే బాబూ సైకిలు' అన్నా.
'ఎప్పుడు కొంటారు?'
'రేపు జీతంవచ్చాక'
'ఎప్పుడొస్తుంది జీతం'
'ఇంకా యిరవై రోజులకి'
'అయ్యో బాబోయి ఇరవై రోజులకా?'
'అవును, యేం?'
'అప్పటికి అయిపోతాయేమో బాబూ, సైకిళ్ళు.'
'అయిపోవు కావలసినన్ని ఉంటాయి.
'అప్పుడు కొనకపోతేనా' అని జాగ్రత్త అన్నట్లుగా వేలుచూపించి తల్లిదగ్గరకు తుగ్రుసున్నాడు.
'ప్రాదుటినుంచి ఆ సైకిలు చూచిపేచీ అంటూ మా అవిడ కాంతం గూడా ఆకగా నావంక చూచింది.
'నా అసమర్థ మా అవిడకు తెలియదు గనుకనా అనుకుని, నేనేమీ సమాధానం చెప్పలేదు. ఇంతలో మా అవిడ గబగబ పెట్టె లోంచి ఒక చీర పట్టుకువచ్చి చూపి 'గురం గుమాస్తాగారిభార్య యింకాక చీరలు చేరం చేసుంటే సల్లాను. "ఏం? మీరు కూడా తీసుకుంటారా యేటి" అంది. "ఇప్పుడు

డబ్బులేదండి" అన్నాను. "హా నీ రెం డి మీవారి జీతంవచ్చాక యిద్దుగునాని. అందాక నేనిస్తా"నని డబ్బు అవిడే యిచ్చేసింది అంది.

ఎంత దీని ఖరీదు' అన్నాను.
'ఇరవై నాలుగు రూపాయలు.'
నానందే ఆగిపోతుందా అనుకున్నాను. ఇదివర కెప్పుడూ మా అవిడ యింత వొరవ చేసి చీరకొనడం యెరుగను. బజారునుంచి నేను తెచ్చిన నేవో కట్టుకోవడమేగాని ఇది కొవారి అది కొవారి అని ఆడిగి యెరుగను. దీని కంతకూ కారణం 'సహవాసజా దోష గుణాభవ ని' అనుకున్నా. ఇందుకే కాబోలు లక్ష్మీవతిగారింట్లో పాటాలోనికి అడ్డుకు వెడు తున్నాననగానే నా స్నేహితుడు రామం 'బ్రదర్! జాగా యెటిగి శెకో' అని నీవు మీద తట్టాడు. ఆ మాటల అర్థం నాకప్పుడు తెలియలేదుగాని యిప్పుడు తెలుస్తోంది. వచ్చే జీతానికి 24 రూపాయల బిలు అప్పుడే రెడి అయి కూర్చుందన్నమాట. కొంచెం బాధ గావే ఉంది. చిన్నప్పుడు మా అన్న 'ఆస్త్ర మానూ మోసేవాడికి తెలుసుంది కానిడి బరువు"అనేవాడు. జ్ఞాపకం వచ్చింది.

మాటాడకపోయేసరికి యే వసుకుందో కాంతం సెమ్మగిగా 'పోతిగా రెండే గుడ్లున్నాయి. 'ఎలాగా అవసరమేదా' అని తీసుకున్నా, పోనీ మీకు యివ్వంలేకపోతే అవిడికే యిచ్చేస్తాను. ఇదికూడా అవిడే తీసు కుంటానంది' అంది.

■ మాటనాకు మరి బాధగా తోచింది.
■ మాత్రం చీరకూడా కొనలేని అసమర్థుడుగా అవిడప్పటిలో నన్ను సృష్టించి డానికొ చీరపట్టుకు వెళ్ళి యిచ్చేస్తాననగం. ఇదంతా వగుపు సంస్కారం లేని నాభార్యతో చెబితేమాత్రం యేం ఆరముపునం దని, అంతిరకు నాభార్య బుర్రమాత్రం ఆలోచించగలదా అనుకుని, 'హానీలే, తీసు కున్నావుగా మళ్ళీ యిచ్చేయ్యి ఎం యెందుకు? ఉంచు'అన్నా మాట్లాడకుండా పెళ్ళి పెట్టుకుంది చీర.
మరునాడునాయంత్రం ఆఫీసునుంచి వచ్చేసరికి ■ ప్యాయంగా మా అవిడ పకో డీలు ఒక ప్లేట్లో పెట్టి పట్టుకు వచ్చింది.
'ఇవెక్కడివి? అన్నాను.
'వందా'నంది.
'మరి మంచిమానె అయిపోయిందన్నా వుగా.'
'అవును అయిపోయింది. గుమాస్తాగారి

కేసరి కుటీరం
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
హైదరాబాద్

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏకైక
మేకబ్బు వికాసమణిసోద్యు ఏకైకీస్
వికాసనాడ. సికిందరాబాదు.

భార్య కండుతోంది పకోడీలు. వాళ్ళుగోజూ ఏదో టిఫెను చేసుకుంటూ ఉంటారు. వాకు కూడా కండాని బుద్ధి పుట్టింది. ఇంతలో అవిజే అంది. "ఏనమ్మ మీ ఆయన ఆఫీసునుంచి వచ్చేస రీతి కాస్త విశేషా టిఫెను చేయకూడదమ్మ" అంది. "మంచి నూనె అయిపోయిందండీ" అన్నాను. "అదే మిటండీ, మయింగ్లో పట్టుకు పళ్ళికూడదా బగులు, మళ్ళీ తెచ్చుకున్నాక యిద్దరు గాని" అని యిచ్చింది. వాకుపకోడీలు కండాని బుద్ధి పుట్టింది. కండాను అంది.

నోడూరింది. తనడం ప్రారంభించాను తింటున్నానన్నమాటేగాని బుర్రలో అనేక ఆలోచనలు పరుగులుతున్నాయి. ఉన్నదా నితోనే కాలక్షేపంచేస్తూ ప్రక్కయింటికి బగులుకు పళ్ళికూడని బాధపడేనాభార్యకు, మావాళిమానాలు వదిలేసి గెండు చేతులా సంపాదించే పెద్దపస్తాగారి భాగ్యతో నాలుగుజాలు సహవాసం చేసేసరికి ఎంతమాన్యు వచ్చిందా అనుకున్నా కర్కరలాడుతూ కాగానే పున్నాయి. పకోడీలు. మా ఆవిడ వా ప్రక్కనిచేరింది.

నేకోకటి అడుగుతాన. మీకు కోపం రాదుదా, అంది.

ఏమిటదీ?

ఏమీలేదు. నిన్న ఆఫీసులో యెవరో యేదోపనిచేసిపెట్టమని కందరూపాయలు పట్టుకువచ్చి యెన్నబోడే మీరు పుచ్చుకో లేదటగా.

ఎవరు చెప్పారు?

ఓమాస్తాగారు వాళ్ళ ఆవిడతో ఇప్పుడు అవిడ వాతో చెప్పింది నిజమేనా? ఏమిట.

ఏనకుమండో మళ్ళీ మాట్లాడలేదు. మా ఆవిడ ఉత్తేం కనిపెట్టక పోలేను. కాస్తేపు నిశ్చిబ్బగా పకోడీలు తింటున్నా. ఊగు కోకి మళ్ళీ మొదలు పెట్టింది.

వాళ్ళ ఆయనకు నెలకె కనీసం గెండు మాడు కందలేవా, యీ బాపతుగా వస్తాయట, అంది.

ఉవా! అని ఊగకున్నా మళ్ళీ కాస్తేపు నిశ్చిబ్బం.

"ఏనకేం మళ్ళీమానాలు యేకితానా? చేతికి వచ్చింది పోగొట్టుకుంటారా? మనం ఒక్కళ్ళం మడిగట్టుకు కూర్చుంటే అయిందా? మహామహా పెద్దవాళ్ళ కళ్ళూరి పడుతూంటేను," అంది నుమాస్తాగారి భార్య అని మళ్ళీ ఒక చిన్న లేకుని యిచ్చింది మా ఆవిడ జనుమా జనుమానే.

నా భార్య యీ మాటలు చెబుతూంటే సింగారిండుకుని సినిమాకు టాక్సీలో వెళ్ళి తోటినుమాస్తా శిష్యురదావు ఆదినిభార్య వా వనోపపక్షిలో గోగరించక పోలేను అయితే మా ఆవిడ విషయంలో నా కెంతో ఆక్రమం కలిగింది. ఎంతలో యెంతమార్పు వచ్చిందా

అనుకున్నా. నే నీ ఉద్యోగంకోసం తిరిగే టప్పుడు కందరూపాయలు లంచం యివ్వ కలసి వచ్చినప్పుడు 'లంచం యెట్లా పుచ్చుకుంటావా? ఒకళ్ళని పీడించి లంచం పుచ్చుకుంటున్నా మనసెలా వస్తుందో, ఈ లంచం పుచ్చుకున్నాడమ్మ! న్యాయంగా వాళ్ళకుదక్కుతుందంటారా? అంటూ చేతిగాజాలు తీసి యిచ్చి 'అమ్మి వాళ్ళకివ్వండి. మనకు యెట్లాగో ఒకలాగు ఉద్యోగందొరకడం ప్రధానం కాని ఒక్కటిమాత్రం నిజం. కన్నీళ్ళతో యిచ్చే యీ గాజాలు అమ్మినాడమ్మ మాత్రం వాళ్ళని సర్వనాశనం చేయకపోతుందా? అని కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకుంది ఆనాడు కాంతం. అకాంతం యీనాడు చేతికందిన కందరూపాయలు వగులుకున్నానని బాధపడుతోంది. ఏన నాలో, యెట్లా మా ఆవిడని తృప్తిపరచాలో నాకు అర్థం కాలేదు.

కాస్తేపు మాట్లాడలేదు. దృష్టి పకోడీల మీదే ఉంది. మా ఆవిడ దృష్టి నానోటి నుంచి ఏం సమాధానం వస్తుందా అని ఉంది. నేను కనిపెట్టకపోలేను అయినా నేనీ సమాధానం యివ్వలేదు

ఆనాడు నాన అనసరంకో దీ చేతి గాజాలు అమ్మకుని కందరూపాయలు మనం యివ్వ లేదు. వాడెవడో మహాచక్రగా పుచ్చు కున్నాడు. అలాగే వాడెవడికో మన అన సరం కలిగి కందరూపాయలు పట్టు కోచ్చాడు. పుచ్చుకోవడంలో తప్పేముం దంటాను పోనీ సంగతి తెలిస్తే పై అధికా రులు యేమైనా అంటారేమో అనుకుంటుంటే అప్పుడు మనం యిచ్చిన కందరూపాయలు పుచ్చుకున్నవాణ్ణి యేమైనా చెబుదు గను క నా. యిప్పుడు లంచం

పుచ్చుకోవడం ఆలవాటయి పోయిందని, లేకపోతే వాళ్ళిచ్చే జీతాలు యేమూలకని నుమాస్తాగారి భార్య చెప్పింది. వాళ్ళు కట్టించిందేనట యిల్లు అని మళ్ళీ ఒక చిన్న లేకురు.

పుచ్చుకోవడం ఆలవాటయి పోయిందని, లేకపోతే వాళ్ళిచ్చే జీతాలు యేమూలకని నుమాస్తాగారి భార్య చెప్పింది. వాళ్ళు బాపతుగా సంపాదించిందిపెట్టి కట్టించిందేనట యిల్లు అని మళ్ళీ ఒక చిన్న లేకురు.

ఇప్పుట్లో యేం చెప్పినా యేం లాభం లేదని మాట్లాడుకుంటానే లేచాను. తర్వాత ప్రసంగం కాలేదు.

మరునాడు నాయంత్రం నేను ఆఫీసు నుంచి వచ్చేసరికి మా ఆవిడ టిఫింటావగా ముస్తాబయింది. ఏమిటి మాడావుడి? అన్నాను.

ఏమీలేదండీ నుమాస్తాగారి భార్య సినిమాకి వెడుతోంది. "మీగో కూడా వస్తా??" అంది. ఏననను? "అక్కడకి "పెట్టులేదండీ" అన్నాను "నేనిస్తాలోండి మీ ఆయన జీతాలు వచ్చాక యిగురుగాని" అంది ఆవిడ. ఇంక బాగుంటుంది వెడదామని బయలుదేరాను. మిమ్మల్ని అడిగి మీరు వెళ్ళమంటే వెడదామని అంది.

బయలుదేరాక రానంటే బాగుంటుందా. సరే వెళ్ళిరా! అన్నాను. రఘుని తీసికొని మా ఆవిడ నుమాస్తాగారి భార్యతో సినిమాకు వెళ్ళింది.

నేను భోజనంచేసి పరున్నాను ఆలోచన నలమిడ ఆలోచనలు పరుగులుతున్నాయి. జాగా యెరిగి బెళ్ళి అని వామిత్రుడు చెప్పిన మాటలు పనేపనే చెవుల్లో ప్రతి ధ్వనిస్తున్నాయి పరిసరాల ప్రభావంలో అధికమయ్యే అవసరాలు మనోనేత్రం ముందు వాగ్యం చేస్తున్నాయి

చిన్నప్పుడు నడుపుకున్న ఒక కథ జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఒక ప్రవాహంలో బంగారుపండ్ల, మట్టిపండ్ల ప్రయాణం చేస్తు

పూవు మీ ఆదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, మీ సరియైన భర్యమగురించిన్నీ మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోషకాగ్రహం మీకు యివ్వమని ఒక పుష్పము పేరున్నా. మీరు వ్రాయు లేడి, నేరీ రివరములున్నూ, మీ సరియైన చిగానామ యున్నూ వంటనే వ్రాసి పంపండి.

శాస్త్రవివ కాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కాయవ్రాసిన లేడిలగాముకులిమాసములలోను మీయొక్క అద్భుతము, లాభనష్టములు, జీవితమార్పు, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో నుంచివెళ్ళు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశమునము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతాపము, విధివిశ్లేషములు, లాటరీ, అకస్మాద్వివ్వలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మానవారీగా (వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము రి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జులు ప్రత్యేకం) గుప్తగ్రహము లేవయివా పున్న యెడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తృప్తిగా నుంపెనియెడల పెక్కు మాపను నేయుబడును. ఒక సారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ ఆప్రమ ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Rai lyotishi (WP 13) Jullundur City.

★ ప రి స రా లు - అ వ స రా లు ★

హ్నానుట, ముందు మట్టికుండ కనకాల బంగారుకుండ వెడుతున్నాయట. బంగారు కుండ మట్టికుండతో 'మనిషిరం కలిసి ప్రయాణం చేదాం సువ్యు నాదగ రకు వచ్చివానర లేక నేను నీదగ రకు వచ్చేవలకు నీవు నిలిచినా సరే అందట. అప్పుడు మట్టి కుండ 'వద్దబాబూ! నేను నీ దగ అకు వచ్చివా నాకే నష్టం. సువ్యు నాదగ అకు వచ్చివా నాకేనష్టం. మనం యిటా దూర దూరంగా ఉండడమే మంచిది,' అని చెప్పిం దట. అట్లాగ మనతో సమానపరిస్థితులు కలిగిన వారిచేతి ఉండడం మంచిది గానీ, మన

కన్న యొక్కత ఆర్థికపరిస్థితులు కలిగినవారి చేతి ఉండడం మంచిదిగాదని అర్థం చేసు కున్నాను. పరిసరాలు తెచ్చే మార్పుకు ఆర్థికరహితమే ఉన్నాను.

ఇంతలో మా ఆవిడ వచ్చింది. వస్తూనే 'అబ్బబ్బ' ప్రపంచమంతా లంచం, లంచం, లంచం, పావలా ఒకడికి లంచం యి నేనే గాని మాకు రెండు టిక్కెట్లు దొరకలేదు. ఒంటనే అనేసింది సుమాపూగారి భార్య "చూశారా ప్రపంచం యెట్లాఉందో, మీ ఆయనగారు వందరూపాయలు అ నా యా సరిగా వస్తూంటే వ గు లు కు న్నా రు.

లంచంతో నిండిపోయిందమ్మా ప్రపంచం అంతా అంది," అని మళ్ళీ నవ్వుకుంటుంది రాగానే ఒక చిన్న లెక్కరు యిచ్చింది.

అప్పుడు నే నేమీ మాట్లాడలేను. మరునాడు ఆఫీసుకు బయలుదేరుతూంటే 'నేనొకమాట చెబుతా ను కోపగించుకో కుండా ఉంటారా' అంది.

'ఏమిటి?'

'ఏమిలేదు. రఘు సైకిలుకోసం పేచీ పెట్టే వున్నాను. ప్రాద్దుట వాళ్ళ అబ్బాయి మన రఘు ఆ సైకిలుకోసం చెబ్బులాట. అంతలో సుమాపూ గారి భార్యవచ్చి 'రఘూ! "మీ నాన్న గారిని సైకిలు కోసమను" అంది. అంచేత ఆ వంద రూపాయలు మళ్ళీ అతడు గనుక పట్టుకువ నే వద్దనకండి. తీసుకుని రఘుకి సైకిలు కోసం పేచీ వాళ్ళ అబ్బాయిగ మన అబ్బాయికూడా సైకిలు త్రొక్కు తూంటే చూడాలని ఉండండి.'

'అట్లాగేలే! అనేసి వెళ్ళిపోయాను. సామంతం యధాప్రకారం ఆఫీసు నుంచి వచ్చేసరికి మా ఆవిడ యెగురు గావచ్చి 'ఏమిచేశారు నే చెప్పినమాట' అంది. 'అంతా రెటుచేశాను' అన్నాను. 'మరి సైకిలు కొనుక్కు వచ్చే య్యక పోయాం?'

'ఇంక రఘు సైకిలుకోసం పేచీ యే పెట్టడు.'

'అంతే?'

'అంతే నా! ఇదివరకు మనం ఉండే యిల్లు, ఎవరిది? ఆ బోర్డు స్కూలు మా స్టా రిది. మళ్ళీ ఆ యింట్లోకే వస్తామన్నాను. పాపం ఆ మాస్టరు "తప్పకుండా రండి" అన్నాడు. అందుచేత యారాత్రే మంచిది. ఈరోజు వలకు అద్దె యెంతయిందో రే 'గ్రామాచి వీరికిచ్చేసి యిల్లు ఖాళీచేసి నల్ల పోతే రఘు యింక సైకిలు కోసం పేచీయే పెట్టడు. ఆ మాస్టరు పిల్లలు యిటంటి సైకిళ్ళు కొనలేదుగా. అందుచేత మన రఘు వాళ్ళ పిల్లలతో చెబ్బులాడడు మాడాను.' అన్నాను.

నిరాంతరంగా 'ఆ' అంది మా ఆవిడ. 'అవును 'కాంతం' ప్రాద్దుటి నుంచి చూస్తున్నాను. సువ్యు చెప్పినట్లు ప్రపంచం అంతా లంచంతో నిండిపోయింది లంచానికి తావులేని వోట యేదా అని ఆలోచి నే గత రకు ఆ బోర్డు స్కూలు మాస్టరు లంచానికి తావులేని మనిషి. వానియేలే లంచానికి తావులేని ప్రజలే అని తోచింది' అన్నాను.

మళ్ళీ మాట్లాడలేక పోయింది మా ఆవిడ. నేను చెప్పినట్లే వ్యాయం అన్నట్లుగా పాడేక్రీక్ గారింట్లో గోడగడియారం ఆరుగంటలు కొట్టింది. ఆ ఐదుకే నా యింటి ప్రక్క నున్న ఆలయంలో గంటలు మ్రోగిస్తున్నారు యెంతో.

ది సివిల్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజి,

మ చి లీ ప ట్టు

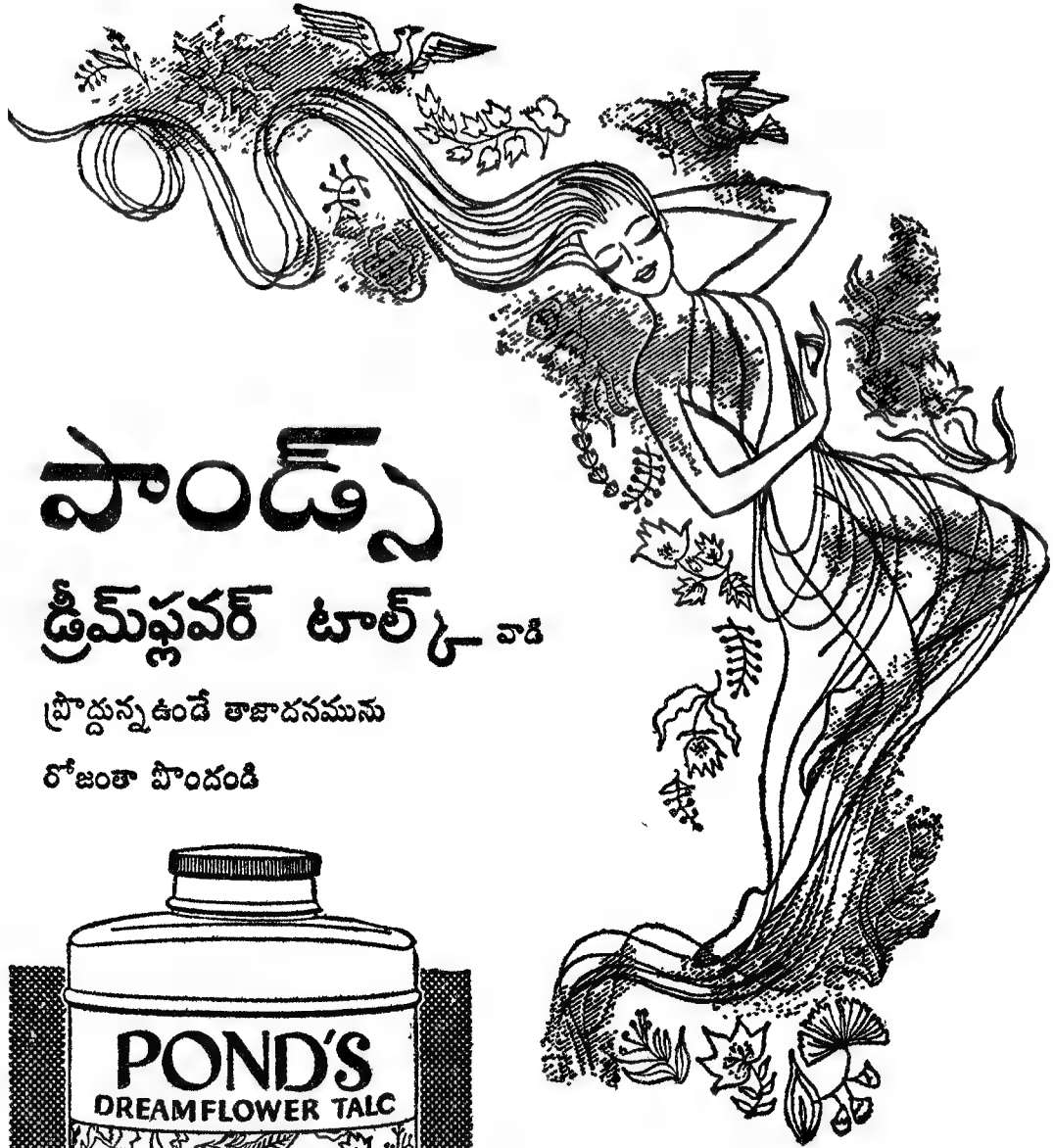
గవర్నమెంటుచే బి. ఇ. డిగ్రీకు సమానముగా రికగ్నయింప కాబడిన ఎ. ఎం. ఐ. ఇ. స్కూడెంట్ పిన్, స్వెన్ ఎ. బి. పరిక్షలకు శ్రేష్ఠమైన కోర్సులు పదిహేనుగురు ఆరితేరిన ఇంజనీయర్లు, ప్రాఫె సర్ల చే నడపబడుచున్నవి. పి. యు. సి., ఇంటర్ (లేక సమావార్సత) బి. ఎ. లేక. బి. ఎస్. సి. లకు 4, 3, 2 సం॥లు. 17-6-59 నుండి ప్రారంభము అప్లి కేషన్ ఫారం ప్రొసెక్టును ఒకరూపాయి.

శ్రీ. బి. సత్యవారాయణ. బి. ఎ., బి. ఇ., సి. ఇ., ఎం. ఐ. ఇ.,
 ,, క. ఆచార్యులు సి. ఇ., ఎం. ఐ. ఇ.,
 ,, టి. ఎస్. వెంకటేశ్వర్లు. బి. ఎ., బి. ఇ., సి. ఇ.,
 ప్రొ॥ డి. ఆర్. చాబాల్, బి. ఎ. (ఆనర్సు) బి. ఎస్. సి., బి. ఇ., ఎ. ఎం. ఐ. ఇ., ఎం. ఐ. డబ్ల్యు. ఇ (లండన్)

,, ఎ. వరసింగరావు. బి. ఇ., ఎ. ఎం. ఐ. ఇ.,
 ,, కె. పార్థసారథి బి. ఎస్. సి. (ఇంజనీరింగ్)
 ,, కె. ఎ. టి. స్వామి. బి. ఎ., ఎం. ఎస్. సి., ఎ. ఐ. ఎస్. ఇ., డి. టి. పి.
 ,, కె. రాఘవరావు. బి. ఎస్. సి.
 ,, టి. ఎస్. కృష్ణమూర్తి. బి. ఎస్. సి., డి. ఎస్. ఐ. టి.
 ,, ఎం. న్యూప్రకాశరావు.
 ,, ఎం. ఆంజనేయశాస్త్రి . ఎస్. సి., ఎం. ఐ.
 ,, ఎస్. ఆర్. రాజరత్నం. ఎం. ఐ. ఎల్. టి.
 ,, ఇ. బి. ఎస్. కృష్ణమాచార్యులు, ఎం. ఐ.
 ,, టి. రామమోహన్ రావు, ఎం. ఎ., ఎస్. ఎస్. సి.,
 ,, ఎస్. క్రినివాసం వు, ఎం. ఎస్. సి.,
 ,, ఎచ్. కృష్ణస్వామి. బి. ఎ.,

ఎన్. టి. జ్ఞానకాశం, ఎం. ఇ. ఎ. ఎం. ఐ. ఇ.

ప్రిన్సిపాల్

పాండ్స్

డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ వాచి

ప్రొద్దున్న ఉండే తాజాదనమును

రోజంతా పొందండి

పొన్నముచేసిన కరువాక పొంద్య డ్రీమ్ ఫ్లవర్
టాల్కం పొడరును రాసుకొంటే రోజంతా తాజాగా
చురియి హాయిగా ఉండగలరు!

శీలకై నువ్వానగల పొంద్య డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్కం
పొడరు ఎంతో మృదువుగా ఉంటుంది చురియి
చెరువును పొందుంది. దీనిని రాసుకొని తాజాదనపు
హాయిని రోజంతా అనుభవించండి!

రీస్ట్రో.పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్ (చరిమికమైన బాధ్యతకో యు.ఎస్.ఎ.లో స్థాపించబడినది)

P. 7710

రామకృష్ణులు

రామకృష్ణ

“దుర్గా! నీ పాపములు పోయినాయి” అన్నాడు వేణు మధు కొక నీగ రెట్ అందిచ్చి.

“నేనెప్పుడు కాదన్నాను. చెప్పు అదో?”

“జెబ్బు! చాలా యిబ్బందిగా ఉంది. నాన్న, యింటికి వెళ్ళినప్పుడు నీకులు బోధనా నీనిమూలు చూస్తున్నందుకు, నీగరెట్టు తనకున్నందుకు చివాట్లు పెట్టి ‘వాగ్దానా వాదా’ అంటూ ముప్పయ్యో నలభయ్యో చేతిలో పెట్టకలు మూసుకుంటాడు పడకపర్చి లో వారి... అవసరాని ఇరవై రూపాయలు కావాలి.”

మధు బాలిపదాడు, అతడు చెప్పే మాటలు, “చేనే చేస్తా చూసుంటే నవ్వు వస్తుంది. పంటి వీలాడు నయం, వేణుకన్నా.

“అలాగే తీసుకో. కాని అవసరమయ్యేమిటా చెప్పి మరి తీసుకో.”

“వేణు యీ సారి కాస్తానుకుకుగా “నీకు తెలియని దేముడికి మామూలు భాగోతమే. నేను చూస్తే నటి ఖర్చుమీసిని, ఇంటి నుండి తెచ్చుకున్నది కాస్తా చూరించుకుపోయాక నెలాఖరుకు యివ్వాలన్న ‘రూపురంట’ మాట వ్వావ కాన్ని వస్తుంది.

వాళ్ళలో జాలనుంది తెగ నతా యిస్తుంది యింటావిడ. పెదవముండకు పెరి బలంబ; కొడుండేమా అనినూడ ఒకసారి భయపడుతుంటాను. నన్నటి నెల ఆరు రూపాయలూ యీ నెడీ కలిపి యిబ్బక బోతే రూము కాళి పెయ్యర్లినకుందని ఖండితంగా చెప్పేసింది దివారీ. రొప్పూ రోజుకుంటూ యిక్కడి కొచ్చిపదాను” నీగరెట్ క్రిందపడేసి బూటుతో నరి చేశాడు.

“అయితే మీ యింటి మా ముగ్గు గార్ని చూడవలసిందే!” అని నవ్వుకుంటూ నెట్టి పెట్టె తెరిచాడు.

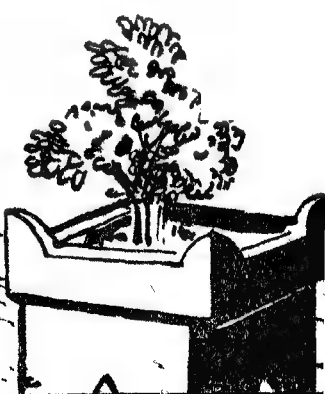
“బాబోయ్! ఇక్కడికి నేనే వేరేక తనున్నాను. నిన్ను చూడ నరకం అనుభవం చేయాలో వద్దబాబూ వద్దు.”

“నరకే, నన్నిలాగే ఉండేనియ్యి” అంటూ మధు అతిడిచేతిలో రెండు పది కాయితా లంచాడు.

వేణు పెరిపుతానంతో ఉక్కిరి చిక్కిరి అయి “భాంపు” అనగల్గారు.

మధు ఒకండుకు మాత్రం బాధపడ తుంటాడు— వేణు అతిడితండ్రి విషయాలు చాలానాడు చెప్పాడు. అయిననూడ బ్రతి కున్న రోజుల్లో తలకుమించిన ఖర్చు పెట్టినవాడే! సహవాస దోషం కల తాగుడుకు కూడ అలవాటు పడే మనిషేనట. మరి యీ సంతకుకు లందరూ కనీసం తమ చిన్నతవాడైనా నెప్పరిలోకి తెచ్చుకుని తప్పు పిలల అవసరార్థం యెంత కావాలో ఆలోచించి ఆ మాత్రమయినా యెందుకివ్వరా అని! బాధ్యత తెలుసుకోక అ క్కలిని నీకులతో తెదిరించి బాధ పెట్ట తనిలేదే!

వేణు అనందంగానే అడుగులు ముంగురు చేసున్నాడు. కమల యింటి పరిస్థితుల చూచి కన్నీరు కార్చాడు, కరగిపోయాడు వారినుండే కలవాడుకన్న. కమలకు తిరి

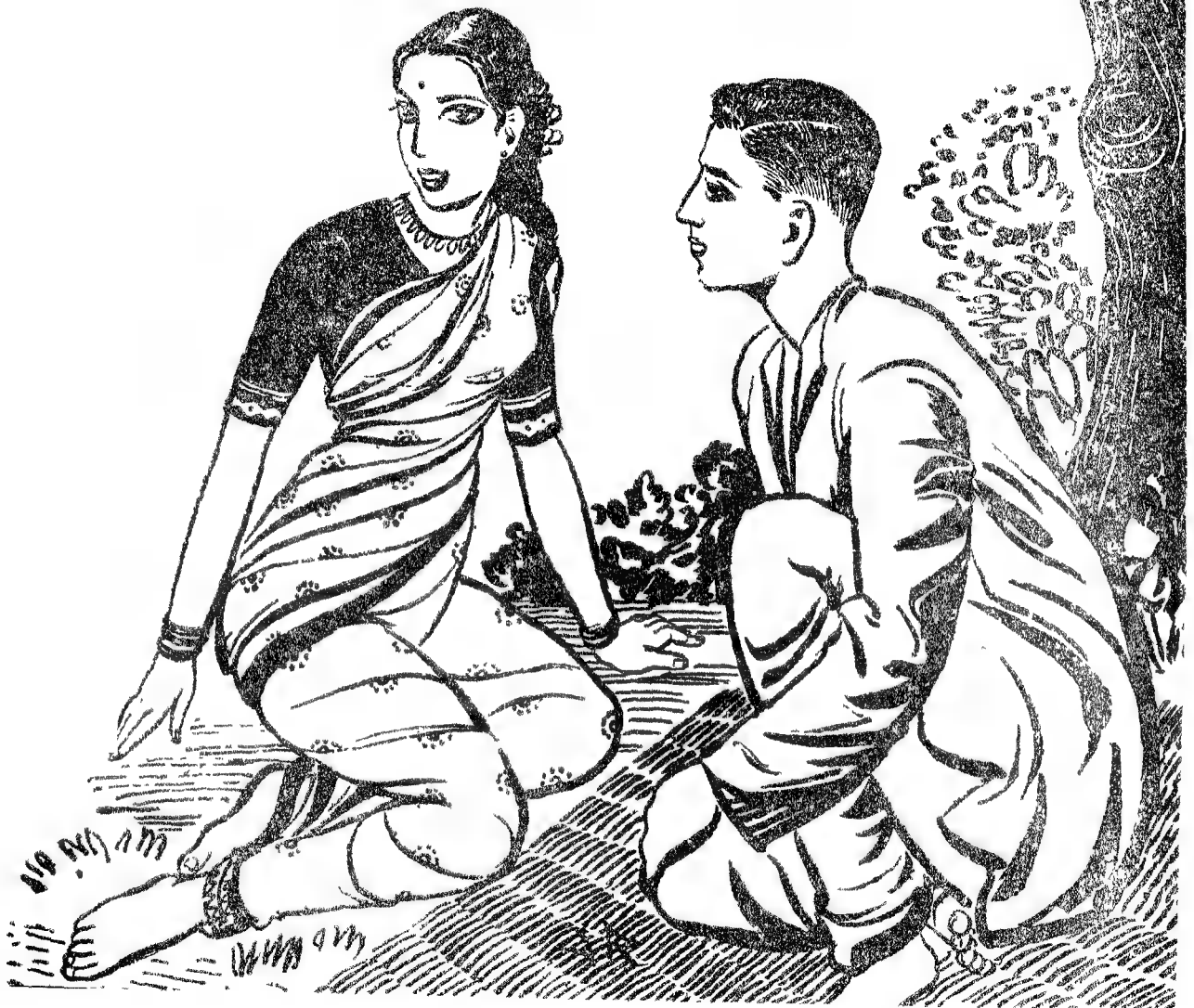

నవల

లేదు తిండి ఉన్నా లేనివాడే! ఎందుకంటే ఒక ప్రమాదం కారణంగా గుడ్డివాడైపోయాడు. ఇక చెల్లు ఒకరై ఉంది. ఆమెను స్కూలులో వగుపు ఇల్లు సర్వ విధాలా చూచిపోతానికి నడం గాఉంది. గోడలలోని యింకలు తగుదలకు వస్తున్నాయి. కనులకు రఘుకొండ అన్నయినా తిమ్మదయినా! అతను స్కూల్ ఫ్రెండ్ వరకూ దిద్ది పెళ్ళిచేసుకుని గాజుమండ్రీగా కాపరం పోయాడు. సెంటో పోలికల సయో అక్కడినుంచి అక్కడికి బ్రహ్మాండం!

జేబాకి కనులతో తిలవనితెంపుగా పరిరతుం యేర్పడింది.. తను ఆగోజావ బజాగులో తిరిగి రూముకి వచ్చేస్తున్నాడు. అప్పటికే యేడవుతూంది. ఎరువచ్చేదహవాన్య.

ఎంగుకనో విగ్నాన్దీపాలా గుడ్డికాంతిని వెలిగిస్తున్నవి. ఎంగుకా ఒక కాగు లేషగా వస్తూంది. అది తిమ్మ సమాపించే సరికి సెక్కిల మీద పోతున్న వ్యక్తి ■ తిరపడి పోయి సెక్కిలతో సహా తనమీద పడాడు. తను అది తిలపుగా యింకొద్ది ప్రక్కగా పోతున్న యువతిపై వాగాడు. ఆమెకుడ జారిపడిపోయేదే కానీ ఎలాగో నిలబడగలిగింది. కాగు వెళ్ళి సే వెళ్ళి పోయింది. అవ్యక్తి సెక్కిలతీసుకుని కనీసధర్మానికి తనూపగా అయినా చెప్పకొకుండా దొంగలాగ సెక్కిలెక్కి మురింతెన్నీకుతో పలాయనం

★ రెండు పదులు ★

జపించాడు. నేనుకు కాలబడికింది. లేక నేరక పోయాడు. ప్రయత్నం విఫలమైంది నువ్వు కూర్చుండి పోయాడు.

“అరే! లేకలేక పోతున్నారే?” (ప్రశ్నించిందా యువతి.)

“కొద్దిగాకాలం...” అంటూలేచాడు. అతడు ఏడిపోకుండా ఆమె సహాయపడింది. కాలం విడిచాడు. సరిఅయింది. కాని మోకాలు కొట్టుకుపోయి రక్తం వస్తోంది. ఆ ప్రదేశంలో బాధపడుతుంది “అబ్బ!” అన్నాడు అప్రయత్నంగానే, ఆమె పరిశీలనగా చూచింది. చాలిపడింది.

“బాధ పడుతుందా మోకాలు?”

“అబ్బే! అంతగాలేదు యాను కళ్ళాక అనే సద్దుకుంటుంది”

“అలా కాదు. ఈ ప్రక్క వీధిలోనే నూయిలు. కట్టు కట్టుకుని వెళ్ళివ్వు. అధ్యంత రంలేకుండా?”

“పోనిపదండి.”

ఆమె ఒకవిధంగా దారి చూపిస్తూ నెమ్మదిగా రమ్మని హెచ్చరిస్తూ తనింటికి తీసుకెళ్ళింది. వీధి నావడిలో దీపముందు చాపవై కూర్చుని ఆమె చెల్లెలు చగువుకుంటుంది, కునికిపాట్లుకూడ వస్తున్నాయి. తిన్నూ చూసే చూడనట్లు ఉంటుంది.

వంటింటి లోపలికి వెళ్ళాక ఆమె వాల్చిన పీలవిడ చదివెట్టుకు. గుడ్డను తిడిపి తెచ్చి “కట్టుకోండి, కొస్తవలసివుంది” అని నువ్వు వీధినావడిలోకి వెళ్ళింది.

ఆమె ఆదర్శము తనువారిగా ఉచ్చి పోయాడు, నీ నీ మాలలో యెన్నో విషయాలు జరిగేవి. వాటిని అసంభవమనే తెంతో కప్పివేచి అప్పటికిమాత్రం ఆనందానుభూతులపొంది వచ్చేసేవాడు. కాని యివాల్చి యీ సంఘటనానంతరం దానినే కోవలోకి కేటాయించాలి అంతుచిక్కటం లేదు.

తను యాంత్రికంగా ఆమెచేసే పనులను చూస్తూ కూర్చున్నాడు. ఒక ఆకుచేసి అందులో రెండుపూరాలు ఉంచింది. ఎదురుగావచ్చి “వందకారలేదు. చెల్లంకోరి

నయ్యమంటారా?” అడిగింది.

“ఏది అక్కరలేదు. వట్టినే తిన్నయ్యగలను.”

“అహం అలావీలేదు. తినక ఆగండి”

తను ఆగిపోయాడు అజ్ఞాబద్ధుడై.

క తిప్పితెచ్చి యెదురుగావేసి తెలం పొడిచేయటాన్ని పూనుకుని “యాదృచ్ఛికంగా తలసపడతూ సంఘటనవలయిలారాగగాని, జరిగిన యీ విషయాన్ని పునశ్చరణ చేసుకుంటుంటే నవ్వేవస్తూంది. ఇందులో భిలానావారిది తప్పని యెన్నటాన్నికూడా విలలేకుండా పోతుంది... అటాయటూ చూస్తూన్నారెవరే? మా

యిలూ ఒక యిలేనా? రోజుకొకసంకు చొప్పున రాలిపోతుంది. నేరే నెయిద్దాం అనుకుంటే మాటలా, అందులోనూ మాటాటి వారికి! కనీసం పచ్చకాగితం ఖర్చుపెటవలసిందే. అంతసోమతి ఉంటే యింక నేం. ఎవడో కవిచెప్పేట్లు మూర్ఖులం ద్రులు మమ్మల్ని సర్వకాలసర్వావస్థల యందు కనిపెట్టుకునే ఉంటారంటే అత్యుక్తికాదేమా!” అంటూ ఆగింది. తెల్ల పువడి అతడి ఆకులో వేసింది.

“నేను ఆమె వాక్పాతర్యానికి ముగ్ధుడయ్యాను. చెల్లనికడుకుని పూరిముక్క తింటూ “మీ చేతి?” అడిగాడు.

“కమల” అంది.

“చెప్తూ చెప్పతూ ఆ పుచ్చేనే కాళం, చెప్పండి”

“నాగొడవ యెప్పుడూ ఉండేదే. మీరు తినటం మానకండి... ఇంకొకటి కావాలన్నా నెయ్యిలేదు ముందే చెప్తున్నా” అంటూ కలకలా నవ్వింది.

నేనుకీ వట్టు మండింది “నేనసలు విమ్మల్ని పెట్టుకుని బ్రతిమాలానా? మీరే తెచ్చిపెట్టారు. పోనీ తిన్నపోలే బాధపడతారని తింటున్నాను. నాకు నిజంగా యితే యెక్కడంలేదు” ఆకు ముందుకు వోసాడు. ఆమె తిరిగి ఆకుని అతడిముందుకి పెట్టుతూ “తిన్నేయిందా ఒకటిను. ఏదో నవ్వులాటకే అన్నానుమోండి; అంత మాత్రానికి యింతోపం తెచ్చుకుంటే యెలా?” అంటూ సమజాయించింది.

క కవో క రాయ శ్రీ క రాయ కాలకు నేను సిగ్గు వేసింది. త్వరగా తిన్నే తీచాడు.

కురోసారి ఆమె యింటికి వెళ్ళినప్పుడు పట్టుదలపట్టి ఆమె యింటి పరిస్థితులన్నీ తెప్పించుకున్నాడు. అన్నీ ఆమె సాఫీగానే తెప్పింది. తనుమాత్రం గాబరాపడ్డ

మాట వాస్తవం.

మధు ముఖోద్దేశ్యం చదువే అయినా వాళ్ళ తలదండ్రు తెలిసికే పుష్కలం గాడబ్బు యిస్తారు. అతడితో తిరిగిన తిరుగులే చెప్పాయో ఆ విషయాన్ని. రూముద్గత బయలుదేరి బహుకు వెళ్ళేటప్పటికే బద్ధకం వచ్చేసిందంటాడు. ఇంక ఆ బహుకుతో తిరిగిన కొద్దిక్షణాలూ అరవజను సార్లయినా కాఫీ తాగేయ్యాలి. వీటికి సాయం వారాని కోసారి మాట్టి ఫీల్సు యెలాటిదైనా సరే చూసేస్తాడు. ఇక అన్నిటిని దాటి తలకు మించిన ద్రవ్యులను వేయడం తను చూస్తున్నదే! అతడి దగ్గత తప్పకుండా డబ్బు ఉంటుందనే ఉద్దేశ్యంతోనే మధు కూముకి వెళ్ళాడు. కాని అబద్ధం అడినందుకు మనస్సు యిప్పటికీ కీటుతూనే ఉంది. తనకంతకన్న గత్యంతరం లేదుమరి. మామ్మగారు అద్దె యిమ్మని అడుగుతున్నమాట నిజమే. అంతి కన్న కమల కీడబ్బుయిస్తే యెంతో ఉపయోగపడుతుంది. ఈ సారి యింటినుంచి యింకొద్ది యెక్కువగా డబ్బు తెచ్చుకుంటే సరి. అన్ని గొడవలూ వదిలిపోతాయి.

ఇలా ఆలోచించుకుంటూ కమలయింటికి వచ్చాడు. కమల సావట్లో కూర్చుని బియ్యములో బెడలు యేరుకుంటూంది.

“కమలా!”

తలెత్తి “ఉవ్” మాట్లాడద్దు అన్నట్లుగా చేతతో సంజ చేసి మూలనున్న చాప తీసుకుని పెర్రాగో దారి తీసింది. బూట్లు అక్కడ విడిచి ఆమె ననుసరించాడు.

పెంటి వాకట్లో చాప వేసి కూర్చోనుంది. నేరేనుచెట్టు నీడలో వేసిందాచాప. ఆ చెట్టు గాలిప్రభావంవల్ల ఉరుకుతూంది. గాలి ఆకులలో చలనం కలిగింప చేసి మెల్లగా వారిని తాకి పరవలను చేస్తూంది. చిన్నయిటుక తెచ్చుకుని అతడికభిముఖంగా వేసి దానిమీద కూర్చుని “నాన్న తెలివిగానే ఉన్నాడు. అందుకే నిన్ను అటే పొడిపెట్ట నివ్వలేదు ఆయనసలే అనుమానం మనిషి. నేచేసే ప్రతిపనినీ చెలిముఖంగా విన తనలోతను గొణుక్కుంటాడు. అబ్బబ్బ! వీరిద్దరితోటి వేరలేక చావవుమందనుకో... ఇంక యింతో పనే కాకుండా యీ ట్యూషన్లు ఒకటి. ఇప్పుడే వదుల్చుకోచ్చానా పనిని” అగింది.

“ట్యూషన్ల!... ఎంతదాక చదివావచ్చు?”

“వదువులాగే ఉందిరాల! వీరిను మా అన్నయ్య పట్టుపట్టి నేర్పించాడు. పిరం జేసు వెలిగించాక మాగురువుగారి యిప్పించాడు పీడెరుగారింట్ల చెప్పమని”

“ఎంతమందికి చెప్పాలి?”

“ఎంతోమంది కేమున్నారో ఇదరే యిద్దరు. ఒకరైకు పన్నెండేళ్ళు, రెండో

అద్వైత్యపదవద్దు
కాస్టియమెన, నిజమైన SEX—
ADVICE పొందవచ్చును. మీకు
 కిందుకోన్న లక్షణములు (కాయచూ,
 ముంక నివరాలకు కేరళ పంపిడి.
 డాక్టర్ రత్నంనన్), (Estd 1904)
 మంజులెలింగ్, అజంతారాజాతెట్
 వద్ది, చౌదాబాద్ (హక్కా) S.A.P.

దాన్ని సదేవు. ఇద్దరూ పట్టెను రామ నాథంగారి కూతులే."

"ఎంతినాడేమిటి?"

"ఇంకా రూపాయలు పెట్టి"

వేణు కొద్దిసేపటికి కూర్చుని చివర కామి దిక్కుచూసి "నాకుకూడా నేర్పు తానీ? నేనూ యింకెన్నిసార్లు" అన్నాడు.

"అ. నీకు నేర్పుటానికేం? నువ్వుమాత్రం ముందు వీణకొనాలి. తర్వాత రోజురోజూ దీనికోసం రెండుగంటలు పాడుచేసుకోవాలి. ఈపీఠాంటిలో పదావంతే చదువు కాస్త నున్న" కిలాకిలా పేర్చింది.

ఈనవ్వుతో తనకి రెండోసారి పరిచయం. ఆనవ్వుకు తన నవనాడులో పలు తప్ప తాయ్. అప్పటి ఆమెములోని ఆకాంతి నా స్వాదిం చటాన్ని తన కొక్కడికే అర్పిత ఉండవలసిందట.

"పోనీగాని నాకు వీణనేర్పనూ వద్దు, నాచదువు పాడుకొనావద్దు. ఒక్కపాట పాడవే?"

"ఇప్పుడుకాదు మరోసారి పాడతానీ?"

"కమలా! నిన్నే నే" అనేకేకకు అదిరి పడి "వస్తున్నానన్నా!" అని గట్టిగా అని "ఉండు మానాన్న కేంకావాలి? మాని వనా" అంటూ లోపలకు వెళ్ళింది.

వేణుకి ఆమె సన్నిధిలో యెంతో సంతోషం. తిండి కనాయి ప్రవర్తనకూ, కెలలి పాడుమనస్తత్వానికీ మధ్య నలిగి యెంత సతమతి మవుతుంది! సర్వంగా సౌష్ఠ్యవంశాభిలషింప అమె సౌందర్యం యిలాగే యీ సమలతోటి యీ వేలతోటి కృశించి చివలనించేనేమో! అనుకునే లుప్తు టికి అతనికి యేమవుచున్నంతవని అయింది.

కమల పూరిగా అమాయకురాలని ఆతొలి నాడే ఊహించుకున్నాడు. మాయా మర్కాల నెగుగని మందభాగ్యం. ఆమె జీవిత పథం చక్కదిద్దగల సామర్థ్యం తనలో ఉందా? ఈ ప్రశ్నకు ప్రపథమంగా తన తిండి ప్రత్యక్షమయినంతవని చేశాడు. అనే మాటలు! అనే నీతులు! బలవంతంగా నేనాసరే తనకోర్కెలను తనలోనే దిగమింగుకోవలసింది. ఆయన కడుగులూ మడుగులూ కత్తుతూ ఆయన అజ్ఞను అక్షరాలా ఆచరణలో పెట్టి ఆనందింపచేయవలసింది! తను ఏ. అంటూ చదువుకున్నాడుకదా అని తను స్వతంత్రికి తో విషనేనా చేయగలడా? కమల తనతిండి ఆదరిం యోగ సంపాదించుకో లేక పోతుందో తనూ అంతేగా!

కమల గుసగుసల నుంచూ వచ్చి "చుట్టలు మానేసుకుందా? ఉపాం అవి మానేస్తే యెలా? అగ్గిపెట్టి క్రిందపడేసుకున్నాడు. అది అందివ్వబోంది నేను నేనొక రె నున్నానుగా అన్నిటికీను! ఎంతకన్న ఎముకలతోనూ కొడుక్కుతిన్నే వదిలి

పోతుంది." అంటూ భారంగా క్యాపవదిలి యింకమీద చరికిలవేసింది.

"అలవాటానువది. ఆయన కా సను గూనిచ్చు చుట్టుకొబ్బుకోపోలే యెంతో బాధగా ఉంటుంది, పట్టులపుతాయ్. అందుకే నీ నన్ను యీ కొంతమాత్రం శ్రమ పెట్టాడు. మామ! నేనూ అలాటప్పగా చెప్పటంలేదు. అనుభవంమీదే చెప్పు న్నాను." అంటూ సిగరెట్ నలిగించాడు. "అన్నట్లు నీకీపాగపడకపోలే చెప్పేయే నిర్వహణమంటా. మానేస్తాను."

"అక్కరలేదులే; ఆమె ధివిం చు అనందాన్నెదో. నేనుకాంతంగా నీపట్ల సరిపించటం నాకు మాత్రం బావుంటుందా?"

వేణు లోపలే నవ్వుకున్నాడు. అరక్షణం అతిక్రమించాక "అయితే నేను వీణ తర్వాత కొనుక్కుంటాగాని ముంగు యానెల అడ్డాన్ను యిచ్చేయ్యనా?"

కమల అగ్రరాంను అలలాడించి "యిలాలే మరి" అంది.

పాంటు జేబులోంచి పన్నులిసి రెండు పనికాయతాలు ఆమె చేతిలో ఉండాడు.

"నెలకిస్తానన్నంతి యిచ్చేనావే?" అంది కొంటిగా చూస్తూ.

"అవునుమరి. మళ్ళా యిచ్చుకోగలనో లేదో. వెబ్బున్నప్పుడేచ్చేస్తే సరిపోతుందిని."

కమల ఒకనిగుండం తిలవంచుకుని కూర్చుంది. అప్పటిలో యేమలోచించు కుందోయేమో "నీ స్వభావం నాకు తెల్సు వేణూ; కానీ నేనిప్పుడీవెబ్బు తీసుకో దలుచుకోలేదు. మగోలా మనసులో పెట్టు కుంటే మాత్రం సహించేదిలేను" అన్నది కాంతంగా.

వేణు అసలే అభిమానంగల మనిషి. ప్రతి చిన్నవిషయంలోనూ అతడికొ అభిమానం అడ్డుతిగటలం సహజమయిపోయింది. కమల యీ మాటలకు ఏడుపు చెప్పింది కూడా. "అర! తీసుకోనన్నంతకే అంతలాగ అయిపోలే నేనేం అనుకోవాలి చెప్పు. ఛ! ఆదాదానిలా యేమవుతూనా?" తన మీర చెరకుతో అతడికన్నీటిని కత్తింది.

వేణు కలమాలిన అభిమానంతో కాస్త గాదడికంగానే "నేనెంత ఆస్థతో ఇచ్చానో ఆలోచించిఉంటే యింతకన్నున నాకోర్కెను తీర్చుకుందవు దీనికోసం యెంత కష్టపడానో తెలుసా?" కంఠస్వనిని మార్గత పరచుకుని బహుశాలిగా "మొన్న నీపరిస్థితి విన్నాక నాకెంతో బాధ అనిపించింది. నాకుతోచినసహాయంచేయ్య బుద్ధివేసింది. మానాన్ని విషయం నీకిదివరకే చెప్పాను. విశ్రుదైన మనుషు చేయి రెండునోట్లూ తీసుకున్నాను. అతని కివారేక్కో కొని నాకుమాత్రం అది గొప్పగానే తోచింది. అంతేలే గొప్పనాడు. గొప్పకోసం కలవాడు

కొన్నికొన్ని సమయాల చేసుంటానులే! నీకు కోమేతడవు యిక్కడ కొన్నాను... కమలా! నన్ను ఎమ్మననాళ్ళిద్దరినీ, నేను నా సర్వస్వంగా బావిం చుకున్న నాళ్ళి యెగుటయేనిషయం దాదలెసంటే నమ్ము. నిన్నులాగే నేను నమ్మును. నాలోఉన్న లోపమే అను మరేమను. నీమంగుమాత్రం నేనేవిషయన్నీ కప్పిపుచ్చలేను. నాచుడా నున్నా దాగగుకూడా" అన్నాడు.

కమల కనిమిత్రంగానే కన్నీరు ప్రవించింది. వేణు మాడకుండా దాదానికప్పి పుచ్చుకుంది. "నిన్నుమాత్రం బాగపెట్టడం నాకిష్టంకనకనా?...కానీ ఎవరిమధుకే ఎక్కడ ఉంటున్నాడు?"

చెప్పాడు వేణు!

"అక్క! నాన్న పిలుస్తున్నాడే" అన్న పిలుపుకు నందాన్ని చూచిన కురింగంమాది రిగా దిగిరిపోయింది కమల!

వేణు కమల నానీతిలో అర్థించే ము కున్నాడు. కమలవల్లిపోయిందొక్కనమంచి. ఆమెవద్ద నెలపు తీసుకోటానికే నా ప్రమత్నంచక వెళ్ళి పోయా గుత్తొందరిగా అక్కడినుంచి!

ఒకవారింబంకూ వేణుకోసం చూచి కమ లకు కళ్ళు ఎగుపెక్కిపోయాయి జపాపుష్ప లాగా. వేణు ఎంగుడు రాకటం మానేశాడో మ్మిర బద్దలకొట్టుకున్నా అర్థంకావటం లేదు. ఆ సమానం అతడి రూపాచిత్రకరణ తోనే సరిపోతుందికమలకు. పగటికలలేన్నో ఆమెను కలకలేర్పటానికీ ప్రయత్నించి పరామర్శించి పోతున్నవి. అవసాభదాలో తప్ప యెదో సమయంలో యెదోరూపంలో వేణు ప్రత్యక్షమవుతూనే ఉన్నాడు. ఒక సారి కొపంగానూ, మరోసారి కాంతం గానూ, ఇంకోసారి సంతోషగతోనూ, తక్షణమే పుట్టెను విచారంతోనూ...ఇలా కన్పిస్తూవచ్చాడు. అస్తమానం అతడినరించే ఆలోచనేమో ఒక్కొక్కప్పుడు అతడి ఆకాం యెలాటిదోకూడా ఊహకు తట్టటం లేదు!...వేణు యీ రాకపోటానికీ కొర

గ్రెసెండ్

విద్వల అరోగ్యాన్ని క్రమపరచును

అన్ని పావులలోనూ దొరకును

వ్యాపార వివరముల ప్రాచీన

విల్సన్ పెరియా ప్రెమేర లి.

మద్రాసు-7

★ రెండు పదులు ★

మీలు చెలి లక్ష్మి, తండ్రి అని అనుకునేటప్పు టికి వారిపై వచ్చు తెలియని కోపం వచ్చింది.

అంతే యిక సమయా సమయ పరిజ్ఞానాన్ని కోల్పోయి తన పరాకుతో వారిని చికాకు పర్చేది. విసుగును వర్షించి వర్షించేసుకుంది. సంస్కార విహీనాలుగా తయారయి ఆమె కేకలు చిక్కు పడిపోయాయి. వేళ్ళకు యిన్ని మెనుకులు వాళ్ళకు వండి పోరేస్తుంది. తనకి అన్నం నుంచుకున్నా అతే సయించటం లేకుండా. ఎంగిలి పడాననిపించుకుని చేతులు తిడిచేసుకుంటుంది. వేణుతో దీ విరహం ప్రతిగోజూ పడం మింగినూ దామచేత. వేదన పడుతుంటారు విషమసమయాల్లో. కాని తన తపనలాటి దుష్టతూ బొంద లేజేమో! ఆలోచనలలో ఆవేదన; ఆవేదన ఒకొక్కప్పుడు ఆ వేకాన్ని దారితీస్తుంది, మరొకప్పుడు బాధ్యతలను తాత్కాలికంగా మరుగుపర్చి మర్చిపోనిస్తుంది. అలాటిదే యిప్పుటి - మల అవస్థకూడ. విణ నేర్పు తానని పిచ్చుకున్నప్పుడు మానేస్తూ తన అర్థంగాని ఆవేదనలను కారణంగా నిరూపించు దామంటే ఊరుకుంటారా? ఊరుకున్నా ఒక నాద రెండు పాదు. కాని యిప్పుడు కమల వల్లిననాడు చెప్పటం అది నా సరేన నతి లోఉంటే లేనివాడు లేనేలేదు. ఒకటి రెండు పాదు పీడరు గారు విసుక్కొడం కూడా ఆమె యెరుగున్నది. దాని కామ బాధ్యురాలా? ఇలాగే జగరులే ఆకాశ ఆనరాకూడ పోతుంది ఆమెకు తెలుసు. అన్నీ తెలుసు. కాని యేంలాభం! నివుడు చెప్పే కొంత, మనం చేసుకునేది రట్టింత!

కమల యి వాళ్ళ కూడా ఆలోచిస్తూనే కూర్చుంది. స్కూల్ నుంచీవచ్చిన లక్ష్మిని చూచి వెళ్ళి వంట వడిగా కానిచ్చింది. విధి నానగో కూర్చుని రాసుకుంటూన్న లక్ష్మి నుద్దేశించి "దీపాలు వెలిగించులక్ష్మి! వంట అయిపోయింది. భోజనం చేద్దువుగాని" అంది యెంతో ఆవ్యాఖత ఉట్టిపడేటా.

లక్ష్మి భోజనాన్ని కూర్చుంది.

"నీ అక్కకు ఒకపని చేసివెట్టావా?"

"అలాగే. చెప్పి దివటా?"

మధు ఉంటూన్న విధి ని చెప్పి, వేణు చెప్పిన విధంగా యింటి ఆన వాలు కూడా చెప్పి "ఆ యింట్లోనే ఉంటాడా యన. పనులంది యిక్కడికి తీసుకు చక్కారా. రానంటే మా అక్క తీసుకురమ్మందని చెప్పి ఎవరో అనుకున్న తిప్పకుండా వస్తాడు. ఏం?"

లక్ష్మి మజ్జిలోకి అన్నాన్ని లాక్కుంటూ "ఒక వేళ నీపేరడిగితే చెప్పాలా?" ప్రశ్నించింది.

కమల మందహాసంతో "చెప్పే చెప్ప. చెప్పినంతమాత్రాన అర్థం చేసుకోలేదు. అర్థం చేసుకోటానికే నన్ను రుసు కన్నావా?" అన్నది.

"నువ్వు ఆయన మైరగనంటావ్. ఆయన నిన్ను సరే ఎరగడు మరి"

"తర్వాత నీకే తెలుసుందిలే తమాషా!"

లక్ష్మి బయలుదేరుతూ "మరి వడుతున్నా నేవే?" అంటూ కేకేసింది. కమల లక్ష్మిని సమాపించి "రానన్నా పట్టి తీసుకురావాలి గుమా... అన్నట్లు యిట్లు పక్కా పక్కా ఉండా?"

"ఒం" అంటూ లక్ష్మి పరిగె లింది.

మొదటగా మధురాగానే వేణు అతిడి నుండి తెచ్చి తనకిచ్చిన డబ్బు ఆయన కిచ్చే యాలి; రెండవది, వేణుకుంచి అడగాలి అనుకునే లక్ష్మిని పంపించింది. తన చెలి ముంగు తనకే చుట్టిల్ల కన్న నీచంగా ప్రవర్తించినందుకు సిగ్గే వేస్తుంది. తన ఆత్ర తను అరికట్టుకునే కిక్కిలేగు ఆత్మీయత అవ సరమనే యెంత అనర్థి నైనా చేయి న్నాంది. అందుననూ కాముకుల నిషయంలో చేసుకుండనిదే మాటే ఉండదు అనర్థం కలుగులే ఆ జన్మాంతం దాని ప్రతిఫలంగా నాశనమవుతాడు; అనుగుంగా జగుగు తే డీవిత పథాలను పువ్వుతో గింపుకుని మధు రాతిమధుర మైన అనుభూతులను పొంది అమేయానందాన్ని పొందుతాడు!

అరగంట గడిచింది. ఇంకా మధుకొసమ పంపిన లక్ష్మి తిరిగి రాలేదు, ఎంచెట్టా?

కమల విధికుమ్మంలో నుంచుని వచ్చే పోయేజనాన్ని పరకాయించి చూస్తూంది. ఈ విధికి నూటికే కోటికే ఒక రిక్షావసుంది ఆ త్రిల యిళ్ళకు అల్లుళ్ళు వచ్చేలాగే! అలాటి నివటి వైపరిత్యం? రికా తమ యింటి కేసే వస్తూంది. కొంపతీసిలక్ష్మి ఆయనతో కలిసి అందులో రావటం లేదుకదా!

అనుకున్నట్లుగానే ఆ రికాలోంచి లక్ష్మి. "ఈ ఇంటినిగోతే ఆపు అబ్బోయ్!" అనగలి కమలకుండే అలారం మోతను జపియస్తూ వేగంగా కొట్టుకుంటూంది! మధు రికా లోంచి దిగాడు. ఎవగు తనను పిలిపించారో తెలుసుకో తన తన పడుతున్నాడు!

"అదుగో మా అక్క గుడ్డం లోనే నిల్చుంది"

విధికుమ్మం లైటు పెద్దదిగా చెయ్యి బడి ప్రకాశిస్తూంది. మధు ఒక్కొక్క మెటే యొక్కుతున్నాడు. అఖరు మెట్లు యెక్కే వగూ తలవందుకునే ఉన్నవాడు అప్పుడు యెదురుగా ఉన్న యువతనిచూచి నిశ్చేషు డయ్యాడు!... అతిదు మానుండగానే ఆమె సామ్యస్థి పొతూ నిల్చున్న పళంగా పడి పోయింది.

"అక్కా!" లక్ష్మి అరిచింది తండ్రి తెలిపాయి.

"ఏమిటే ఆ అరుపు! ఏం జరిగింది?" గుడాయన లోపలనుంచి కేకేసారు.

"ఎంజరగ లేదని చెప్పి లక్ష్మి!... ముంగు నువ్వొగానులో నీళ్ళు తే" అన్నాడు మధు లక్ష్మి నుద్దేశించి.

మధుకే తొవ్వపచారాలతో కమలకు తెలివి వచ్చి కూర్చుంది. మధు యెదురుగా ఉండటం చూచి లేచినిల్చుంది... పీడరు కొడుకు! వీరా నా వేణు స్నేహితులు! ఇంకో చలెళ్ళ రధిసయొక్కు గని వేరేకూయ తీసుకున్నట్లు తెలుసు; - వేణు మధు గొప్ప వాడని చెప్పాడు అవునుమా, పీడరు గాగ్గి డబ్బు కోకొల్లలు, మరి ఆయన కొడుకో యువరాజా! వారానికొక నారి అంగు లోనూ ఆదివారం నాడు మెల్లపుమాపుగా యింటికి వచ్చేవాడు. అతిడి చలెళ్ళకి తను యధాప్రకారంగా విణ సెగ్గటానికేళ్ళది. తమకంతో నింశిన మాపులతో తనకేన తడి కంగా మాచేవాడు పనున్నా లేకపోయినా ఆగంటా అక్కడే కూచునేనాడు.

"క్షమి నారం నుకుంటా; నేనే మీ భూతాన్ని, పీతాచాన్ని కాను. మీరు నిన్ను గుంచించి చిత్రించుకున్నంత అనామాముడిని కూడా కావని మనవిచెయ్యాలి వగూంది... నన్నెంగుకు పిలిపించాగో చెప్పే."

కమల అతిడి చూటలకు నఖశిఖువర్ణంతం కనికరియ "నే ననకున్నది మీగుకాగు. ఇంకో మధు. మన్నించండి, మీకు చెప్పి దిదిలేగు" అని వంటింటికి వెళ్ళిపోయింది

"ఎవగు నాయనా! ఇలాగో." కమల తండ్రి కేకేసాడు. మధు అంతిగాకూ అచే తనుడిగా ఉన్నవాడు ఆ కేకకు తెప్పరిల్లి కవలతండ్రి ఉన్న గదిలోకి వెళ్ళాడు గడం కింది చేతినిఉండుకుని. కమలతండ్రి అతిడు వచ్చినట్లు అర్థం చేసుకుని "అలా మంచం

(40-వ పేజీ చూడండి)

అ సా దా ర ణ చి కి త్త

అశ్విని నదిలోన్న కుమారాని అను సాదా అసాదా అదికిత్త అశ్విని రేఖ త్రించును మొదటి వర్ష వ్యాధిలకు మోదా దికిత్త చేయవలెను.

వెంకటేశ్వరం తన కోరిక

అశ్విన్ స్కన్ కినికే

1/200, టంక సాల వీధి.

(రాసుని గుడిదగ్గర) మద్రాసు-1.

శని ఆదివారం మాత్రం పనిచేయును

అన్వేషకం

సో తు కూ చి సాంబశివరావు

(గతవారం తరువాయి)

3

తాజ్ మహల్ హోటల్లో భోజనంచేసి, కడుపునిండిన ఆనందంలో దినమంతా పడిన శ్రమ మరచి, వీధిలోకి వచ్చాడు, శివరాం. కిక్కిరిస్తూ కంఠం నెత్తునడిచి మద్రాసు సాదాకిల్లి ఒకటి వెళ్ళు బిగించాడు. స్వతంత్ర జీవనం సాగిస్తున్న శివరాం సిగరెటు ముట్టించాడు నిస్సంకోచంగా, నిర్బయంగా. ఒంటరి బతుకులో, సిగరెట్లను విర్బుడి కొంత స్వేచ్ఛకలిగినపుడు, మనస్సులో ఉన్న కోరికలు ఆలగుకోవడం హాస్యాస్పదమనిపించింది. స్వేచ్ఛాజీవితంలో కోరికలను తీర్చుకోవటం ద్వారా కలిగే మానసిక యెత్తన, సంతృప్తిని ముదిత సూతాలు పాటిస్తూ జీవితం చుట్టు నాలుగుంటు సుష్టించుకుని, బ్రతికేవానికి ఎన్నడూ లభ్యం కాదని యామర్య తన జీవితంలో కలుగుతున్న మార్పులు నిరారణ చేస్తున్నాడనే విశ్వాసం శివరాంకు కలిగింది.

జీవితంలోని విషాదానికి సుఖాలకు వ్యక్తి మానసికంగా కల్పించుకునే దృక్పథమే కారణం అధికభాధలు తన జీవితంలో యింకా ఉన్నా, ఒక పూటైనా సంతృప్తిగా భోంచేసి, సందాగా గడపాలని తాజ్ మహల్ లోకి వచ్చాడు శివరాం.

తాజ్ వీధి ద్వారంపై కట్టిన ఇంగ్లీషు అక్షరాల పెన్ బోర్డు, విగ్రహావల కాంతిలో ప్రకాశవంతంగా గాల్చునాగులను ఆకర్షిస్తోంది నడిచే జనం హోటల్లోని క్రొత్తగది దుకిర భోజనాన్ని ఒక్కసారి ఊహించుకుంటూ, పెసలులేని బీబులు ఒక సారి తగుముకుని నడిచిపోతున్నాడు సోగ్గు మీద యిరువేపుల వగుసగా నిలుచున్న విద్యుద్దీపాలు దూరంపోగా చిన్న చిన్న చుక్కలా కనిపిస్తూ ఆకాశతారలతో పంచెం కట్టి నిలబడివున్నాయి. హోటల్ ను ఎగురుగా, కాలు వ్యాపించి నిలుచుని సాయ

గంగా ఊగుతున్న రావిచెట్టు గాలి ప్రసారం చేస్తూ, హోటల్లో భోజనంచేసి వచ్చిన వారికి వింజామరలు పట్టనట్లు కనిపించింది.

‘రుచికరమైన మంచి ఆహార మిచ్చే హోటల్కు ఉంటే సంసార లంపటాలుమాని ఒంటరి బ్రతుకులు వాయిగా గడుపుకోవచ్చు’ అనుకుంటూ తాంబూల ముగంధ ద్రవ్యపరిమళంలో మత్తెక్కిన సంతృప్తితో శివరాం నవ్వుకున్నాడు. సగరానికి వచ్చిన తన జీవితంలో కలిగిన అనుభూతులు, అనుభవాలు అతనికి ఆలోచనాంజే ఆశ్చర్యం కలిగించాయి. క్రొత్త ప్రదేశంలో క్రొత్త జీవితం దిద్దుకోవాలంటే, స్వాభు సుఖంగా నింపుకోకలిగే జీవనోపాధి చూసుకుని సిగరెట్లను, అది ప్రాతిపదిగా చేసుకుని జీవిత లక్ష్యాలకు అనుగు మైన పాత వస్తువులను సృష్టించుకుని సాహసంగా, ధైర్యంగా మనలను గుఖ్యం. మొదటిదానిలో ఒకవిధంగా కృతార్థుడై, జీవితగమనంలో ఒక ప్రాతిపదిక ఏర్పడినందుకు కొంత సంతృప్తి శివరాంకు కలిగింది ప్రతీమానవుడు జీవనోపాధి విద్యావిధంగా కొంత శ్రమపడి సంపాదించుకుంటాడు. లక్ష్య నిర్ణయించుకుని జీవితాన్ని తీర్చి గడుపుంటూ, సామాసిక జీవితంగమనమే వింత విద్య ఈ చింతిరవిద్య సాధించాలనే పట్టుదల శివరాంలో ప్రబలమయింది.

అనేక జీవితచరిత్రలు పరిశీలించే వ్యక్తులు సామాన్య జీవితమంచి ఎన్నో విశేషాలు ధైర్యంగా దాటి ప్రపంచాన్ని ఆకరించే దృష్టిని పొందాలిగిన ఉదాహరణలు శివరాం దృష్టిలో మెలిగాయి. మనిషి మానసిక శక్తికి ఏమీ అమరాతేద వేవివమం, మునుపటి జీవితాన్ని పూరిగా మార్చే ఏవో ఘనకార్యాలు చేయాలనే ఆకాంక్షను అతనిలో ప్రేరేపించింది. అందుకు సాధనాలు అన్వేషించాలనుకున్నాడు శివరాం కాగద శివరాం ఆలోచనలో కదిలింది... ఆకాంక్ష ఎక్కడుందో?... ఒక నెల క్రితం రాజారావుతో చార్మినార్ వెనుక ప్రాంతా

లకు వెళ్ళినపుడు కనిపించిన అమ్మాయి సరిగా కారడూగే ఉంది కానిచేసే వేగ... అయినా పరపురుషుని ప్రేమించిలేచిపోయిన కారనకు తనమీద ముక్కువ పెంచుకొని, ఇకముందు కనిపించిన గాని కనిపించినా ఉద్దగూ ఆనందంగా పలకరించుకుని, కలిసి బ్రతికే అవకాశం ఉంటుందని గాని, శివరాం ఆశించలేకపోయాడు. ఒక్క జ్ఞాపకం... ఆమె మీది ప్రబలమైన ప్రేమ జీవితంలో మధురంగా గడిగిన ఒక సంవత్సరం... మరుపురానివ పోయాయి అది ఒక దశ... ... శివరాం ఒక నిల్వగృహ విడిచాడు.

రాత్రి తొమ్మిదిగంటలయింది. శీఘ్ర స్త్రీలు దాటి వెలుగుబల్లోని సంగుల్లోకి మళ్ళాడు శివరాం. ఆఖరియిపోయిన సిగరెట్టు ముక్కును ఆలోచనల పేగం లో రివ్యూన విసిరాడు. వెళే చూశాడు. చంద్రుడు లేని ఆకాశం తారల తక్కులతో వయ్యారంగా పెరిగి చూస్తోంది శివరాం వపు.

తలుపు కొట్టాడు శివరాం పాటిగా, బొద్దుగా చామచామగా గెల్చి వీర కలుకుని, బలలో మల్లెపూలు పుగముకుని చేతిలో పాప నెరుకుని యింటివారి కోరికలు తలుపు తీసేసి నవ్వుతూ. శివరాం నిలచుచుకుని ముఖావంగా వందలంగా నెరిగి, ప్రక్కనే తన గది తాళం తీసుకురాని ఉపకరించాడు. కోమటి కోరికలు వీధి తూపు మళ్ళి గడియ వేసింది.

తాళం కనిపిస్తోందా, తలుపు వయ్యచిన్నా ? కోమటి కోరికలు నవ్వుతూ వందలగా విగ్రహాన్ని పెరిగించింది.

ఆపై తలుపు కొట్టే రేగులేనే! ముఖావంగా సహజమైన బిజినెస్ ధోరణిలో నవగాన శివరాం. మీరు హోటల్లో తింటుంటారు ఒంటరిగా ఉన్నారే. సోగ్గు యిలా ఆలస్యంగా యింటికి వస్తూంటే ఆకోగ్యం పొందండి! సాగని ముగింది కోమటి కోరికలు. ఆమె మాటకు శివరాం నవ్వుతాడు

శివరాం చూడు నెలల క్రితం ఆకోమట యింటిలో ఒకగది సదిమాపాయలకు అద్దెకు తీసుకున్నాడు. వందల వసుక భాగంలో ముగ్గులుంటం కాపురం ముంటున్నాడు. కానీ యీ ముగ్గులే గాయల సీమలోని స్వగ్రామానికి నల్లగు, కొన్నాళ్ళు అక్కడ ఉండి వద్దామో, అయిందో మే గాన కోరికటి

నారసింహ లేహ్యము

బంగారుతో చేసినది మేహము,
విశ్వాక, విప్రవృత్తన వర్తన హరించి
బలము త్రివృద్ధి కలిగించును 40 టన్
తీవ్రత 1-4.0 పోస్టెటెడ్ 1-1-0
డి.ఎ.ఎ. అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద పరిశోధన,
పెరిడేసి (PU) కెల్లాడుజిల్లా.

★ అన్వేషణ ★

కోడలు, ధర్మ, ఆశు అతి కౌపురములు వున్నాయి. ఇంటి యజమాని, ఏదో కొంతనీలో పనిచేస్తున్నాడు. రాత్రి యింటికొచ్చాక ఏదో కొంచెం చెప్పుకునే అలవాటు ఉండేది శివరాంకు, అతనికి. వారిద్దరి మధ్య మాటలో ఏదో కలగజేసుకుని కోమటికోడలు తన తెలివి కూడా చూపిస్తూ ధర్మతేజ కూశన పొందుతూ శివరాంపై కొంత చతువు సంపాదించుకుంది. ఈకోడై ఇంటి యజమాని కనిపించకుండా కోమటి కోడలు ఒక రైసింగారిండుకుని కనిపించడం శివరాం తలపులను కొంచెం చెదరగొట్టిన మాట వాస్తవం. 'మీవారు యింట్లో లేరా?' యధాలాపంగా తేనెపర్రుకు కోమటికోడలు చురుకుగా మొదలు చూపుచూసింది.

"ఏదో పనిమీద వెంటకూరు వెళ్ళారు. రెండు గోడల్లో వస్తారు... అత్యున్న నిద్ర పోతోంది! అంటూ కోమటికోడలు వరండాలోని పోఫాలో మేనువార్చింది చంటపిల్లతో. శివరాం ఇంకా మాట్లాడకుండా గదిలోపలికి వెళ్ళి గుస్తులు మార్చుకుని, చెడ్డింపు వండాలో వేసుకున్నాడు పడుకుందామని. కోమటి కోడలు చంటిపిల్ల నెత్తుకుని మేడ మీదకు వెళ్ళిపోయింది.

కొన్నిచేతులు చన్నిళ్ళతో కడుగుకుని పక్కపరుచుకుని విరామంగా శివరాం దామని మేనువార్చాడు శివరాం. గదిలోఉన్న ఒక కథలపుస్తకం తెచ్చుకుని పేజీలు తిరగవేస్తున్నాడు.

"సాయంత్రం మీరు బయటికి వెళ్ళి పోయాక మీకోసా ఉత్తరాలు తెచ్చేమని పోస్టుమేన్!" కోమటికోడలు ఉత్తరాలు అందించింది.

మధ్యాహ్నంవచ్చి ఉత్తరాలు యిచ్చి చిచ్చి పోసుమేన్ సాయంత్రం ఆలస్యంగా వచ్చేమని కోమటి అనుకుని సమాధాన పరుచు

కున్నాడు శివరాం. ఉత్తరాలు విప్పాడు ఒకటి తాతయ్య. మరొకటి అన్నగారు వ్రాసేరు.

'ఎవరిదగ్గరనుంచి ఉత్తరాలు!' నన్నని స్వరంలో పిలుపుతూ సోగడీనుకు నవ్వింది కోమటి కోడలు.

శివరాం ఉత్తరాలుచదవడంలో నిమగ్నుడై సమాధాన మివ్వలేదు. బ్రహ్మయ్య గారు మనుమడితీనుసమాచారాలు ప్రశ్నిస్తూ ఒకసారి || లు చేసుకుని యింటికొస్తున్నారే, తల్లి అతన్ని చూడాలంటోందని వ్రాశారు. మాటయ్యాడై సూపాయలు ఉద్యోగం లభించి నందుకు శివరాంను అభినందిస్తూ, పిల్లల చదువులవల్ల, భార్యకు అనారోగ్యంవల్ల యీ మధ్య యింటిఖర్చులు బాగా పెరిగి పోయా యని, వీలైతే అప్పుపెప్పుడు నడవవలసిందని చెబుతున్నందుని కోరుతూ అన్నగారు వెంకటేశ్వరం కోరాడు. భార్య కోపరానికి వచ్చాక తనజీతంతో స్వేచ్ఛగా బ్రతికాలని తాతయ్యను వదిలి మరోపూరు బదిలీచేయించుకుని, స్వాధీనంగా బ్రతుకుతున్న అన్నగారు తనజీతంచూసి కళ్ళుకుట్టి మెల్లిగా మచ్చికలో అనుభవించాలని చేస్తున్న ప్రయత్నమే ఆ ఉత్తరము || నవ్వుకున్నాడు శివరాం. మనుష్యుల మనస్తత్వాలు జాగ్రత్తిగా అవగతం చేసుకున్నా, వారిప్రవర్తన తనకు హానికలిగించనంతి వరకు వారిజోలికి పోకూడదనే స్వభావం అతనిది. ఉత్తరాలు మడిచి తలగడక్రింద పెట్టుకున్నాడు శివరాం.

"కొస్త ఫలహారం చేసామా!" కోమటి కోడలు వయ్యారంగా నడిచి ఆపిలుముక్కుల పైట శివరాం ఎదురుగా ఉంచింది.

"అత్తే!... ఇప్పుడేమివచ్చింది!" శివరాం మొహమాట పడ్డాడు.

"ఫలహారేదే!... తినండి!" అను

నయంగా చెప్పింది కోమటికోడలు...
"అయిన లేకపోతే ఏమి తోచదండి... ఇంట్లోవుంటే ఏనోకబురు చెబుతూ అలరి చేసేవారు... మీకు అప్పుడే నిద్రవస్తోందా... పోనీ శివరాం అడుకుందామా!" కోమటి కోడలు ఒప్పువీరుచుకుని శివరాంపై తువారీగా చూసింది.

"అప్పుడే తదిగంట లపుతోంది... నిద్ర పోవాలి... అయినా యిప్పుడు ఆటలాడ్డం ఏమిటి?" చిరాకుగా అన్నాడు శివరాం.

ఒకనిమిషం నిశ్శబ్దం.
పైటలోని యాపిలుముక్కులు కాళిచేకొడు శివరాం.

"పోనీ!... ఆ కథలపుస్తకం చదవండి... కాస్తేపు వింటాను!" కోమటి కోడలు శివరాం దగ్గరగా వెళ్ళివచ్చింది.

జీవితంలో యితర స్త్రీ సాంగత్య మెరుగని శివరాం కోమటికోడలు ప్రవర్తనకు భయంతో చికాకు పడ్డాడు.

"నాకు తలనొప్పిగా ఉందండి... నిద్ర పోవాలి!" మాటలు నిమిరేడు శివరాం.

"అమృతంజనం తెచ్చి తలకు వ్రాసు మన్నారా?" కోమటి కోడలు ఒక్క గంటలో మేమిదాడు రివ్వనని పళ్ళి పోయింది.

శివరాంకుండే చదవడంలేదు. ఆ యింట్లోకి వచ్చాక ఇంటి యజమాని తిన్న చాలా ఆదరణతో చూస్తున్నాడు. తిరుమమరేరియా జ్వరాలతో ఆరోగ్యము బాగుండే నిప్పుడు ఆయన స్వయంగా తిన్న డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకవెళ్ళి మందు యిప్పించేడు. ఇంట్లో పథ్యంగా భోజనం ఏర్పాటు చేశాడు. ఏమి అవసరం వచ్చినా యిచ్చే సహాయంచేసి జోదార్యం చూపించిన ఇంటి యజమానికి ద్రోహం చేయుడం నీచమని పించింది శివరాంకు.

వరండాలో రైటు ఆర్చేసి, దుప్పటి ముసుగుపెట్టి పడుకున్నాడు.

కోమటికోడలు అమృతంజనంతో వచ్చింది. వరండాలో చీకటి ఆవరించి ఉన్నందుకు కొంచెంజంకి శివరాంను పిలిచింది. శివరాం చూడలేదు.

'కోపమా!' సొగసుగా అంటూ ఆశు అమృతంజనం శివరాం ప్రక్కదగ్గర ఉంచి కథలపుస్తకం తీసుకుని, వరండాలో రైటు వేసుకుని పోఫాలో కూర్చుని పేజీలు తిరగ వెయ్యసాగింది. తన ప్రవర్తన అర్థంచేసుకుని శివరాం ప్రక్కమీదనుంచి లేస్తాడని ఆశించింది ఆయనకి.

"అదంతా నిద్ర కావాలి!... ఏమిందీ!" వపవక నవ్వింది కోమటి కోడలు. శివరాం చూడనవించాడు. సన్నివేశం ప్రాతానాకరంగా కనిపించనందుకు కోమటి కోడలు మరోముందడుగు తీసుకొనెయ్యడం భావ్యం కావమకుని పుస్తకం పేజీలు తిరగ వెయ్య

PAKCO పాకో

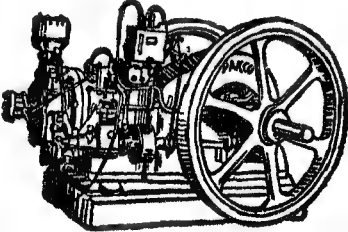
—: ప్రత్యేక లక్షణములు:—

- * పనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమైన నడక
- * దీర్ఘమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అగ్నుతంగా పనిచేయును
- * బాన్ స్కూయర్, ఇంజన్ పరికరములు

మద్రాసు ఆంధ్ర, కర్ణాటక, శ్రీరంగరాష్ట్రములకు తెలుగు:

Grams: "LAMP" **K. S. SHIVJI & CO.** (Estd. 1903)

Phone 3617 బొంబాయి నెం. 5, 178-79 బ్రాహ్మ్య, మద్రాసు-1.

పోగింది. ఒక్క అరగంటలో శివరాం గుర్రం వినిపించింది. కోమటి కోడలికి ఉపద్రవ మైన కోడలి వచ్చింది. కథల పుస్తకం రిప్లస్ నేల మీదకోటి వరండాలో లైటు ఆర్పి మేడ మీదకు పోయింది.

దుప్పటి ముసుగు చీకటిలో ఆలోచనలు బంధించి నిద్రపోయిన శివరాంకు రాత్రి రెండు గంటలకు మెలకువ వచ్చింది కోమటి కోడలు సన్ని వేకిం జ్ఞాపకం వచ్చింది. నవ్వు కున్నాడు శివరాం. మంచి నీళ్ళు తాగాని లేచి కూర్చున్నాడు.

వరండాలో వారానూ రైటు వెలిగింది. కోమటి కోడలు ప్రశ్నించుకుంది. సరిగి పోయిన మీరతో, చెదిరిన శివరాం తో నిద్ర లేచి కళ్ళతో జడలు సరిగిపోయి గుప్పన కునాసనలు వదలుతున్న మల్లెలాల గుత్తు అతో కోమటి కోడలు పిడితలుపు తీసింది. పిడిలోని కూనల్లోకి చూస్తూ, “మంచి నీళ్ళు యిప్పున్నారా?” ప్రశ్నించింది కోమటి కోడలు శివరాంను.

గదిలో కూజాలోని నీళ్ళు తాగి మానంగా బద్ధకంగా పడుకున్నాడు శివరాం.

ఒక అయిదు నిమిషాలు కోమటి కోడలు పిడిలోని చీకట్లోకి నిశితంగా చూసింది. చంద్రవంత కోం పై గా అకాశంలోంచి ఆమెను చూసే నవ్విస్తోనిపించింది. కోమటి కోడలు కోపం ఆపుకోలేక, పిడి తలుపు ఛిడిలుమని చూసి, రుస రుస లాడుతూ, పాదాలు నేలమీద బరువుగా బాదుకుంటూ మేడమీదకు పోయింది.

శివరాంకు యింక నిద్రపట్టలేదు. కోమటి కోడలికి నైరాశ్యం కలిగించడంలో తానేమీ అన్యాయం చెయ్యనట్లు భావించాడు. జీవితంలో కనిపించే ప్రతీక్షిని, ప్రతీక్షితును ప్రేమించడం కష్టం. ఒకసారి ఒక స్త్రీని ప్రేమించాక పరస్పరమై దృష్టి నిలబడం, ప్రేమను అర్థం చేసుకున్న ఎవరికైనా దున్నాస్యం. అయిన తనజీవితంలో కొరడ తోజరిగిన సంకుటనలు స్త్రీపైనే ఏవ్యభిభావం కలిగించాయి శివరాం. లక్ష్యాలు ఏర్పరచుకుని, జీవితాన్ని ఆలక్ష్యసాధనకు అంకితం చెయ్యాలంటే, బ్రతుకుదారిలో అభివృద్ధిని ఈశ్వరీ సామాన్య ఆకర్షణలకు అందకుండా నిగ్రహానికి ఆలవర్చు కోడం మంచిదనుకున్నాడు శివరాం. వీలైతే త్వరలో యీ గదిమార్చి మరోచోట నివసించడం ఉచితం గురించింది శివరాంకు.

ఆరు నెలల నగరజీవితం శివరాం బ్రతుకులో, భావాల్లో విపరీత మైన మార్పు తెచ్చినమాట వాస్తవం. నిద్రరాక పొడి కన్నులుపడిన శివరాంమంద జరిగిన చరిత్ర నీసీమాటా కదిలింది... ఆ రోజు స్త్రీమను విడిచి జోట్లలో ప్రవేశించాడు. మధ్యాహ్నం ప్యానోలో నాడులు పూరితేసి, ఒక కునకు తీసి తేడాలు చేసిపోతే వెబ్బుతో

చాలాకాలం హోటల్లో ఉండే స్త్రీమత తనకు లేదు. నిదో ఒక ఉద్యోగం ముంగు పంపాదించుకోవాలనుకున్నాడు శివరాం.

మాసిపోయిన రైలు ప్రమాణపు గుసులు మూలపడేశాడు జేబులోని కాగితంలో ఒక బంధువు చిరు నామా ఉరిది... తన తిరియిచ్చింది యీ నగరానికి వచ్చేమందు... తన పెళ్ళిండ్లి మనుమడు రెజిమెంటల్ బజారులో ఒక ఇంట్లో ఉంటున్నాడు. బంధువుల మనస్తత్వం బాగా ఎరిగిన శివరాం, ఆ మనస్థల తనకు ఉపకారం జగురుతుందనే ఆశి లేకపోయినా, ఒకసారి యిలుపట్టుకుని అతన్ని మాడడంలో నవ్వం లేదనుకున్నాడు. పరుపుచుట్టలో నలిగి పోయిన ఒక లాగు, చొక్కా తొడుక్కుని బయలుదేరాడు.

నగరంలో క్రొత్త స్థలం కనుక్కోవడంలో తారసిల్లే వ్యక్తులు, తిరిగి సందు గొంతులు, ప్రతియింటినే పు క్రొత్తగా చూస్తూ నడవవలసిన అవసరం శివరాంకు కొంత తమాషాగా నేపింది. చివరకు తిరిగి దెప్పిబంధువుయిల్లు పట్టుకున్నాడు శివరాం.

పిడి గుమ్మము తెలియక దొడ్డిదారిని అడుగుపెట్టాడు శివరాం. కుక్కయిదగర చాసిదిగన్నెలు తోముతోంది. పడెమిడెళ్ళి జవ్వని ఒక రే దొడ్లో తిన్న మీదము ప్తా బై కూర్చుని అలికలు కుడుతోంది. ఒక బట్టతల తాతగారు ఇంట్లోంచి విదో అరుగున్నారు. దొడ్డి గుమ్మంలో నిలుచున్న శివరాంను చూసి కోపంగా ఇంట్లోంచి పూగెత్తుకు వచ్చారు బట్టతలతాతగారు, “ఏం కొవారికి” అంటూ. ఆయన ప్రశ్నలో “యీనగరంలో వివిధ రూపాల్లో వచ్చే గుండగిడులలో నవ్వు కూడా ఒకడవా నాయనా” అన్నట్లు తీవ్ర మైన చికోకు కనిపించింది

“నారాయణగారి యిల్లు యిదేనాండీ?”

“ఏ నారాయణగారు?... యీ పూళ్ళు లక్షితం నే నారాయణలు ఉన్నారు. నలగా పోతున్నా ఉంటారు... ఆయన నేనాకి ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ, బట్టతలతాత గారు తనకోపం ఆకస్మికంగా మార్చుకుని,

“అవునండీ!” అన్నాడు శివరాం! తనకు కనిపించడం బంధువు రూపము పూర్తిగా ఎరుగకపోయినా.

“మేడమీదకు వెళ్ళండి!” బట్టతల తాత గారు ఏదో ఖులాసాగా ఒక్కసారి శివరాం నెత్తు చూశారు.

“నవ్వు! మీ యింటికి ఎవరో వచ్చారు.” గట్టిగా అరిచారు, తాతగారు.

శివరాం మెల్లిగా మేడ ఎక్కాడు. ముందు దాదా మట్టా గదులు ఉన్నాయి. ఒక మూలగా ఉన్న కుక్కయినగర, దిండె లోక నీళ్ళు కడుతున్న నవ్వు చెంగున గంతుతూ ముందుకు వచ్చింది.

(81-వ పేజీ చూడండి)

మీ రెవరో మీ

మీనమకాలకు గీటు

1. "ప్రజలకోసం చేక" గాని "చేకకోసం ప్రజల" కాదు.
2. కొన్ని చతులవారు మరికొన్ని చతులవారికంటే స్వాభావికంగా ఉత్తములు.
3. యుద్ధం మానవస్వభావానికి సహజం.
4. ఒకప్పుడైనా వ్యక్తిగతమైన ఆస్తిపోయి సంపూర్ణమైన పోవలిం రావాలి.
5. వంశపారంపర్యంగా వచ్చే లోగాలుకాని, లోపాలు కాని కలవారి సంతానం కలుగకుండా చేయాలి.
6. ప్రపంచ కాంతికోసం మనచేకం వ్యవస్థితంతాధికారాలను కొంచెం వదులుకోవాలి.
7. ఉత్పత్తి, వ్యాపారము ప్రభుత్వకోశ్యం లేకుండా సాగిపోవాలి.
8. విదాకులకు సంబంధించిన చట్టాలను, విదాకులు ఇంకా ములభిం అయ్యేట్లుగా మార్చాలి.
9. జీవితంలో పైకి రాలేనివారికి కార్యసాగుల సానుభూతి, సహాయం అక్కర్లేదు.
10. హింసాచర్యలు జరిపేవారిని కొంటాబిల్లులతో క్షమించాలి.
11. ముఖ్యమైన భారీపరిశ్రమలను జాతీయం చేయటంవల అక్రమ, నిరంకుశత్వం, మాంద్యం, ప్రజలమాతాయి. అభివృద్ధికి అవకాశంకూడా ఉండదు.
12. వివాహానికిముందే ఒకరికోకరు కారీరకంగా సరిపోవాలా లేదో, తెలిసికొనేవాక్కు స్త్రీ పురుషులకు ఉన్నది.
13. "తప్పక ఒప్పు మా చేకం" అనే నానుడి ఎరైనది.
14. సామాన్యులు మతంయొక్క అవసరం లేకుండానే హాయిగా జీవించగలరు.
15. తక్కువజాతులకు చెందినవా రసబజేవారిని, వారికంటే ఎక్కువజాతులకు చెందినవారిపైన అధికారంలో చేయటం మంచిదికాదు.
16. తమ కుటుంబాలకు మించిన బాధ్యత వేరలేదని అందరూ గ్రహించాలి.
17. మరణానంతరం మిగిలే చేమిలేదు.
18. చురచురదన, ప్రారంభమైనది కనుక దానిని నిషేధించాలి.
19. కొందఱు మంచివారున్నా, మొత్తానికి వద్దేవ్యాపారం చేసే వులాలలో దుర్మార్గులే ఎక్కువయింది.
20. మొట్టమొదటి "అటంబాంబు" తేయటంవల్ల కొన్ని వేలమంది అమాయకులైన ఆడవాళ్ళు నిల్వలు చనిపోయారు. అందు వల్ల ఇది అపర్యమైనదని. యువ సంస్కృతికి, నాగరికతకి కూడా పూర్తిగా నష్టమైంది.
21. దాక్కులు అవసరమని చెప్పినపుడు తప్ప సంతాననిరోధ పెట్టకూడదు.
22. వుదాహరణ కలవారికి, కావరికి, బాధారహితంగా మృత్యువును స్వీకరించేవాళ్ళు ఉండాలి.
23. రాహుకాలం, కుసాలు మొదలైనవి పాతకాలపు నమ్మకాలు; వాటిని మనం ఏమాత్రం పాటించకూడదు.

ప్రతిశ్రమలను జాతీయం చేయాలా, అక్కర్లేదా? యుద్ధంలో అటంబాంబులు వేయవచ్చునా, కూడదా? స్త్రీ పురుషులకు సమానకామస్వాతంత్ర్యం ఉండవచ్చునా, కూడదా? ఇలాంటి రాజకీయ, సాంఘిక, నైతిక సమస్యలన్నీ నిత్యం మనకెదురవుతూ ఉంటాయి. ఒక వ్యక్తి అధిక నాయునిబట్టి, వ్యక్తిత్వాన్ని బట్టి ఆయా సమస్యలపట్ల ఆ వ్యక్తి నిశ్చితాభిప్రాయా తర్పితతాయి. ఇలాంటి అనేకాభిప్రాయాలు కలిసి ఒక వ్యక్తి సాంఘిక దృక్పథాన్ని నిర్ణయిస్తాయి. వేరు వేరు సాంఘిక దృక్పథాలకు సిద్ధాంతిస్థాయిలో ప్రాతినిధ్యం వహించేవారు వివిధ రాజకీయపక్షాల బయలు చేరుతాయి. ఒకే పార్టీకి చెందినవారే నా వివిధవ్యక్తుల అభిప్రాయాలు పరిశీలిస్తే ఎన్నో తేడాలు కనిపించవచ్చు. కాని భిన్నాభిప్రాయాలన్నీటిని సంఘటితంచేసి సిద్ధాంతంగా రూపొందించే పని రాజకీయపక్షానిది. మీరు కాంగ్రెసు, కమ్యూనిస్టు, పోషిస్టు ఇవ్వండి. వీరికి ఈ క్రింది

24. కార్మికులను ఉపయోగించుకొనటమేకాని ఉత్పత్తి తోడ్పడినందుకు తగిన ప్రతిఫలాన్ని ఇవ్వకగనుక, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అధర్వమైనది.
25. మనం మన మతంలో, ధర్మశాస్త్రంలో చెప్పబడినవన్నీ పూర్తిగా నమ్మాలి.
26. ఎవ్వరైనా అత్యవశ్యత చేసుకోవాలంటే, సంఘం అడ్డు పెట్టకూడదు.
27. స్త్రీ పురుషులమధ్య స్వేచ్ఛాప్రణయం ఉండడం కరీరాని, మనస్సుకుకూడా మంచిది.
28. కొంతసమయంలోకూడా సైనికశిక్ష ఉండలేరాలి.
29. స్త్రీలను బలాత్కరించటం మొదలైన శీలాలను చేసేవారిని కైడ్ల పెట్టినంతమాత్రానే కాదు, వారిని నిర్మాక్షణంగా

కు తెలుసా?

మిలలాంటి ప్రశ్నావళి

వి పార్టీ కృతా
కాని మీ పార్టీ
తాళి ప్రాయాసం
గా లేదా బంధ
టానికి ఈ క్రింది

నట్టి వివిధ కర్తా
అభిప్రాయాల
అంశం నిర్వ
జీ ప్రాధాన్యంగా
ప్రాసాద ఒక
భారంగా ఈ ప్రజ్ఞ
మంది కొన్ని అభి
నితి, కొన్నిటితో
కొంతెట్లు ఈ

చదివి దానిమీద
క్రిగ తాళి ప్రాయం
తి అనుబంధించాలి.

++ ఆ అభిప్రాయంతో దృఢంగా
భవించినప్పుడు.

+ మొత్తంమీద ఎక్కింది నీ.

○ ఎట్లా తేలుకోలేకపోతేనో, లేక
ప్రశ్ని చేసిన ప్రశ్నల మీద సమాధానం
ఇవ్వటానికి బిట్లాగా లేకపోతేనో.

— మొత్తం మీద ఆ అభిప్రాయానికి
మీరు కృతికి నీ.

— దృఢంగా కృతికి నీ.

నిర్మాణమాటలంగా మీ జవాబులివ్వండి.
ఇది మీకు పరిశీలించండి. ఇందులో రైటు
జవాబులు, తప్పు జవాబులూ ఉండవు. మీ
కృత్తిగత అభిప్రాయమే సరైన సమాధానం.
వి ఒక్క ప్రశ్ననూ వదిలి పెట్టక అన్ని ప్రశ్న
చేయండి. ఎవరినీ అడవకుండా మీ అంశం
మీరే పూరించండి. అన్ని చెసినతరువాత
48వ పేజీ చూడండి. అంతవరకూ ఆ పేజీ
చూడవద్దు.

శీలించాలి.

80. మంచికోసం అందరినీ చెప్పి వా రివ్వలేదు.

81. భగవంతుడు అనే భావం మనస్సును కల్పిం
చినది.

82. పురుషులకు, స్త్రీలకు సమానమైన కామస్వారంక్రయం
ఉండటం వ్యాయం.

83. దేశంలోని మతసంఘాలు, దేశవ్యవహారాలపై తమ ఆధి
కారం అభివృద్ధి పజ్జదుకొనటానికి యత్నించాలి.

84. తమ అంతరాత్మను విడుదలమైనదనే కారణంతోనే ఆత్మ
సంపేదనా దేశద్రోహాలు.

85. పాకిస్తాన్ నుంచి వచ్చిన కాండకీమలు తమవారి కాటే ముగవడకాదు.

మామకోవారి. అలాగే ఇతర ప్రాంతాల కాండకీమలునూ.

86. మళ్ళీ మతాన్ని ఆక్రమించడమే సాగరికతకు క్రితాను
రక్ష.

87. తన దేశంకన్నా మరొక దేశంపైన అభిమానంకలిగి ఆ దేశా
నికి సహాయపడినందుకు ఎవ్వరినీ శిక్షించకూడదు.

88. జీవితంలో సగ్గులేనివారు నశించిపోవడం సహజం.
ఇందులో మనం విచారించవలసినది దేమిలేదు.

89. అంతరాజీయ కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నప్పుడు
ఈ దేశం తన స్వార్థంతోనే లోటురాకుండా చూచుకోవాలి.

90. నిష్పాదన బంధనా మోసగాట.

91. ఈ రోజులలో ప్రతివాడూ తన కనకసరమైన తనంతలో
కోకర్తం కలుగజేసుకుంటున్నాడు.

92. భాషాభివృద్ధి కన్నా ఇతరతా శరీరసంబంధం
ఉండకూడదు.

93. కులమత భేదాలకు సంబంధించిన దురాచారాలను చట్ట
సర్వస్వ నిషేధించి కఠినమైన శిక్ష విధించాలి.

94. గర్భ ప్రావాన్ని నిషేధించే చట్టాలను రద్దుచేయాలి.

95. పాఠశాలలలో మత సంబంధమైన విద్యార్థిభాగం ఉండి
తీరాలి.

96. అన్ని కర్మాలువారు, కులాలవారు సమానమైనవారే. సంఘా
నికి అభివృద్ధి మొనరాలి.

97. మనం సేరకులను మరీ కఠినంగా శిక్షిస్తున్నాం. వారిని
బాగుచేయడానికి ప్రయత్నించాలిగాని శిక్షించకూడదు.

98. ఆధునిక సంఘవిద్వత్సలోని దుర్గుణాలను కైకభక్తి
మాత్రమే అరికట్టగలదు.

99. ఎవ్వరూ పట్టుకోకపోతే అదపాతదపాటికాదేలేమంటా
ప్రయాణం చేయటంలో తప్పేమిలేదు.

100. జవాబువాళ్ళు సమాజంగా ప్రారంభమౌతారు.

101. ఈ జీవితం ధీమాభింసరం కనుక మనం దీనిపైను మభా
లను అనుభవించడానికి ప్రయత్నించడంలో తప్పులేదు.

102. యుద్ధం చేసే కన్నా విదేశాక్రమణలు లాంగిపోవడమే
మంచిది.

103. బుద్ధుడు, క్రీస్తు, మహమ్మదు వీరి ముగ్గురూ కైకస్వయం
పులు. సామాన్యుల కొడుకే.

104. తప్పుకు కులాలపనికే వాటికి చెందినవారిని ఎక్కువ
కులాలపనికే వాటికి చెందినవారితో కలిపి మెలిసి తిరగవీయటం
మంచిదికాదు. వారి పాకకాలలు, నివాసస్థలాలు వేరేగా ఉండాలి.

105. చిన్న పిల్లలదగ్గర అసభ్యంగా మాట్లాడటం మంచిదికాదు.

106. ఈ జగత్తు కైకస్వస్తి.

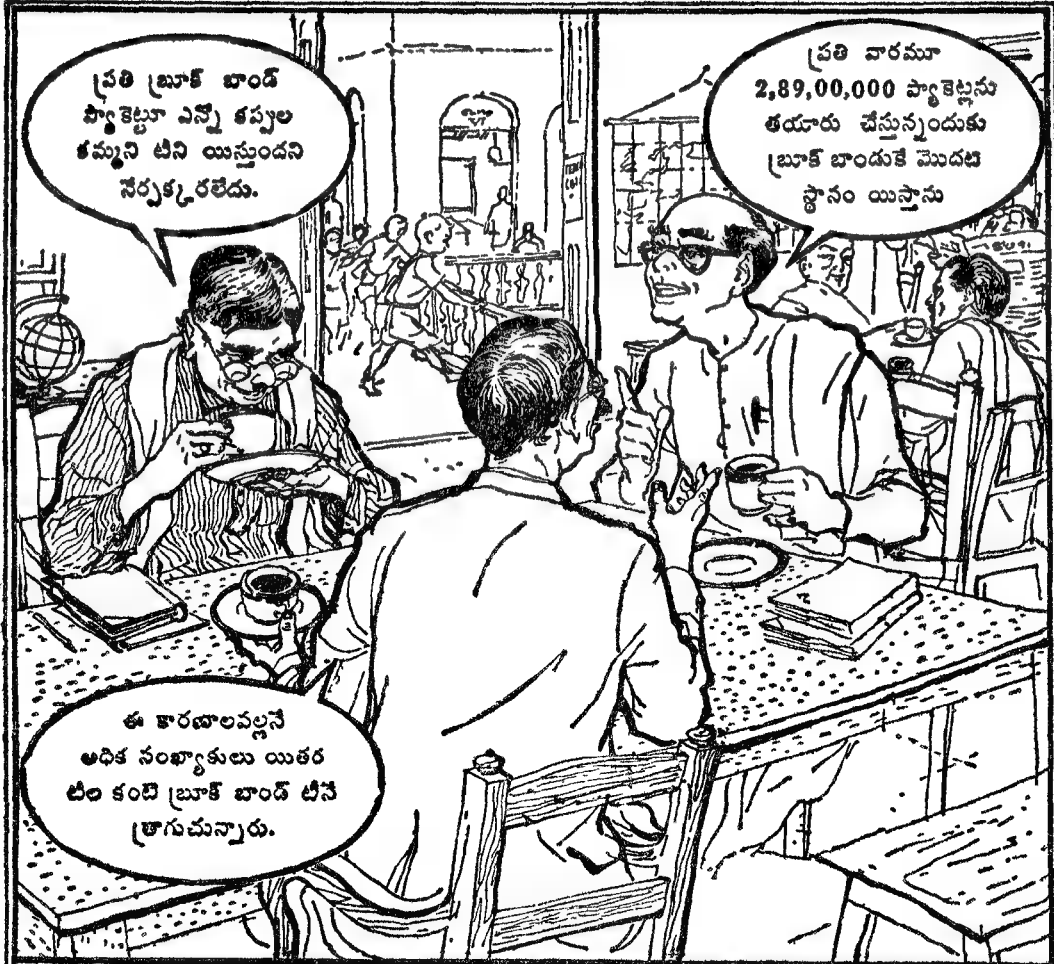
107. కోడి కంజాలు, పొట్టలు కంజాలు, నేల మొదలైనవి
ప్రారంభమని. వాటిని నిషేధించాలి.

108. దేశంలో ప్రతివారికీ పూర్తి స్వార్థంక్రయంకంటే
అదేశం కాంతి భద్రతలసాధన చాలా ముఖ్యం.

109. ప్రతి ఒక్కరూ మానవాతీతమైన ఒకకత్తిని నమ్మి
వారిప్రకారం నడుచుకోవాలి.

110. నేత్రకంటే కృతవశకతే శ్రమభూమికి ఎక్కువ ఉప
కర.

అన్ని వేళలా
బ్రూక్ బాండ్
టీనే
త్రాగి ఆనందించండి

బ్రూక్ బాండ్ ఇంటియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

BB 274K

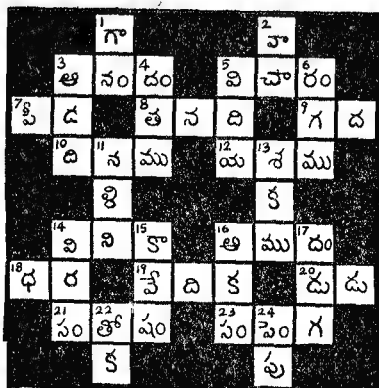
ఆరుద్రగర్జనుడి కట్టు 8

ఆధారాలు

అడ్డం

- కోకమూలిచేత వానరసేన.
- పడమర తోటకల్ల గాలిపీసుంది.
- నిలిపి వ్రాతను సంపాదించవచ్చు.
- వీడు వీడు రావీడివల్ల బూడిదరాలుతుంది.
- వారి జాలపాలలో మొదటే అనవాయితీ అడ్డదిడ్డంగా చిక్కుకుంది.
- చిరుకొని లోహం.
- తండ్రినూటకల రాముడు అరణ్యంలో చేసిన పాలన.
- శాంపిల్, తునకలు ముందు కలపవచ్చు.
- ఒక తరచో కరము.

7-వ నుడిగటుకు జవాబులు

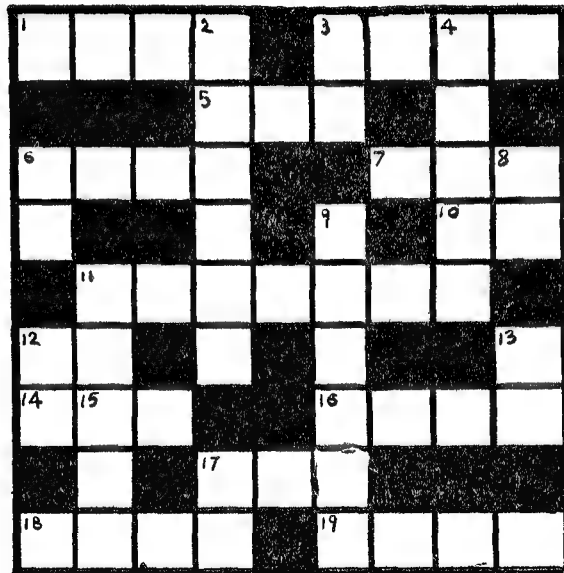
- ఎనిమిదివ ర్తాం గుల కొకమారు ముక్తి మైన ఘట్టాలు నిశ్చలంగా ఉంటాయి.
- కురచ నగరముం గు రాసినది.

- మిఠతి లేకపోతే పాలడబ్బాల మీద యాదవకొంత

- దీనివల్ల పాలాలకు దిప్తిదోషం ఉండదా? నిలువు

- శ్రీమంతులు కళ్ళకలకవచ్చినవారు కాబోలు!

- చేప నిద్రలో వ్యాపకం కనబడుతుంది.
- సరభక్షికుల ముక్కుకు తగిలేది.

- లాల్
- అందితే పట్టుకోవచ్చు.
- పొరము లేనిదిగాని అయినదని ఆఖర్న తోస్తుంది
- కాకిపిల్ల కాకి ఎలాగో పిచ్చుకకు అలా ముద్దు కలిగించేది.
- పదిపాడు నిలువు తిరగేస్తే మిషన్.
- మీరు పరిష్కరిస్తున్న దీనిలో ఉండేవి.
- పన్నెండు నిలువు తిరగేస్తే ఒక్క.

★ అన్వేషణ ★

(27-వ పేజీ తరువాయి)

శివరాంనుమాసి కాస్త నిర్భాంతపోయింది. శివరాం తన్ను పరిచయం చేసుకున్నాడు. సత్యమ్మకు అప్పటికే అతని బంధుత్వం అర్థం కాలేదు.

“కూర్చోండి! ఆయన బజారుకు వెళ్ళారు యిప్పుడే వస్తారు!”

ఆ దాబాలో ఒకవారగా కూర్చోబోయాడు శివరాం.

“అబ్బే బేబ్బే!...గదిలో కూర్చోండి!... సత్యమ్మ శివరాంను మందలించి, గదిలోని పత్రమందం చూపించింది. మాసిపోయిన దుప్పటి తెచ్చివేసిన దుబితో ఉన్న పగులు...దానిమీద నూనెతో అట్టికట్టిన తిలగడ...ఆ మంచం స్వగూఢపంచాసి కొంచెం కింకించాడు, శివరాం కూర్చో

దానికి.

“ఇంటినిండా పిల్లలకదండీ...ఇట్లా తేలిండుగురింటారు...ఎక్కడ నున్నావు అక్కడ ఉండనివారు!” చలాకీగా నవ్వింది సత్యమ్మ...“నీకు తెళ్ళయిందా నాయనా?” ఓరగా మాసి సత్యమ్మ క్షీణించింది సరదాగా.

“లేదండీ” సిగ్గుపడాడు శివరాం.

సత్యమ్మ వంటియింట్లో వెళ్ళిపోయింది.

శివరాం విమోచక గది పరిశీలనకు వెళ్ళడం మొదలుపెట్టాడు. గదిగోడ మీకుకు పగలించిగత ఒక నీటితర కేలండరు కేలాడు తోంది. గది గూట్లో పలకపుల్లలు గుద్దలు చిన్న పెన్సిలు ముక్కలు, పొత్తలేవు... దొంతరలుగా పడిఉన్నాయి ఎదురుగా కేలమీద రెండు బ్రంకు పెట్టెలు.....ఆ

ప్రక్కనే బియ్యపు సంగి, ఎండు మిరప కోయలు, కూరలు, పప్పులు వరుసగా చెల్లాచెదురుగా పళ్ళాల్లో కనబడాయి. గది గుమ్మానికి కట్టికట్టిన తాడుమీద మాసిక బట్టలు, చీరలు తోరణాలా కేలాడుతున్నాయి. ఒక ముక్కలో పీటమీద ఒక గవ్వలబుట్ట కనిపించాయి. చాలీచాలీ ఆదాయంతో, బీదరికొన్ని కప్పకుంటూ, పెరిపాండాగా బ్రతకడం చేర్చిన మధ్య తరగతి కుటుంబమని నిశ్చయించుకున్నాడు శివరాం.

ముగ్గురు పిల్లలు అలరి చేసుకుంటూ గదిలో వ్రోబడారు. శివరాంనుమాసి ఒక్క నిమిషం భయంతో ఆగారు. అపరిపూర్ణంగా మాసిపోయిన బట్టల్లో మరిసంగా ఉన్న ఇకుర్రవాళ్ళు అసహ్యంగా ఉన్నా బంధువులను సంవోడ పెట్టడానికి, ఆపిల్లల్ని అనునయంగా పిలిచాడు శివరాం దగ్గరకు:

పిలవడమే తప్పగా మట్టికాళ్ళతో ఒక్క గంతు నుంచుమీనకు గంటి శివరాం మెడచుట్ట బెట్టారు “మానా!” అంటూ అరుస్తూ. (ఇంకావుంది)

నక్షత్ర ఫలితాలు

| 8-7-59 వెదిదలు 14-7-59 వరకు |

గ్రహస్థితి.

శ		ర
	తేదిని గుఱచు సింహములో (పక్షిండును.	మ కు
	కర్కాటక, సింహ, కన్యా కులలో చంద్రుడు.	కు
శ	కు	రా

* అశ్విని [చూ. చే. చో. లా] *

మీరు కౌర్యముతో కృత్తి ఉద్యోగములో ముందంజవేసి, హోదా ఆదాయము పెంచుకుంటారు. కృత్తి అనుకూలతలను విప్పివేయి. మీ బుద్ధికుశలతలను ఉపయోగపాలు పొందుతారు. మీ గుండెను పుకము ప్రకారము అన్నివిధాలా పబ్బుచేతికి అందుతుంది. మనుష్యసహాయము కూడా కలుగుతుంది. మాట పలుకుబడితో పరిస్థితులలో అనుకూలమైన మార్పులు తెచ్చుకొనేగలుగుతారు. ఈ కార్యక్రమము దిక్కునుండి బంధువుల కుశలబార్తె తెలుస్తుంది. గణిత శాస్త్రజ్ఞులకు, కవులకు, శిల్పిలకు, చిత్రకారులకు, నటీనటులకు యోగకాలము.

* భరణి [లి. లూ. లే. రో] *

ఈ వారము మీకు యోగప్రసము, అవకాశం దానిని వినిపించిన కౌర్యములు ఈ వారము గుముఖమవుతాయి. అధికారముతో పాటు ధనాదాయముకూడా పెరుగుతుంది. విరుదులు పొందుట, సన్మానమువంటి కుభియోగములు కలవు పండితగోష్ఠి, నూతన గ్రంథములు చదువుట చే విజ్ఞానాభివృద్ధి కలుగుతవి. పిల్లల మేలుకొరకు మీరు కొన్ని యోర్నాలు చేస్తారు. వర్తకులకు లాభయోగము, వ్యాపకములకు, వ్యాపకమునాడు ఉద్యోగులకు, ఉపాధ్యాయులకు, పండితులకు మేలుకాలము.

* కృత్తిక [ఆ. ఈ. ఊ. ఏ] *

ఈ వారము లౌకిక వ్యవహారంగములో

మీకు చాలా జనుప్రదముగా వుంటుంది. ఆదాయము ఎక్కువ అవుతుంది. నీటిమీద ప్రయాణము చేయవలసి వుంటుంది. కవితాగోష్ఠి, గానసభలు మున్నగు విశోదములలో బంధుమిత్రులతో కలిసి కుభి కౌర్యములలో పాల్గొని మృష్టాన్నభోజనము చేస్తారు. విద్యము, వెండి, నూలు, బట్టలు, వ్యాపారకులకు లాభము కలుగు గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు యోగకాలము. వారముతో కుభియోగముతో కూడివున్నా మనసిక ఆందోళన కలుగునూవుంటుంది.

* రోహిణి [ఓ. వ. వీ. పూ] *

ఈ వారము మీకు ఇష్టకౌర్యసిద్ధి, ధనధాన్యవృద్ధి, వివాహాదృశ్యకౌర్యములలో పాల్గొనుట యత్న కౌర్యములలో పనికొరమువృత్తి కీర్తి వాహనయోగములు కలుగుతాయి. విలువగల వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో వర్తకులకు లాభము. కవులకు, గాయ

బి. నరసింగరావు

కులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు యోగకాలము. ఇంట్లోవారికి అలంకార ప్రాప్తి.

* మృగశిర [వే. వా. కా. కి] *

ఈ వారము మీకు కౌర్యభారము ఎక్కువ రాబడి తక్కువ. గృహవనరులు తీరక కలతలు, అకాల భోజనమువలన ఆరోగ్యము చేడనున్న సూచనలు కనపడగానే ఔషధచికిత్స పొందిన మేకాకుండా గ్రహరాశివ్యవహారము చేయదుట మేలు. ఉద్యోగములకు కొంతసమస్యలు వర్తకులకు ఆందోళన రాజకీయవాగులకు అగతి తిప్పలు 11వ పిత్తికృష్ణసహాయము ధనలాభము ప్రయాణము 18 అనారోగ్య సూచనలు.

* ఆరుద్ర [కూ. ఖ. జి. ఫ] *

ఈ వారము మీకు మిశ్రమయోగము. మొదట్లో మీకు నిరాశగా ఉన్నా మిశ్రమసహాయముల కౌర్యలాభము పొందుతారు. ధనలోపమువలన ఆందోళన. ఉద్యోగములకు ఏమంతి బాగుండు. విద్యార్థులకు బడకమువల దగువు బాగా సాగను. ఆవుల ఆరోగ్యము ఆందోళన కలిగిస్తుంది. వారములో

అవయోగములున్నా మిశ్రమసహాయము, కౌర్యసిద్ధి విజ్ఞేయుల పరిచయము, విచిత్రవస్తువుల సంపాదనవంటి మంచియోగములు కూడా వుంటాయి.

* పునర్వసు [కే. కో. హా. హీ] *

ఈ వారము మీరు సహాయము పొంద దలచుకున్న కృత్తిములముగా కౌర్యము నిపొంగుతారు. ధనాభావముకూడా ఎక్కువ. ఇంట్లో వారి ఆరోగ్యము సరిగా వుండనంగున చింతి కలుగుతుంది. అయినా ఆధ్యాత్మిక భావము కలవా రగులచేతి దైవము పై భారమువేసి కౌర్యలాభము పొందుతారు. ఉద్యోగములకు ఒత్తిడి, వర్తకులకు నిరాశ, విద్యార్థులకు మంచి గోజాలుకొవు పుణ్యక్షేత్ర సంచారము దేశతాదర్శనము విచిత్రములను యాచుట, నష్టద్రవ్యలాభము కలుగును. వారముతో అవయోగకుభియోగము ముగిసిన వుంటుంది.

* పుష్యమి [హా. హే. హో. డా] *

ఈ వారము మీకు అనుకూలతలకు ప్రతికూలత ఎక్కువ. ప్రయత్నించిన కౌర్యములు ఎక్కువ శ్రమతో ఫలిస్తాయి. శోధిదావాలు అనుకూలిస్తవి. ఇతరులకు చేయదలచుకున్న సహాయము చేయలేక పొవులు చేతను నిందిలపొందుతారు. ఉద్యోగములకు అధికారుల అనాదరణ, రోజివారి సహకారము కలుగుతాయి వర్తకులకు వారముతో నిరాశకావున్నా వారంతమున మేలుపొందుతారు విద్యార్థులకు చదువు బాగా సాగను. 12వ భార్యకు అనారోగ్యం కలుగుటచే ఆందోళన.

* ఆశ్లేష [డి. డూ. డే. డో] *

ఈ వారము ఎన్ని ఆలంకారములు వచ్చినా పట్టవినవకుండా ప్రయత్నించి కౌర్యలాభము పొందుతారు. అనుకున్న సామ్య సమయానికి రాక అప్పు చేస్తారు. దెబ్బలు తగిలే ప్రమాదము జాగ్రత్తల తీవ్రమవును. రసాయనిక శాస్త్రజ్ఞులకు గోహాభిషి వ్యాపారస్థులకు కష్టముతో కూడిన లాభము. గనుల యజమానులకు, యంత్రములు నడిపు నిపులులకు, ఇంజనీరింగుశాఖ ఉద్యోగులకు మేలుకాలము. 9వ ప్రమాద సూచన.

* మిథు [మా. మీ. మూ. మే.] *

గతి రెండువారములనుండి కలుగుచుండిన కష్టములు గడిచి అధికారుల సహాయము చేతను మోశేర్వత్తి తిన్నముచేతను కౌర్యసిద్ధి పొందుతారు. ఆరికస్థితి బాగుపడుతుంది. వారముతో యోగప్రదముగా వుంటుంది. ప్రయాణము, అధికారుల ఆదరణ బంధుసహాయము కలుగుతవి. విద్యార్థులకు మేలుగా వుంటుంది. డాక్టరుకు, గణిత శాస్త్రజ్ఞులకు కవులకు చిత్రకారులకు శిల్పిలకు, నటీనటులకు యోగకాలము. 9వ

ఈవారము ధరలు:

మాలు, పుస్త్రములు - నిలకడగావుండును
మానెడిమనులు - మాగ్నీ లేకు
హోదానములు - నిలకడగావుండును
బిల్లులు, పంచదార, చింతిపండు -
సమస్తములలో వుండును
పచ్చడిమనులు - చుండముగావుండును
ండి, బంగారము - స్వస్థ లేచాలో
వుండును.

సహ్యముకూలముగా వర్షిండును మేఘా
వృత్తమే యుండును

జన్మనక్షత్రమును బట్టి గాని, జన్మ
నక్షత్రము పెరుగనివారు నామనక్ష
త్రము (వారివారి పేర్ల ననుసరించి
పేరు పెంచబడుతున్నప్పుడు)ను బట్టి గాని
ఫలితాలు తెలుసుకొనునది. కృష్ణుడను
పేరునకు మృగశిరానక్షత్రమును, హృష్ణు
ను పేరునకు స్వాతియు, శ్రీనివాసు
పేరునకు చిత్తియును, శ్రీపాలకుడను
పేరునకు హస్తయును, భీమును, భీరి
వును అనే పేర్లకు పూర్వాహ్లా
యనూ మాయాకొనునది

అధిక ఖర్చులు.

* పూర్వఫలణి (పుట్టు) *

[మో, టా, టీ, టూ.]

ఈ వారము అన్ని ఇబ్బందులు తీగతవి
అనుకున్న సామ్యు చేతికిగస్తుంది. కోర్కె
దావాలు అనుకూలముగా తీర్పు అవుతవి.
పిల్లల మేలుకొంకు కొన్ని యేర్పాట్లు
చేస్తారు మాతన కార్యారంభము చేస్తారు
ప్రభుత్వ సహాయము కలుగుతుంది పండితు
లతో శాస్త్రగోష్ఠి జరిపి జ్ఞానము వృద్ధిచేసు
కుంటారు విద్యార్థులు శ్రద్ధతో కొత్తవిష
యాలు నేర్చుకుంటారు వారముంతా యోగ
జాముకము 10 న అందోళన కలుగుతుంది.
ఇంటోవారి ఆరోగ్యము బగుపడతుంది
పండితులకు, ఉపాధ్యాయులకు, స్వామి
వాసులకు, స్వామి స్థాన ఆద్యోగములకు
మేలుకొలము

* ఉత్తరఫలణి (ఉత్తర) *

(ఛే, ఛో, పా, పి)

ఈ వారము మీకు యోగదాకక సైసన,
మీకు కొందోళన కలుగుతుంది నీటిమీద
ప్రణామము చేస్తారు బంధు మిత్రులతో
కలిసి కవితాగోష్ఠి, గానభలవంటి విశో
దాలలో పాల్గొంటారు దూరంబునున్న
ఆవుల కేసువార్ల తలిసి సంతోషం పొందు
తారు మాలు, బట్టలు, బిజ్యము, వండి
వ్యాపారములకు వారముంతా లాభదాకక
ముగావుంటుంది విద్యార్థులకు వదువు

బాగా సాగుకుంది కుభ కార్యాలలో
పాల్గొంటారు

* హస్త [హ, వ, ఇ, ర] *

గతవారము పూర్తి కాకుండా ఉండి
పోయిన ఫలము ఈ వారము లాభకరముగా
చేయగలుగుతారు భవయోగము అనుకున్న
దారికన్నా ఎక్కువగా కలుగుతుంది
పుణ్య కార్యదరణలో పాల్గొంటారు
నిలవగల వస్తువుల క్రయవిక్రయములలో
ఉర్ద్రపులకు లాభము కలుగుతుంది ఆద్యోగము
లకు అధికారము పెరుగుతుంది శ్రీల
తోనూ, బంధువులతోనూ కలిసి పిండునోడ
ములతో ఆనందిస్తారు కవులకు, గాయ
కులకు, కళాకారులకు, వజీరములకు మేలు
కొలము

* చిత్ర [పే, పో, రా, రీ] *

ఈ వారం యత్న కార్యములకు ఆటంక
ములు కార్యభాంము ఎక్కువ తీరుచి
తేని కార్యక్రమముల ఆకాలభోజనము
చేయుటచే ఉద్ధాధిక్యము, కడుపుబొమ్మ
వంటి అనారోగ్యనూదనలు కవపడగానే
బొవపచిత్త పొంగుట మేలు తర్ద
కులకు శ్రమ ఎక్కువ ఆద్యోగము
లకు అధికారము ఒత్తిచే కలవు పెట్టవలసి
వస్తుంది రాజకీయవాదులకు మేలుగా
వుంటుంది పిత్తవర్ధమునుండి సహాయముచే
ధనలోపము కొంత తీరుతుంది

* స్వాతి [రూ, రే, రో, తా] *

ఈ వారము విరాళగావుంటుంది గాని

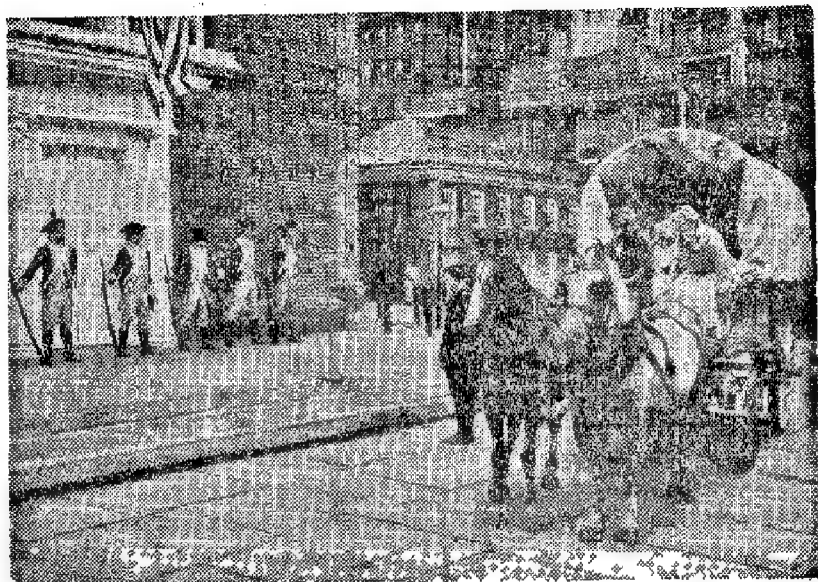
మిత్రసహాయంవల్ల క్రమేణా కార్యలాభము
పొందుతారు రహస్యములను కనిపెట్టటకు
ప్రభుత్వముచే వియోగింధిజగుతాగ
లోపమును ఆందోళన, ఉద్యోగములకు
బదిలీఅయ్యే యోగములున్నవి తర్దపులకు
మాధ్యమము విద్యార్థులకు శ్రద్ధవృద్ధి
ప్రయోగము, విదేశీయులతో పరిచయము,
చింతనపుల సహాదన, కార్యనిర్వహణకు
తాయి ఇంకావున్న వస్తువుల ఆరోగ్యము
తెలుపచే అందోళన కలుగుతుంది

* విశాఖ [తీ, తూ, తే, తో] *

ఈ వారము మీకు అనుకున్నటువంటి
జరుగవు. ధనాభావముచే ఇబ్బంది ఎక్కువ
విద్య కి సహాయమువల పనులు చేయదలచు
కున్నాలో అతిశ్రీ ఆటంకములను కలుగ
జేస్తాడు ఆద్యోగము చింతకలవారకుంటే
ఈశ్వరకృపవల్ల కష్టములనుగట్టి కార్య
నిర్వహించుటకు ఇల్లోవారి ఆద్యోగము
ఆందోళన కలిగించుతుంది ఉద్యోగములకు
ఒత్తిడి వ్యాపారములకు విరాళ కలిగినా నన్న
ద్రవ్యలాభము కలిగినుండి నాధుపజ్జత
సాంగత్యముచే ఆత్మవికాసము కలుగుతుంది.

* అనూరాధ [నా, నీ, నూ, నే] *

ఈ వారము మీకు అనుకూలతన్న ప్రతి
కూలత ఎక్కువ రావలసిన వస్తు చేతికింద
ఆకాంతి బంధువుల రాకపోకలవల్ల ఖర్చులు
ఎక్కువ కోర్కె వ్యవహారములు కొంతకరకూ
అనుకూల సవి. పనులకు చేయదలిచే సహ
యము చేసేందుకు అవకాశములేక మాటవడి
తారు, ఉద్యోగములకు కొత్త సమస్యలవల్ల

జూలై 4వ తేదీ ఆమెరికన్ స్వాతంత్ర్య దినం 18వ ఏళ్ళుకెంత జరిగిన స్వాతంత్ర్య
ప్రతిబంధను స్వాతంత్ర్యంగా, నాటి చరిత్రాత్మక సంఘటనలను జ్ఞాపకం చేస్తే నిధిగా
ఉత్సవాలు జరుగుతాయి ఫోటోగాని కెటం 1778 నాటి ముఖ్యప్రయోగ

పా.వం

న క్ష త్త ష లి తా లు

కార్యభారము ఎక్కువ. వర్తకులకు వ్యవహారముపట్ల పేచీలు. 12 న భార్య అనారోగ్యమువల్ల మనోవ్యధ విద్యార్థులకు బద్ధకముచే బదువుబాగా సాగదు.

* జ్యేష్ఠ [నో,యా,యా,యా,]*

మీ ఆలోచనలు కార్యరూపమునకు వచ్చేందుకు కలిగే ఆటంకములకు నిగుత్తాహసడకుండా పట్టుదలతో ప్రయత్నించి కుదకు కార్యనిధి పొందుతాడు. నమయానిక సామ్యత అందక అప్పుచేయవలసి వస్తుంది. కొని వారాంతమునకు తీగుస్తాడు. 10 న యంత్రములవల గాని, అగ్నివల గాని ఎత్తయిన స్థలములనుండి పడూ వల గాని కలిగే గాయాలు జాగ్రత్తవల్ల తప్పవచ్చును. రసాయనిక శాస్త్రజ్ఞులకు, లోహపు సామానులు, రంగుల వ్యాపారములకు, గమల మజమానులకు కష్టముతో కూడినయోగము. ఇంజనీరింగుకాఖ ఉద్యోగులకు యంత్రములు నడుపు నిపుణులకు యోగకాలము.

* మూల [యే,మో,బా,బి]*

ఈవారము మీకు సనయోగము. వ్యవహారాలలో జయము. కుభకౌగ్యలలో పాల్గొంటాడు. బంధుదర్శనము. విద్యాప్రాప్తి, నూతన కార్యలాభము. ఈ శాస్త్రదిక్కునుండి కుభవారతో ఉత్తరములు వచ్చుట, జ్ఞానమార్గప్రసంగములు, యుక్తిగా ప్రసంగించుట, గణిత జ్యోతిష శాస్త్ర చర్చలు; సుఖభోజనమువంటి మంచిఫలిత లేకలుగుతాయి. ప్రతి, దూది, నూలు, వస్త్రములు, ఇత్తిడి, కంచు మొదలగు సగుకుల క్యాపారములకు లాభము. కవులకు, చిత్రకారులకు, కలపలకు, నటి నటులకు మేలుకాలము. విద్యార్థులకు చదువు సరిగా సాగుతుంది.

* పూర్వాషాఠ [బా,ధ,భ,దా]*

ఈవారము కుభకార్యములలో పాల్గొనుట, పుత్రిప్రాప్తిమాదనలు, సనలాభము,

భాగ్యవృద్ధి, విగ్రహపూజలు, ప్రభుత్వసన్మానము, ఘనకార్యగణన, పుణ్యకార్యములు చేయుట, పుణ్యక్షేత్ర సంచారము, వైద్య జ్యోతిషశాస్త్ర ప్రసంగముల వంటి మంచియోగములు కలుగును. విద్యార్థులకు, పండితులకు, వ్యాపారులకు, వ్యాయస్థాన ఉద్యోగులకు మంచికాలము.

* ఉత్తరాషాఠ [దే,బో,జా,జీ]*

ఈవారము మీకు వినోదాలలో పాల్గొంటాడు. బంధుమిత్రులతో కలిసి వెండిపాత్రలలో దిద్ది, తీర సుమరపదారము క సుఖభోజనముచేస్తాడు. నీటివొద్ద ప్రయాణము, తలపెట్టిన కార్యములలో జయము, తెల్లని వస్తువులు కొనుటవంటి మంచియోగములు కలుగును. ప్రత్తి, దూది, నూలు, బట్టలు, వెండి, ద్రవపదార్థముల క్రయవిక్రయములలో వర్తకులకు లాభము. ఈవారము మానసికాందోళనవున్నా అంకారప్రాప్తి, వింగు వినోదము కలుగును. కవులకు, గాయకులకు, నటి నటుల, మేలుకాలము. విద్యార్థులు బాగా చదువుకుంటారు.

* శ్రవణము [జూ,జే,జో,ఘ]*

ఈవారము సనధాన్యవృద్ధి, పనువృద్ధికలుగును. కడుము ఫలించును. వివాహాది కుభకార్యములలో పాల్గొనుట, ఇష్టవస్తులాభం ఏరోపకారమువల్ల క్షీరి మొదలగు రాజకీయయోగములు కలుగును. విద్యార్థులు వినోదాల్లో పాల్గొన్నా చదువు బాగా సాగుతుంది. వర్తకులకు బంగారము నవరత్నములు వంటి విలువైన వస్తువుల క్రయవిక్రయములలో లాభము. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటి నటులకు యోగకాలం.

* ధనిష్ఠ [గా,గీ,గూ,గే]*

ఈవారము మీకు కార్యభారము ఎక్కువ. అరోగ్యము సరిగా లేని నూదనలు కనపడగానే గ్రహజైవరవికాంతిచేయుటవల మేలు కలిగించును. బౌద్ధ చిత్తికూడా పొందుట మంచిది. ఉద్యోగములకు కొత్త సముద్యమ, వర్తకులకు ఆందోళన, విద్యార్థులకు సరిగా చదువుసాగదు పిత్తవృద్ధిమండే సహాయము, ప్రయాణము కార్యభారము కలుగును. 10 న ఆరోగ్యధింగము. రాజకీయ వానులకు ఆందోళన, అధికఖర్చులు.

* శతభిషం [గో,సా,పి,సూ]*

ఈవారము అనుకున్న సామ్య సకాల

ముగా చేతికిరాదు. కార్యచరణకు సామ్య బాని అనిశ్చితస్థితిలో వుంటాడు. చేదానునుకున్న పనులకు ఆటంకములు కలిగినా వారాంతమునకు విశ్రాంతి సమయం కార్యలాభము కలుగుతుంది. ఉద్యోగములకు వనవర్తక ప్రాంతములకు బదిలీ అయ్యే నూదనలున్నవి. ప్రయాణము విదేశీయుల పరిచయము విచిత్రవస్తుసంపాదన, విశ్రాంతి సహాయ కలుగును. కి న పుల ఆరోగ్యము సరించి చింత విద్యార్థులకు చదువు బాగా సాగదు.

* పూర్వాభాద్ర [వే,సో,దా,దీ]*

ఈవారము మీకు విశ్రమయోగము. అనుకున్నట్లుగా పనులు జరుగువు. కొరిన సహాయము సకాలమునకు లభించదు అవసరముల తీరక ఆందోళన కలుగుతుంది. దెవము పిభాంము జేసి కార్య సాధనకు ప్రయత్నించి ఫలము పొందుతాడు. వర్తకులకు చాలాకాలమునుండి నిలిచిపోయిన బాకీల వసూలువుతేరి వ్యర్థప్రసంగము వల్ల ఉద్యోగములు అధికాగలత్రిగమయినకు లోపతాగు. పుణ్యపురుషుల సాంగత్యము ఆత్మనికాసము శాంతి పుణ్యక్షేత్ర సంచారము, సేవతాదర్శనము నష్టద్రవ్యలాభము కలుగును. 9 న ఇంట్లో వారి అనారోగ్యముచే చింత.

* ఉత్తరాభాద్ర [నూ,శం,భా,చ]*

మీ ఆలోచనప్రకారము కార్యక్రమాలు నెగవేగడానికి కొందరు అడ్డుపడుంటారు. కొన్ని సందర్భములలో అశాంతి, బంధువిరోధము వచ్చును కోరుదావాలు అనుకూలముగా తీర్పుయినా మరి కొన్ని కొత్త చిక్కులు కలుగుతవి. కొరలు రాగులవంటి ఆపరదినను నూలు మినుములు, ఉప్పు నువ్వులు, నూనె సంబంధముల వస్తువులు వర్తకులకు లాభము. అన్యజాతివారివల్ల గౌరవము కలుగుతుంది 9 న భార్యకు అనారోగ్యము, అధిక ఖర్చులు.

* రేవతి [దే,దో,దా,దీ]*

ఈవారము ఎంత ప్రయత్నించినా అనేక ఆటంకములు కలుగుతవి సాహాయ్యం పట్టుదల కలవారగుటచే నిరాశచెందక ప్రయత్నించి కలిగిన చిక్కులను విప్పకొని మేలు పొందుతాడు. సోదర సహాయమువల్ల పనులకుకులు సర్దుకుంటారు. జాగ్రత్తగా వుండెంతవల అవ మమములకు చెట్టులు తిగితే ప్రమాదము తప్పవచ్చును. గమల యజమానులకు భూగర్భశాస్త్రజ్ఞులకు లాభం, ఖనిజ వ్యాపారములకు, వాణిజ్యకాఖ ఉద్యోగులకు కష్టముతో కూడిన యోగము.

FREE

అమూల్యముగ మీ శీవితము సౌఖ్యంతిముగా మండుటకు గాను, రాజవైద్యుల సలహాలు ఫులితముగా చెప్పబడును. వయస్సు, రోగనూదనలు చెప్పవలయును.

Contact
MADAN MANIARI PHARMACY
KALBADEVI
Ramwadi, BOMBAY-2.

ఒకానొకప్పుడు ఒక పల్లెపడుచు, చక్క గ్రామానికి పోతూ, మధ్యలో దాహం తీసుకోవడానికి ఒక చెట్టునీడను ఆగింది; ఆగితనతో కూడా తెచ్చుకున్న చిన్న తట్టను ఆ చెట్టు కొమ్మకు తగిలించి వెళ్ళి పోయింది. ఆ తట్టలో ఒక చద్ది అన్నం మూట, కొన్ని రొట్టెలు, పండ్లు కూడా వున్నాయి.

ఆ పల్లెపడుచు వెళ్ళగానే ఇద్దరు మనుష్యులు ఈ చెట్టువైపే వస్తూండడంలో ఈ తట్ట కాస్తా వాళ్ళకంట బడింది. ఆ యిద్దరిలో ఒకడు రైతు; రెండవడు గొడ్లకావరి. మొదట రైతు “ఒరే అబ్బీ, ఈ తట్టను మొదట చూచింది నేను. కాబట్టి ఇది నాది. ఇందులోన్న నాకే”, అన్నాడు. వెంటనే గొడ్లకావరి “చాల్లెవయ్యా సామీ, నీకంటే ముందుగా నేనే అల్లంత దూరాన్నించి చూశాను. గనుక ఇది నాదే” గాని నీది కాదు” అన్నాడు.

ఇంతలో రైతు ఒక చక్కని ఆలోచన చేశాడు. “నరే. అయితే ఒక పరతు. ఏమిటంటే మనిద్దరం నిద్రపోదాం. ఎవరికయితే చక్కని అదృశ్యమైన కలవస్తుందో వారికి చెందుతుంది తట్టా, తట్టలోని పదార్థాలు. కలగని లేవగానే నీకల నీవు, నాకల నేను ఒకరికొకరం చెప్పు కొందాము. ఎవరి కల విచిత్రంగా వుండి గొప్పగా వుంటుందో, వారు తీసుకుందాము, పేచీలేకుండా. ఏమంటావు అన్నాడు రైతు. వరేనన్నాడు

గొడ్లకావరి.

ఇద్దరు చెరోక చక్క పడుకున్నారు నిద్రపోవడానికి. పాపం, రైతు అది వరకే అలిసి వున్నాడేమో, నడుం వాల్చాడో లేదో, నిద్ర ముందుకొచ్చింది. గురకలు పెసుతూ నిద్రపోయాడు. ఈ అవకాశం కోసమే చూస్తున్న గొడ్లకావరి, ఇదే సందనుకొని, మెల్లగా లేచి కొమ్మకు తగిలించిన తట్టను క్రిందికి దింపి, మెల్లమెల్లగా అందులో వున్న అన్నం, రొట్టెలు, పండ్లు తినేశాడు. కాని వాడికి ఆకలి తగ్గలేదు. మధ్యమధ్య రైతును ఒక కంట కనిపెసుతూనే వున్నాడు. ఒక వేళ నిద్ర మెలుకువవచ్చిందేమో

రెంటాల శాంతాదేవి

నని. కాని ఆ నిర్భాగ్యుడు తియ్యటి కలలతో మైమరచి నిద్రపోతూనే వున్నాడు. రైతు తలవైపుగా, రైతు తెచ్చుకున్న అన్నం మూటను చూచాడు గొడ్లకావరి. వెంటనే మరో ఆలోచనలేకుండా చప్పుడు కాకుండా ఆ మూటను తీసిదానిలో వున్నదంతా స్వాహా చేసేశాడు. దీనితో వాడి ఆకలి ఆమడ దూరానికి పోయింది. ఇక తాపీగా నిద్ర పోవచ్చునని పసుకొని భుక్తాయా సంతో దొడ్లుతున్నాడు.

ఇంతలో రైతు మేల్కొని గొడ్లకావరిని లేపాడు. వాడు అదిరిపడి లేచినట్లు లేచాడు. “నీకేం కల

వచ్చిందో చెప్పు. తరువాత నా కలను గురించి చెప్పు తాను” అన్నాడు రైతు. “అబ్బా, ఏం నయ్యా మర్చిపోయాను. ముందు నీకల చెప్పు. తరువాత మెల్లిగా నా కల గుర్తుతెచ్చుకొని చెప్తారే”, అన్నాడు.

“నరే విను.” కళ్లు మూసి మూయంగానే ఒక మంచి గుఱ్ఱం కనబడింది. దాన్ని చూడగానే ఎక్కి స్వారీ చేయాలనిపించింది. వెళ్ళి పట్టుకుందామని దాని వెనకా లే బయలుదేరాను. ఆ గుఱ్ఱం నన్ను అలా కొంతదూరం లాక్కెళ్ళి ఒక చోట ఆగింది. అక్కడ నాకొక చిన్న నిచ్చెన కనబడింది. దాని ఆధారంతో గుఱ్ఱంమీద ఎక్కి కూచున్నాను. అంతే ఇక చూసుకో దాని పరుగు. అదేం గుఱ్ఱంమో, అదేం పరుగో గాని అనలు నేల మీద నడుస్తేనా? ఆకాశమార్గాన పోయి, పోయి సరిగ్గా కైలాసానికి తీసికెళ్ళింది; తీసికెళ్ళి పార్వతీపరమేశ్వరుల ముందు దిరిచింది. అప్పుడు నాకు భలే భయం వేసింది. వెయ్యదూమర్రి, అంతమంది గొప్ప వాళ్ళు అంటే ఋషులు, దేవతలు వున్నచోటంటే మాటలా నరే, మన కెందుకని, అలా భయంభయంగానే గజగజ పడుకుతూ వెనక్కు వెనక్కు వెసుతున్నాడు. ఇంతలో కరమ శివుడు నన్ను దగ్గరకు బిల్చి “ఒరే, ఎందుకలా భయపడి పోతున్నావు. భయంలేదులే. రా కూర్చో. నీకేం

★ కలలో కైలాసం ★

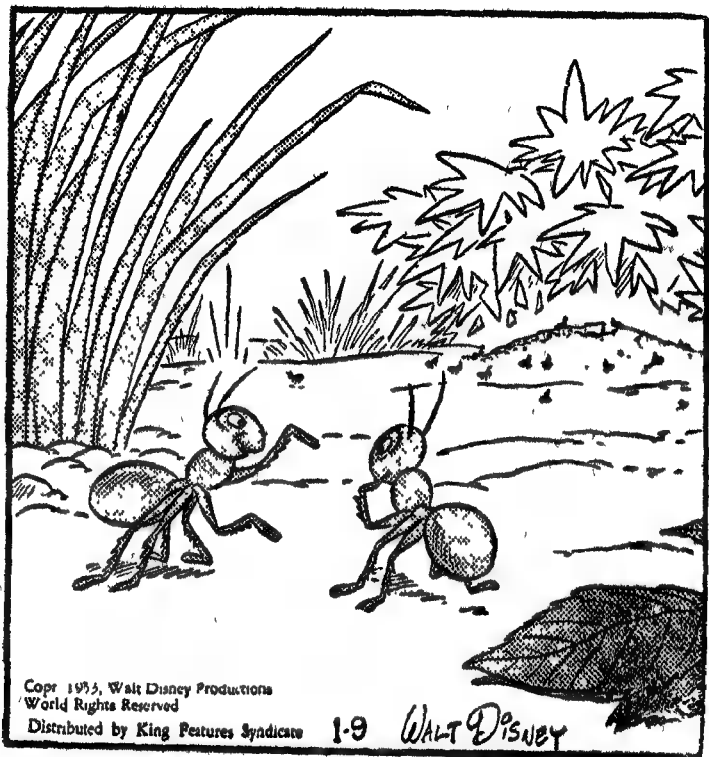
కొవారి? ఎందు కొచ్చావు? ఇక్కడి కైలాసా రానేవచ్చావు, కాబట్టి ఇహా నాతో భోజనం చేద్దావుగాని. పార్వతీ అమ్మవారు స్వయంగా మన యిద్దరకు వడ్డిస్తుంది", అన్నాడు. వద్దంటే ఏం కావం పెడతాడోనని భయంపేసి ఆయనతో కూడ భోం చేశాను, స్మృగా. ఇక ఆ వంట కాలు, ఆ రుచులు, మధురపదార్థాలు, అబ్బబ్బ యిక వాటి సంగతి నీకేమని చెప్పను.....ఇలా చెప్పుతూ నిజంగా యింకా తింటున్నట్లే తన్మయమైపోయాడు. తన్మయత్వంలో నుండి తేరుకొన్నాక

గొడ్లకావరిని వాడి కల సంగతి చెప్పమన్నాడు రైతు. మొదలు పెట్టాడు గొడ్లకావరి: "నాకూ ఓ గుట్టు కనబడింది. గబుక్కున దానిమీదకు ఎక్కి కూర్చున్నాను. కొంత దూరం పోయాక చూస్తే గుట్టు మల్లాగాడి దగా మారింది. పోనీలే ఏదైతే నేమని సరిపెట్టుకున్నాను మనస్సుకు. పోయి పోయి తిన్నగా మాయంటి దగ్గరకు తిసికెళ్ళి దించింది. అనుకోకుండా జరిగిందేమో నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. గాడిద మీద నవారి చేస్తు వచ్చిన నన్ను చూచి,

నా పెళ్ళాం కోసంతో, చీపురుతో, లంకిని మానగగా నామీది మీదికి వస్తోంది కొట్టడానికి. రావడమేమిటి, వచ్చి నాల్గు వడ్డించింది కూడను...బాబూ ఆ బాధ, ఆ దెబ్బలు ... నన్ను అడగవద్దు. ఇప్పటికీ కూడా వళ్ళంతా నెప్పులుగా వున్నట్లే వుంది దెబ్బలతో". అని ఏడుపు ముఖం పెట్టి కొంచెం ఆగి మళ్ళీ మొదలెట్టాడు, "ఇంతలో మీరు వచ్చి అడ్డుపడి నన్ను విడదీసి లాక్కొచ్చారు యివతలికి. అసలే ఆకలి. అందులో పెళ్ళాం చేతిలో దెబ్బలు. ఇవన్నీ కలసి నన్ను బాగా ఏడిపించాయి. అమాంతం మీ కాళ్ళను కావిలిం చుకొని ఏడ్చాను. అప్పుడు మీరు నన్ను లేవదీస్తు అన్నారూ "ఎందుకేమస్తావు? ఫలానా చెట్టుకొమ్మమీద తట్ట వున్నది. ఆ తట్టలో వున్న అన్నం, రొట్టెలు పండ్లు నీవు తిసుకో. ఇంకా ఆకలి తీరకపోతే అక్కడే నా మూట కూడా వున్నది. అది కూడా తినుకొని తినేసెయ్యి. అన్నారూ. "అయితే మీరు తినరా" అన్నాను నేను. రలేదు నేను తినను. నేను యిప్పుడే కైలాసంలో పరమశివుని ఆతిథ్యం తిసుకొని వస్తున్నాను. నాకక్కరలేదు" అన్నారూ. వంటనే నేను తమ ఆజ్ఞాకారం అన్నీ తినేశాను." ఇలా చెప్పి బొడ్లకావరి తనకలను ముగించాడు. రైతు ఇదంతా విని అనుమానంతో పైన చెట్టుకొమ్మవైపు ఓ సారి, తన మూటకేసి ఓసారి పరికించి చూచాడు. రెండూ ఖాళీ రైతుకు కోపం ముంచుకొచ్చింది. రాదూ మరి. ఒక ప్రక్క ఆకలి (42-వ పేజీ చూడండి)

రంగులరాట్యం-12.

వాల్టెడిస్నీ

"ఇదిగో, ఏం చేస్తావంటే, ఏదో కొంపముంచుకు పోయి నట్టు హడావుడిగా తిరుగుతూ వుండు."

పాపానంద్రావు

పి. దక్షిణామూర్తి

(గతవారం తరువాయి)

త్రగ్గుమట్టలు పైకిఎగడం అయితే ఎగిరింది. కాని తీరా అక్కడికివెళ్ళక యజమాని చెప్పినట్లు విశేషించాడు. గాలి ఎటువూపుంలే అటువూయేది. ఇంకోవేపు తిప్పడానికి వీలుఅయ్యేదికాదు. ఇక్కడో బొమ్మ వుంది చూడు. ఒకపెద్ద బెల్లూనుకి చుట్టూరా తాళ్ళుపాసి వాటికి ఒకపెద్దబుట్ట వేలాడదీశారు. అంగులో మనుషులు కూర్చున్నారు. బెల్లూతోపాటు ఈ బుట్ట అందులో మనుషులు ఆకాశంలోకి వెళ్ళేవారు. పెన గాలి ఎటువూలే అటువూయేవారు. దిగడంమాత్రం వీళ్ళకి చేతనయేదనుకో. దానికి రెండుమూడు ఉపాయాలుండేవి. బెల్లూన్ నిండా హైడ్రోజన్ ఎక్కి స్తూగడా. మరి అది అంగులోంచి పోకుండా బెల్లూన్ మూత బిరడాతో బిగిస్తూగడా. వీళ్ళు బెల్లూన్ చేసేటప్పుడే, దానికి రెండు మూడు చోట చిన్న బిరడాలు అమర్చి ఉంచేవారు. వీళ్ళు ఇంక దిగిపోదాం అనుకున్నప్పుడు వాటిలో ఒకటో రెండో బిరడాలు కొంచెం తెరిచి హైడ్రోజన్ ను కొంతబయటికి పోనిచ్చేవారు. అది తగ్గిపోయేసరికి, బెల్లూన్, ఈ బుట్టనీ మనుషులనీ మొయ్యలేక ఉన్నాడు చుట్టూ మెలిగా కిందకిదిగేది.

ఇంక పోతూ పోతున్న ఈ గాలి ఒడకి (లేక వేసే ఆవడం ఎలాగో తెలుసా?) సరిగా పడవకి లంగరువేసే విధంగానే కాక నాడలో పైకి ఎగిరిన బెల్లూను సామర్థ్యం కోల్పోవేపు రాకుండా సముద్రంమీదకి పోతోందనుకో, మరి అందులో ఉన్నవాళ్ళకి ప్రమాదం కాదా?

అలాంటప్పుడు, వాళ్ళు బెల్లూన్ లో హైడ్రోజన్ గలగళా వదలి వేస్తేనే వారుట. అప్పుడు బెల్లూన్ నీరపడడి, వీళ్ళ జరువుని మొయ్యలేక ముందుకు పోతూఉన్నా అంతకన్న గలగళా కిందకి దిగిపోయేది. తప్పు చేట్టా చేసుకొంటాయిగా. బెల్లూన్ బుట్టలో మనుషులు అవి చూసుకుని ఒకపెద్దతాడుకి లంగరులాటి కొక్కలుకట్టి దాన్ని కిందకి వదిలేవారు. అది వీచెట్టుకో

మృత్యో తరులకుని, కళ్ళెంలాగి నట్టుగా బెల్లూనును ఆపేసేది. తరవాత అందులో మనుషులు దబుకూ దబుకూ దూకేసేవారు. లేదా మెలిగా తాడు లాగి బెల్లూన్ ని కిందకు దింపుమని దిగేవారు. ఇలాటిస్థితిలోనే, ఇద్దగు బ్రిటిష్ వాళ్ళు 'డా॥ కెఫ్రీన్, బాంకర్ అని వారిపేర్లు — ఒక రోజున గాలి వీలుచూసుకుని డోవర్ దగ్గర వెళుకొరి ఇంగ్లీషు భానెల్ వాటి ఫ్రాన్సిస్ లోడిగారు. ఇంగ్లీషు భానెల్ బ్రిటన్ కి ఫ్రాంసుకి మధ్యన ఉన్న సముద్రమంత నడి. దీనివెడల్పు 22 మైళ్ళు. కేవలం గాలివాలు మీద ఆధారపడి ఇంతిదూరం ఎగిరి వెళ్ళడం ఆ రోజుల్లో అద్భుతం. ఎవరూ కలలో కూడా అనుకోలేదు. మొట్టమొదటి సారిగా ఇది చేసేది వీళ్ళే. 1785 జనవరిలో

ఇది విన్న వారూ కన్నవారూ కూడా దీనిగురించి ఆ రోజుల్లో ఎంతో విచారంగా కథలు కథలుగా చెప్పుకునేవారు.

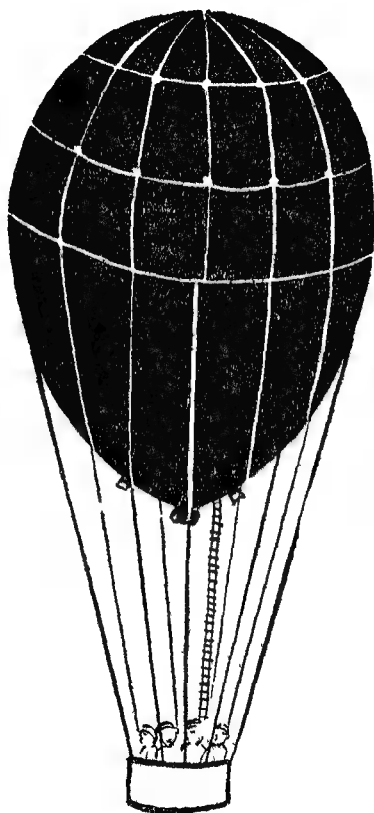
విమానాలు తయారైన తరవాత మొట్టమొదటిసారి ఈ భానెల్ ను వాటిసవాడే బాయి రెరాయ్ అనే ఫ్రెంచి ఆయన. 1909 జూన్ 28వ తేదీన ఈయన ఇది సాధించాడు.

మధ్యలో ఆగకుండా రెండు సార్లు భానెల్ వాటిసే కిరిసి. ఎస్. రోర్స్ అనే బ్రిటిష్ పెనుమనిషికి దక్కింది. ఇతన్ని 11వ తాపట్టాలి కొబ్బోలని కం గారు పడకు, ఎంకి ఈ రోల్లు గారు, అర్వికల్ రెటు, విల్బర్ రెటు కట్టిన విమానంలోనే ఇది చాలాడు. ఇది 1910 లో జరిగింది.

విమానాలమీదకన్న బెల్లూన్ మీద ఎగడమే ఒకవిధంగా గొప్పకదా. ఇందులో ఎక్కువ ప్రమాదంఉంది. అది మనిషి ఎక్కడకి తీసుకెళుందో చెప్పలేం. ఎప్పుడు పేలిపోతుందో, ఎప్పుడు నిప్పుంటుకు భగ్గుమంటుందో (అంటుందిలే) చెప్పలేము. అలాటిది జరిగితే కథకంచికలిపోతుంది. క్రతు సైన్యం ఎంతో పొందో చూసి చక్కవదామని ఈ బెల్లూన్ ఎక్కి వెళ్ళారనుకో. సరిగా ఆ సైన్యం తెలియద, ఎటుగాఉన్న బెల్లూన్ గణక్కువ పేలిపోతే, గోవిందా అని ఇంగ్లీషు భాషలో అరునూ ఇతగాడు సరాసరి క్లితవుల వల్ల పడతాడుగా. అతరవాత వాళ్ళు ఇతన్ని మళ్ళీ గోవిందకొట్టించేస్తారు.

ఒకసారి గాషియర్, కాక్స్ వల్ అనే ఇద్దగు ధైర్యశాలులు ఇలాగే బెల్లూన్ లో ఎగిరారు. గాలి అటూ ఇటూ తొయ్యనందు వల్ల అది సరాసరి పైకివెళ్ళిపోయింది ఎంతో అంతాకాదు 87 వేల అడుగులు. అంటే గుమారు 7 మైళ్ళు ఎత్తుకి వాళ్ళని ఎత్తుకు పోయింది. మనం వాగా పైకివెళ్ళినకోర్కీ గాలి తక్కువ పోతుందిలే. వాళ్ళకి పాపం ఊపిరిపిచ్చడానికి సరిపడేటంత గాలికూడా అక్కడలేదు. అంతపల్లగా తక్కువగా ఉందన్నమాట. ఊపిరాడక ఒకాయన మూర్చిపోయాడట. రెండో అతను బెల్లూన్ బిరడాతీసి, దాని మెలిగా దింపాడనుకో.

ఇంకోసారి ముగ్గురు జర్మనీవాళ్ళు ఉత్తర

★ విమానం కథ ★

భ్రమం చూసినదామనుకున్నాడు. 1897 జూలై 11 న బుట్టలో కొట్టెలు, నీళ్లు గట్ట పెట్టుకుని ఒక పావురాన్ని వంట పెట్టుకుని బయటేరారు. మూడో కోణం (18 కేరీ) పావురంద్వారా కలుగంపారు. కులాసాగానే ఉన్నామూ, ప్రయాణం వెళ్ళుతూ సాగులోంది అని.

మళ్ళీ అప్పటినించి ఇప్పటి వాకా ఉత్తర భ్రమం నుంచి ఉత్తరమృక్క కూడా రాయలేనువాళ్ళు...

ఇవన్నీ చూసి, ఇలాటి కథలు వినీ, పరి కోసకులు కొందరు కొత్త పద్ధతి రాచాలన్నారు. బెటాను మనం చెప్పినట్టు విని తీరాలన్నారు.

కొందరు పెక్కి ఎగిరి వెళ్ళాక, బుట్టలో కూర్చునే, కాలకమీద పడవలవార్త కిమిలె గాలిలోనే తెడువేసి ఉపయోగించే వారు. కర్రలెట్టు కొరసు కో. కర్రతో చట్టంచేసి దానికి నుడ్ల బిగించేవారు. దాన్ని గాలిలో ఆడించేవారు. బెటాను ముందుకు వడపదానికి ఇలా చాలాసార్లు తిప్పలుపడ్డాక రెక్కలు పెట్టి పెట్టడం తప్ప ఇంకామీలాధింలేదని తేలుకున్నాడు.

అప్పుడు బెటాను ఆకారమే మార్చేశారు. దానికి ఇంజను బిగించారు. మొట్టమొదటి సారిగా ఇది చేసినవాడు హెన్రీ కెఫర్ట్. పడవ ఆకారంలో ఈయన బెటానుకట్టాడు. అదిచూడు. ముందు నన్నుగా ఉండిపోను పోను లావులయి, మధ్యదాకా వచ్చాక మళ్ళీ

క్రమంగా నన్నుబడిపోతుందిగా. ఇలా అయితే అది నీటిని నీళ్ళకుంటూ చుగుగుగా పోతుందిగా వీలు. గాలికి కూడా ఇదే పద్ధతి కానుంటుంది అయితే తట్టింది. అంగుళాసం బుట్టలెటానును మార్చి పడవ లాటి—ఇంకా సరిగా చెప్పాలంటే దొర చుట్ట ఆకారంలో ఉండేలా బెటాను తయారుచేశాడు. చాలాపెద్దదిలే. ఇక్కడ వేసిన బొమ్మలో, ఈ బెటాను కింద బుట్టనీ, అందులో మనుషుల్నీ చూస్తే, దాన్నిబట్టి ఇదెంత పెద్దదో తెలుసుంది. ఇది చేసిన జెఫర్టీ దీనికి అవీరియంత్రిం ఒకటి బిగించాడు. దాని సహాయంతో తెడు గలగల, బలంగా ఉపబోయాడు కానీ, ఇంజన్ చాలా చిన్నదియిపోయినందువల్ల అనుకున్నట్టు జరగలేదు.

అయినా, దీనివల్ల కొత్త ఉపాయ వచ్చాయి. దీనితోనే విమానాలకథ మారి పోయి మంచిదారిలో పడింది. ఓడిపోతున్న కొద్దీ మనిషికి గలవాలన్న పట్టుదల పెరిగింది. తాతగారు చెబుతున్న పనిని మనకు సాధించబోయాడు.

సరే ఈ ఆవీరియంత్రింతో ఇలా కుస్తీలు పడుతూ ఉండగా, పెట్రోలుతో మరలు తిగుగుతాయని ఎవరో కనిపెట్టారు. ఆయింజను కోప్రాపెల్లరు బిగించారు. గాలి పడవని ముంగులూగే పాధనం అన్నమాట. 1897 లో ఇది వచ్చింది. దొరచుట్టలాటి ఈ గాలిపెడక కింద ఈ యింజను అమర్చి, ఓచివర తెచ్చాప కట్టారు. కప్పీలమించి

రైటుకిదగ్గర

క్రిష్టప్పకి స్కూల్లో బహుమతిగా మంచి పుస్తకం ఇచ్చారు. అది పుచ్చుకుని ఇంటికి పరిగెత్తుకొచ్చాడు. వాళ్ళవాన్న అడిగాడు సంగ తేమిటని.

“భూగోళం మాస్టారు అడేగిన ప్రశ్నకి నేనొక్కణ్ణే రైటు చెప్పాను. అందుకని ఇదిచ్చారు.”

“ఏమిటా ప్రశ్న?”

“ఇంగ్లండు ఎక్కడుందని అడిగాడు. లండన్ లో ఉందని నేను చెప్పాను.”

“నీ మొహం. లండన్ లో ఉండటమేమిటి?”

“అది కాదునాన్నా. మిగతా వాళ్ళంతా అమెరికా అనీ, ఆసియా అనీ, ఆఫ్రికా అనీ చెప్పారు. నేనొక్కణ్ణే కొంచెం దగ్గర దగ్గరగా రైటుచెప్పామట.”

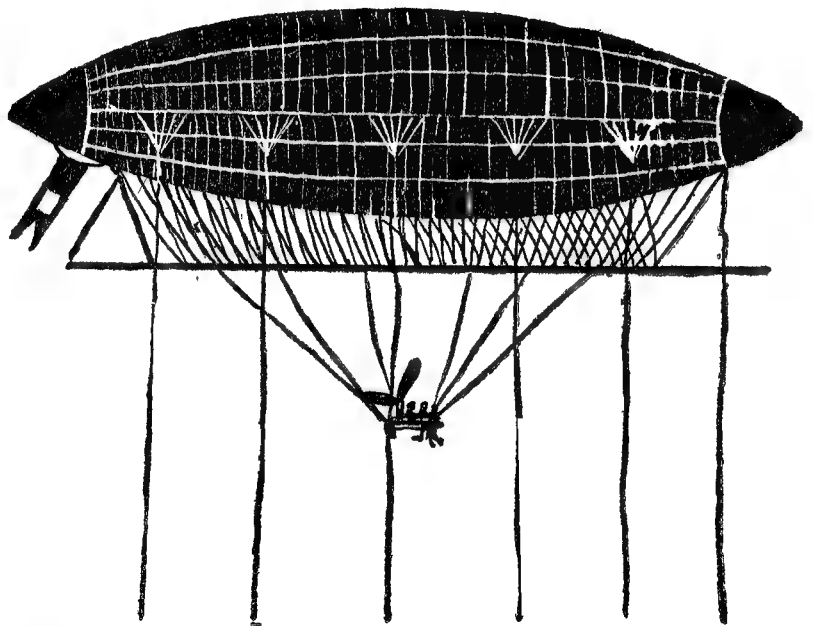
తాళ్ళుపోసి, వాటిసాయంతో, వడవకి చుక్కానిలాగే ఆ తెరచాపని ఉపయోగించి గాలి ఒడని కుడికి ఎడమకి మళ్ళించడం చేయకున్నాడు. ఇది కనిపెట్టినాయన జెఫర్టీ. పేరు దా|| డోర్ ఫర్ట్. ఆయన దీనిమీద ఎగిరివచ్చాడు, ఒక ప్రమాదం వల్ల పెట్రోలు ధిగుమనిమండి, అది బెటాన్ వాకావెలి, బెటాను పేలిపోయింది....

దరిమిలను 1901 లో బ్రాజిల్ దేశానికి చెందిన ఒక కుర్రవాడు ఇలాటిదే ఒకటిచేసి పెకాగిరి, ఫ్రాంసులోని ఈఫీర్ ఓవర్ ముటూరా తిరిగి మళ్ళీ బయటేరివబోతుకే చేరుకున్నాడు.

“ఓ హా! మనం గాలిని ఒడించాం. ఇంకనించి గాలి మనకింద కూర్చున్నాయన్నం వచ్చినదోటుకీ విమానాన్ని తోయకు పోవచ్చు” అని అందరూ చప్పుట్లు కొట్టారు. ఇంతమందిని సంతోష పెట్టే గొప్పపని చేసిన ఆ బ్రాజిల్ కుర్రవాడే పేరు కాంటాన్ డ్యూమాట్.

యంత్రం నడపడంలో పెట్రోలు తరవాత వచ్చిన గొప్ప సదుపాయం ఏదీకీ రిడ్యుషన్.

(ఇంకావుంది.)

బాలల సంఘం కొందరు సభ్యుల పేర్లు

కెలం! వెంకటేశ్వరవలపతి శర్మ [నర
బాబు, గుంటూరు జిల్లా], అన్నదానం శివ
శర్మ [హైదరాబాదు], చింత వెంక
టేశ్వరరావు [కాకినాడ, తూ. గో. జిల్లా],
నం. గాను నిర్మలకుమారి [ఆదిలాపేట, ప. గో.
జిల్లా], పొగగ కృష్ణారావు [విశాఖపట్నం],
రాజులదేవు జనార్దన్ రావు [నిర్మల, ఆదిలా
బాదు జిల్లా], శివప్రసాద్ శివరత్నం [విజయ
వాడ], ఎస్. సత్యనారాయణరావు [తణుకు,
ప. గో. జిల్లా] ముక్తావతి వెంకటసోదని
[మద్రాసు], మారంపూడి వెంకటేశ్వరరావు
[హైదరాబాదు], కొయ్యగిరి వెంకటేశ్వర
రావు [రాజమండ్రి, తూ. గో. జిల్లా], యస్.
వి. లలిత [విశాఖపట్నం], సోమయాజుల
వెంకటలక్ష్మి [విశాఖపట్నం], పేరి సుందరి
[విజయవాడ], కర్లపాలెం శ్రీనివాసరావు
[శివగంగాపురం, విశాఖజిల్లా] యజ్ఞమూర్తి
కోటగాణి [గుంతకల్లు, అనంతపురం జిల్లా],
బుద్ధా అప్పలవాయుగు [వాగులాపేట, విశాఖ
జిల్లా] బెజవాడ శ్రీనివాసరావు [రాజమండ్రి,
తూ. గో. జిల్లా], దువ్వూరి సద్వ్యక్తిదేవి
[రాజమండ్రి], కంకరి లక్ష్మీచంద్రుల
[పామర కోట, తూ. గో. జిల్లా]

కె. రాజారావు [విజయనగరం], చంగూరి
హనుమంతరావు [కాకినాడ, తూ. గో. జిల్లా],
తంగిరి బదరినారాయణ [రాజమండ్రి, తూ.
గో. జిల్లా], ఇంటిటి ఉమారాణి [తెంగుటూరు],
మనపు శ్రీకృష్ణారావు [విజయపురి నాల్గు,
ఆంధ్రప్రదేశ్], కళ్యాణి వెంకటవరసేంద్ర
పట్నాయక్ [హైదరాబాదు, శ్రీకాకుళం
జిల్లా], వజ్రపు జయలక్ష్మి [కాకినాడ, తూ.
గో. జిల్లా], కిలా విశ్వభారతి [వజ్రకూరు,
అనంతపురం జిల్లా], కొంకమడి వాణి నిర్మల
[పూనా], కోట బాలసుబ్రహ్మణ్యం [తరం
గల్], యం. బి. అగస్త్యులం [సాందూ
పురం, అనంతపురం జిల్లా], వానపతి నూగ్య
కొంతము [నెలిమర్ల, విశాఖజిల్లా], గుమ్మ
వాగవతి [నాగపూరి], మనీషి నాగ
రాజు [అలినగరం, శ్రీకాకుళం జిల్లా] గాది
రాజు రాజ్యలక్ష్మి [ముంగివాపరి, విశాఖ
జిల్లా], అమరవాణి చందూరి సువలక్ష్మి
కర్నూల్ [జగ్గయ్యపేట, కృష్ణా జిల్లా], కాజ
వెంకటదాసరి [తెనాలి, గుంటూరు జిల్లా],
చిలక మర్రి వెంకటరాజు నానాచాగ్యం
[అనంతపురం, తూ. గో. జిల్లా], యర్ర భను
రాంబాబు [పాపరావుపేట, విశాఖజిల్లా], అల్ల
వెంకటరావు [పాటూరు, శ్రీకాకుళం జిల్లా].
తేజోమూర్తుల సుధాద్ర [పల్లెశ్వరం, తూ.
గో. జిల్లా], ఈమని అప్పలవరసేంద్రం [అన

కాపరి, విశాఖ జిల్లా], వోయిల విజయలక్ష్మి
[మచిలీపట్నం, కృష్ణా జిల్లా], మంగిడి పగడ
సీతారామమూర్తి [బరంపురం, గంజాం జిల్లా],
గండపాటి వీరరాఘవరావు [బొంబాయి],
యం. తాతం అనీ [హనుమకొండ,
తరంగల్ జిల్లా], కూరేశ్వర శేష
గిరి [విశాఖపట్నం], భవశేషరత్న కుమారి
ఇందిరా [మల్లమట్టపేట, శ్రీకాకుళం జిల్లా],
నాళం నాగేశ్వరరావు [విజయవాడ] పిల్లాడ
సీతామహాక్షి [రాజమండ్రి, తూ. గో.
జిల్లా] పాలడుగు కనకలీల శేషరత్న [విజయ
వాడ] తంగిరాల శ్రీ వెంకట సుబ్రహ్మణ్య
జానకిరామశర్మ [శివగంగాపురం, కృష్ణా
జిల్లా] కూరేశ్వర శారద [గుడివాడ, కృష్ణా
జిల్లా] యల్లంరాజు శేషదేవి (వంగోలు,
గుంటూరు జిల్లా) తనకర్తి మురళీధర్ (రేపల్లె,
గుంటూరు జిల్లా) కిదాంబి సంపత్ కుమార్
(అల్లూరు, నెల్లూరు జిల్లా) మండలిక సుబ్ర
హ్మణ్యం (కాకినాడ, తూ. గో. జిల్లా)
గొడ్డంటి ఆంజనేయులు (తెనాలి, గుంటూరు
జిల్లా) సిద్ధాబతుని కొయ్యబాబు (గుంటూరు)
కొంకపాటి (శ్రీ రంగారావు (కొండ
పాటూరు, గుంటూరు జిల్లా).
వి. సోదని (గండేపల్లె, కృష్ణా జిల్లా)
బులుసు వీరవెంకటరత్నమూర్తి (హైదరా
బాదు) బాలదారి అలీపేట మంగత యాద
(కొవ్వూరు ప. గో. జిల్లా) చింత అశోక్
(కాకినాడ తూ. గో. జిల్లా) వాగు విజయమ్మ
(ముతుకురు, నెల్లూరు జిల్లా) వారదాశి
మరళి సోపాలకృష్ణమూర్తి (గుడివాడ,
గుంటూరు జిల్లా) రాధిరి సింహాద్రిరాజు (కాకి
నాడ, తూ. గో. జిల్లా) అయ్యల పోయయ
జుల రామం విజయవాడ (జి. ప్రతాపరెడ్డి
(మహబూబాబాద్) యర్రపల్లి రామకృష్ణ
రావు (కాకినాడ, తూ. గో. జిల్లా) నడి
మనీషి నూర్య నారాయణరావు (విజయవాడ)
చిల్లూరు కృష్ణమూర్తి (అయ్యల మహ
బాబునగర జిల్లా) ఆర్టిలారి శివాజీ (పార్వతీ
పురం, శ్రీకాకుళం జిల్లా) బసిరెడ్డి నూరి
బాబు (శ్రీ శేషరత్న పురం, ప. గో. జిల్లా)
చిత్తపు తరదరాజు (బరంపురం, గంజాం
జిల్లా) కొమాంధూరిమణి (వెదపాడు, ప.
గో. జిల్లా) కంగుమారి సుబ్రహ్మణ్యం
(ఉయ్యూరు, కృష్ణా జిల్లా) యల్లపగడ
ఉమారాణి (రేపల్లె, గుంటూరు జిల్లా) బప్పటి
శివరామరావు (ఏలూరు, ప. గో. జిల్లా)
దంతులూరి శ్రీ రామగుండరాజు (రామ
చంద్రపురం, తూ. గో. జిల్లా).
వార్తిక వెంకటప్ప (ఉరవకొండ, అనంత

పురం జిల్లా) నూర్య దేవర అగస్త్యశర్మ
(వేములపల్లి, కృష్ణా జిల్లా) దంతులూరి వెంక
టేశ్వరరాజు (రామగుండరావురం, తూ.
గో. జిల్లా) కాళ్యూర అలీపేట మంగత
యాద (అమలాపురం, తూ. గో. జిల్లా) శివ
కూరి ప్రభావతి (గుడ్లవల్లెడు, కృష్ణా జిల్లా)
మోగంటి సుబ్బారాయణ (రామచంద్ర
పురం, తూ. గో. జిల్లా) తాడిపేటి రాఘవ
రాణి (ఏలూరు, ప. గో. జిల్లా) నందూరి శ్రీ
రామచంద్రమూర్తి (రాజమండ్రి, తూ. గో.
జిల్లా) గోగులపాటి సత్యశ్రీ (కర్నూలు) నీరు
కొండ హేమావతిదేవి (కొవ్వూరు ప. గో.
జిల్లా) ఆదిరాజు స్వర్ణకుమారి (గుంటూరు)
మోహన్ దాస్ మానసరెడ్డి గాంధీ (మచిలీ
పట్నం, కృష్ణా జిల్లా).
మానసరెడ్డి రాజేంద్ర ప్రసాదు (మచిలీ
పట్నం, కృష్ణా జిల్లా) ఘోరి తిరుమలరావు
శర్మ (ఏలూరు, ప. గో. జిల్లా) బాసా
మంగ్య నారాయణమూర్తి (గుంటూరు) కొత్త
లక్ష్మీ పామ్రాజ్యము (విజయవాడ) నిల్లల
సుబ్బలక్ష్మి (పాడలాడి, తూ. గో. జిల్లా)
కొమ్మరాజు మోహనరావు (కొత్తరెడ్డి
పాలెం, గుంటూరు జిల్లా) వసుమతి నూగ్య
ప్రకాశ గాంధీ (విజయవాడ) సూరూరు
సాంబమూర్తి (ఏలూరు, ప. గో. జిల్లా)
సూరూరు పారిసారధి (ఏలూరు, ప.
గో. జిల్లా) యం. విజయకుమారి తిరు తిడి,
చిర్లూరుజిల్లా) గడియూరం జయశ్రీ (హస్త
టూరు, కడపజిల్లా) పులకర్తి వెంకటరామ
కృష్ణశాస్త్రి (ఇనకపల్లి నెల్లూరుజిల్లా)
రుగ్గిరాల జయభారతిలక్ష్మి (ఏలూరు ప.
గో. జిల్లా) కంభింపాటి ఉమానాథ (చిలకల
పూడి, కృష్ణా జిల్లా) కోట వెంకటలక్ష్మకుమ్మ
(రేలేటివారిపాలెం, నెల్లూరు జిల్లా) అదాల
నూర్యప్రభాకర్ (గుడుగోలు, ప. గో. జిల్లా)
మకుకుమరి విద్యాసాగర్ (తిరుపతి, చిత్తూ
రు జిల్లా) మకుకుమరి నా విత్రి
(తిరుపతి, చిత్తూరుజిల్లా) ధూర్జిపూడి అమ
ర కవతి (కాకినాడ, తూ. గో. జిల్లా) గడ్డం
రూప్యరాణి (విజయవాడ) చాచి సోదని
(మచిలీపట్నం, కృష్ణా జిల్లా) అరవ సత్య
నారాయణమూర్తి (రాజమండ్రి, తూ. గో.
జిల్లా) సుధాపిటి (హవగి, అనంతపురం
జిల్లా) ఆముదాలపల్లి స్వరాజ్యం (సత్యేంద్ర
గుంటూరు జిల్లా) రామా నండుల శ్రీనివాస
మూర్తి (గర్లవరం అనంతపురం జిల్లా) కరణం
(వనశివపురం) (చిరుపాపురం, కర్నూలు, జి.
మద్రాస్) తిరునానంపల్లి శాస్త్రి (విజయవాడ)
పల్లవతు రామకృష్ణ ఆర్థి (రేపల్లె గుంటూ
రుజిల్లా)
కొల్లూహనుసుకుమల (తాడిగోండ్, గుంటూరు జిల్లా) యస్. విజయ శివరా
బాబు) కాసారామబాబు (మమలాలపేట,
నెల్లూరు జిల్లా)

★ రెండు పదులు ★

[24-వ పేజీ తరువాయి]

బాద కూర్చో అబ్బాయ్!" అన్నాడు.
మధు కూర్చుంటూ ఆయనడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానంగా "నేను పీడకు రామనాథం గారి కొడుకునానీ. నన్ను మధు అంటారు" అన్నాడు సవినయంగా. "ఒహో; నువ్వు బోయ్! రామనాథం నన్ను బాగా యెరుగును. మనం మనం చుట్టాలంకూ... ఈ రఘు చెప్తుండేవాడు నిగురించి. నీ గుణ గణాల న సమానం యేకరపు పెటేవాడంటే నమ్మకం. నీ వంతు డొక్క డైనా, నూ హీనులు వేపురుగిని తిరి తిండిలు కడుపు చేటే కనబడే... చూవా డిప్పడు రాజమండ్రీలో పనిచేస్తున్నాడు. సయోజకుని అనుగాని, అప్రయోజకుడు గా మాత్రం యెన్నలేను."

మధు నవ్వి "మీమాట బావుంది... ఇంకేకీ రఘు మీ అబ్బాయ్?" "అవునుగారీ!...

గుండె చిట్టలును

మీరు పేరించేయడం

మీ దగ్గర త్వరితంగా పోవును పెప్పర్ దప్పించి, వాపు నివారించే దర్మను అధిపున అంకరి కనుకక అంకరను అస్పృశించండి, అది గొంతు వాపు, కామ్యు కడగెము, దగ్గు లేక జలుబును గదిగించే క్రిము అను చంపును. పెప్పర్ కేరణ నివారణను గరి గించి క్రిములను నిర్మూరించును.

ఇండో హావికరి పీడలు లేవు పిల్లలకు సురక్షితంగా ఇవ్వవచ్చును. రెమ్మ పడకెములు, గొంతు నొప్పి, పడకెము, అధిక కఫము జలుబులు, దగ్గులను త్వరితంగా నివారించును మండం వ్యాపారందరివద్ద అమ్మదొడ్డున్నది. ఇ ఫులి ఫార్మ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

MPY-55-TEL

పోల్ విజయం : నాగా డి కం పని, 86, సైన్స్ నాయక్ వీధి, మద్రాసు-8.

బీనీస్ లక్ష్మీ! ఎక్కడే?" లక్ష్మీ బిక్క అడకునవచ్చి "ఏం నాన్నా?" అడిగింది.

"అమ్మాయ్! అక్కకు సహాయపడి కాఫీ తెచ్చించి తీసుకురా; వన చుట్టలే అని చెప్పి."

"అలాగే నాన్న!" అంటూ వెళ్ళి పోయింది.

కాఫీ త్రాగాక తలవని తలంపుగా తలపడ పడి వీరి బంధుత్వానికి పులకాంకుడై వస్తుంటానని చెప్పి మధు వెళ్ళిపోయాడు!

అంత అడ్డసుడిగా జరిగినందుకు ఆ రాత్రంతా విచారంతో కమలకి నిద్ర పట్టలేదు. ఇంత అవాంతరం వచ్చిపడుతుందని ఆమె కలలో కూడా ఊహించి ఉండలేదు. కొరివితో తల గోక్కొడం అయింది క్రిమకు వచ్చినవాడు చుట్టరికాలు తిరగేయించి మరి చక్కా పోయాడు. గొప్ప వాడు కన్న తన తిండి గారవాన్ని తేల్చి అంగుకోగలడు. దిన్నితోడు తన అన్నకి హేతుపట్టకూడ! లక్ష్మీ యీ సంగతి చెప్తు యెంత ఉలేజిత అయిందో! అదే వేణుతో తను మాట్లాడితే కళ్ళలో నివ్వలూను కుంటారు. కవారికు చారణేసి! కేలు తిప్పుపని చేశాడు; ప్రాయశ్చితిగా ఆ గండు పదిసోటూ నధు మేహన నిసిరి కొట్టవలసింది! వేణు, మధు స్నేహితులు?—ఇదే ప్రశ్న పడి వచ్చి రెండు అయేవంకూ పీక్కు తింది శేవరాత్రి పీడకలలతో గడిచిపోయింది.

గోజులు దొర పోతున్నాయే కల గుక్కంటోపడి. వేణు కమలపాలిటికి బ్రహ్మ గేవుడై కూర్చున్నాడు. నిరాశ ఎక్కువవు తూం. వీటితో నీ సేవ అవుతుంది.....

మధు తరుచుగా తన యింటికి వస్తునే ఉన్నాడు. తిండి మన్ననకు పోతు డియ్యోడు. అద్వయం యేవో కబురతో బెల్లబుచ్చేవాడు. వారి బావ తన కర్తృప్తుల ను చేరి ఘోష చేస్తూంది మధు తన యింటికొక ఆవు పంటూ అయ్యోక యంతో అంతో యితోధికంగా తనకు ముట్టుతూనే ఉంది. సహజం అసరహేతువే అని తన అంతరాత్మ ఘోషి న్నూంది. తన భావన చేసిన ఆ గుర్రాగతాన్ని రూపుమాపలేదు. రూపు మానేక ఆమెగో లేదుకూడ. మధు ప్లానిటిమ ముంగు తనో గడిపోన!

ఇలాగే యేవో దినాలు, మాసాలు గడిచిపోయాయి నీవరకు వేణు కన్పించి యేడాా దాటిపోయింది. ఇంక రాగా అను కుంది కమల. తనలో కొరికలను కేక తిం

చాడు. వాటికి బీజాన్ని వాటి పెంపొందింప చేసి ఆ మొక్కను కూకటి వేళ్ళతో పెదదవ కుండానే పెరిగించి వేసాడనోలేదు.

తిండికి నాలు రోజులనుంచి తీగంగా జ్వరంకొన్నాంది. రఘు వచ్చాడు. మధు వచ్చి యింనుమించుగా ఆయనకు బెటిగా కిరీ చేశాడు ఎంతో డబ్బు డాక్టరుగనీ రఘు చేతిలో పోయటం కమల మాన్తూనే ఉండేది. మధు అంత యార్ద్ర హృదయుడుగా యీ వాటికే తెలుసుకోగల్గింది. మధుని చూస్తుంటే జాలివేస్తూంది.

ఆగోజున రఘు యేవో నుంగులు కేటా నికె వెళ్ళాడు. మధు అప్పటివఱకూ కమల తిండి ప్రక్కదగ్గట కూర్చుని దిప్పింగా ఆలోచించుకుంటున్నాడు. కమల ఒకటి రెండు సార్లు గదిలోకి వచ్చి తిరిగి వెళ్ళి పోయింది. అప్పటికే సన్నెంకా దాటు తూంది. ఎండ తీగంగా ఉంది మధు కప్పటికి తన భోజనం మాట జ్ఞాతికి వచ్చి లక్ష్మీని తిండివద్ద కూర్చో నియమించి మెలిగా తలవం చుకుని వీధి సావత్తాకి వచ్చాడు. కమల నెగురుగా చూచాడు. కాని ఉ తిర్రుతూణంలోనే దృష్టిని మరలవు కుని వీధినుమ్మంకేసి పాగాడు.

అర్ధ గంటతో "ఆంగె బిక్కసారి" అంది కమల.

మధు ఆగి ససక్తి తిరిగా చేశాడు. కమల వచ్చి పాదాలంట కోబోయింది. ఆమెను వారించి "మీరు చేసేపని వాకేం నచ్చలేను" అన్నాడు.

"దృష్టాంతరహితంగా మిమ్మల్ని వట్టి మాధత్వంతో యింతకాలం అసహ్యించు కున్నాను. మీ చేమను గర్హించాను; మిమ్మల్నూ వాసనసరంగా బొగపెటాను. మీ నిజగూహాన్ని యీ వాటి వగూ ఆర్థి చేసుకోనందుకు నన్ను మీరు మన్నించక పోలే" కంఠం జీరయిచ్చింది; కళ్ళు నలు ర్చాయ్.

మధు మనసవడి ఆమె ఆనాయకత్వానికి నుండలింపునప్పటితో "ధ! అలా కన్నీరు కాదు నీ నేనుకూడ నీ అవసరే క వల్లి వసుందని గుర్తుంచుకో కనులా! ఒకరి వ్యభా నాన్ని మరొకరు పూర్తిగా ఆకలింపుటోకే తెచ్చుకుని వంపాయ్యాలంటే కనీసం ఆరు నెలలకిగాని జరగను. నీ తిప్పుమాత్రం యేయింది కన్న. అగ్గ చేసుకోటంలా పొరపాటు జరిగిందంతే. ఇప్పటికేనా తెలుసుకోగలవు, సంగోషమే" అని ఆమె తప్పి దాన్ని తిప్పుకొనట్లుగానే వాదించి ఆమె హృదయాన్ని తేలికచేశాడు.

కమల యీ సారి ఆనంద బాష్పాలు రాల్చింది.

మధు ఆపుటకు అక్కడే డిన్నర్ తీసు కోవడం జరిగింది. కమల లేచువ్వుదయం తిండి పుట్టెడు గొంగంలో ఉన్నాసరి ఆ

తూటకు మాత్రం పురులు విప్పుకుని
వాట్లం చేయసాను నీంచింది కూడ!
కమల తండ్రి కుటుంబం వలె కలంధ
బాహుబంధంనుండి విడిపడటాన్ని కాల
కోణాల వలెగా పెనులాడి పరాజయం
పొందాడు. ఇలు గొలుసుంది! కది తెల
కోయింది! పొందం కాళిఅయింది!...
ఆ పదికోణాలూ గడిచాక కమల లక్ష్మి
ఆ కొంపకు నీళ్ళు గలుసుకుని రాజయిందే
తరిపోయాడు.

* * *

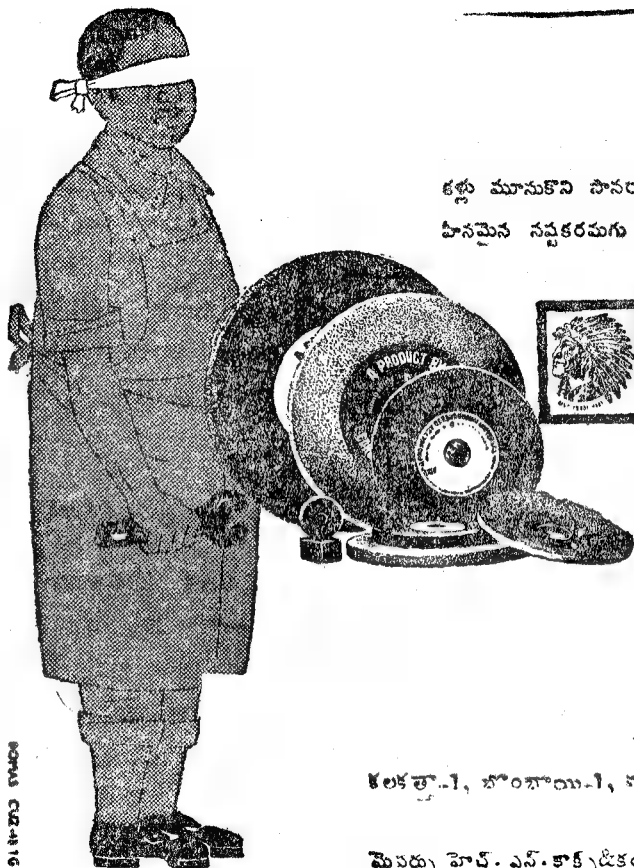
వేలు కిప్పటి కొక ఉద్యోగం అంటూ
పిరమయింది. ఈ అనకొం కొనమే అతడు
యోగరు తెన్నులు చూచాడు. ఒక నెల
పనిచేసి ఒకవారం వరకూ నెలపు తీసుకుని
తెయిన్ ఎక్కాడు. అతినిప్పటికి పూరాగా
స్వతంత్రవ్యక్తి అయ్యాడు. గంజేకు
దాటుతూ ఉండి కమలను చూచి. ఎంత మరీ
పోయి ఉంటుందో! తనలో మాత్రం యేవిధ
మైన మార్పురాలేదు. మరి మౌనముం కమల
కోసం పలకరిస్తూంది... ఆనాడు తన కలుసు
కున్న కమల ఆకారం పడేసరే స్పృహకి
వస్తూంది. అప్పుడు తన బయట పడక
కమలను తనొక అర్జునపరమ డయ్యేదాక
చూడకూడదని నిశ్చయించుకున్నాడు.

దొంగవాలుగా ఆమెను కలుసుకుని ఆమె
చెలి తండ్రుల వోళ్ళలో దొంగగానే
దొడ్డుతూ దుండనుగో యెంచబడంకన్నా
కమలను చూడకుండా ఉండటమే ఉత్తి
మంగా భావించాడు. తనకురించి చెడుగా
నలురినోళ్ళనుండి వింటే తను తనవపక
తెక్కి చెప్పుకుండా ఉంచానున్నా సంఘం
తన వేయివార్లు లతోటి వక్కిరించటాన్ని
ప్రయత్నిస్తుంది. పరవశిని పోగొట్టుకుంటే
తిర్యాక కాలం కర్మంగాడి ప్రభుకు తెలుపు
దుర్భరం కంటక ప్రాయంగా చూపించి
అనకొకాలున్నయ్... తన పగకం కమలకు
చెప్పి చక్క రావలసింది. తనరాక కను
వయసంగుకు కుమిలికుమలి క్రుల్లిక్రుల్లి
యేడ్చి ఉంటుంది!... తనంచేస్తాడు?
పరిసితులూ తమ విడదీయాలని కాని
పెట్టుకు కూర్చుంటే!... నీనికి లక్ష శతమాన
లలు చెప్పుకున్నా తీరనికాదు. ఆమె
యిష్టానుసారంగా తలితండ్రుల నెలర్చి
అయినా పరే పెర్చిచేసేసొకవారి. తన తలి
తండ్రులు మాత్రం తననూట యెండుకు
కొదంటాడు, తనొక ప్రయోజనంకంటూ
అయ్యాక?... అంగునమా మనుపటిలా కాక
తండ్రి తిన్న ప్రేమగానే చూస్తున్నాడు.
ఆయన పంచప్రాణాలూ యిప్పుడు తననిదాకే
కేంద్రీకరించబడుతున్నయ్. తను ఆడినదే

అటగా పొడిసిన పంటగా ఉన్న దీర్ఘ
డింటోని పరిసితి. తన్నుకాని చేసేవా
గవసారేదు. కాని ఒక వేళ అలాచేతు
టాన్ని విశ్లేషయ్యారేనేనా విముక్తులు
కొలేరు. అజన్మాంతం బాధపడతాడు, బాధ
పెడతాడు. ప్రయోజనం నున్న.

వేలు ముఖ్యంగా యిప్పుడు తెయ్యరెల్పు
కున్న పనులు గెండు. ఒకటి కమలను కలుసు
కోవడం. గెండునది; మరొకటి అప్పటినుంచీ
బాకీపడే ఉన్నాడు. తీసుకున్నట్లు తిరిగి
యివ్వటంలో బాధ్యత అయింది. ఆ యిరై
రూపాయలూ యివ్వటం జరగారి.

బస్సుదిగాక ఉత్సాహంగా పెద్ద పెద్ద
అంగలుపేసుకుంటూ కమల యింటిదాగివి
పట్టాడు. అప్పటికి యిప్పటికి ఆ బాన్ లో
తనచూచే మార్పుమీలేదు. మునిసిపల్
గ్రంథాలయపుటాపనిలో మాత్రం గంట
స్థంభం ఒకటి కొంతనాకూ తయారయి
పోడిగాఉంది. అదేమనుష్యులు! విమరుగా
నల్లిపోతున్న వాడలా నానాకుగా కమల
యింటిని నిశ్చేష్టతతో చూస్తూ నిల్చుండి
పోయాడు. ఇంటికితలుపు తీశాం కొట్టవచ్చి
నట్లు ప్రేలుకుతూ వేణును పోలేనట్లున్నా
దా అనిపిస్తూ కనిపించింది. గుండె ఆగిపోయే
స్వయంతం అయి తనయించుకుని ఆ సేకంతో
చుట్టు తిరిగి వెనట్లోకి వెళ్ళాడు. తేలేడు

కళ్ళు మూసుకొని

నే నెప్పుడు సానరాళ్ళు కొనను

కళ్ళు మూసుకొని సానరాళ్ళు కొనడము, లేక చొక రకమనే తినుకడము మిద్ది
హిసమైన నచ్చకరమగు మి. ఎటువంటి సానవనితా ముఖ్యంగా గమనించ
వలసిన విషయాలు రెండు - బాండెడ్ సానరాళ్ళ
విశిష్టత, మితవ్యయంతో మంచి మన్నిక. ఇవే
గాక ఇతర విశిష్ట లక్షణాలు కార్పొరండమ్
యూనివర్సల్ సానరాళ్ళకున్నాయి.

సానరాళ్ళు:

సానరాళ్ళు, ఎదునుపట్టు రాళ్ళు, అయగడము రాళ్ళు,
మెరుగుపట్టు రాళ్ళు, గ్రేనేడింగు కొంపాడు మొదలగునవి.
కార్పొరండమ్ యూనివర్సల్ లిమిటెడ్,

హెడ్ ఆఫీసు: 52/53, జహంగీర్ వీధి, మద్రాసు-1

టెలిఫోన్: 2941 (4 లైన్లు)

కారానా: తిరువత్తియూరు మద్రాసు

పంపకదారులు:

మొన్నగూ: విలియం బాక్స్ డ్వి కంపెనీ లిమిటెడ్,

కలకత్తా-1, బొంబాయి-1, మద్రాసు-1, న్యూఢిల్లీ, బెంగళూరు-1 కాన్పూరు.

ప్రత్యేక ఏకాంకు మాత్రము

మొదట హెచ్. ఎస్. కాక్స్ డ్వి కంపెనీ ప్రెజ్ టిమిటెడ్, 24, రాంపార్డ్ రోడ్, బొంబాయి.

★ రెండు పదులు ★

చెటుకు ముసలితనం వచ్చేసింది. కొమ్మలు కొన్ని యెండిపోయాయి. కులసిమెక్క అనబాలుకానా లేకుండాపోయింది. అదే చావకురులు అన్నివేలంగా అవుపించాయేలేమిదో. వదిగావల్సి అక్కడకులబాడాడు. ఎంతోనేళ్లు వృద్ధయం పగిలేటా వలపించాడు. ఎవరూ అతని యేడుపులో పాలు వంచుకోలేదు! ఒకవేళ వంచుకున్నా ఆ వేరకు ఒకటే. దానికి తెలుసు యింకా వేరుకాదు. చిరస్మృతులెన్నో తెలు తెలుగా కలిసి చింతిపాల్లేదున్నయే... అదే ప్రదేశంలో తనకూగ్నన్నాడు. ఇది కబొంతులెప్పుకుని యెదుగుగా ఆమె కూర్చుంది. తను సిగరెట్ వరిగించుకున్నాడు. తిర్యగి రెండు వదిలొట్టాయెచ్చాడు. తను పాటపాడుచున్నాడు. ఇది వసుయంలో వాళ్ళింతండి కేక... ఆఖర్న వాళ్ళింతి వచ్చింది... ఇలాగే యెన్నో ఊటాలు అనిమితిగా నే గడిచిపోయాయి. తన్ను యీ బాధానుండి విముక్తిదేని చెవ్వటానికి తానె అదిశేనుడే అనతరం వార్చి వచ్చాడా అన్నట్లుగా ప్రక్కగా దప్పుడు చేసుకుంటూ పాము వెలిపోయింది. ఆ పరిస్థితి పాములే కూడా భయంలేకుండా చేసింది. ఒక్కటే దంపంపెట్టి కాళ్ళిచ్చుకుంటూ వీధిలో పడాడు. భాస్కరుని బలిమి ఊడించి నీకంపలతో వెలుగించు

కున్నాడు. తన వృద్ధయంకూడా దౌర్బల్యం పొంగుతూంది. కమల యొక్కత ఉండా అన్నదే ప్రశ్న? కోడుమిద ఒకచోట అగిపోయాడు. అదే ప్రదేశంలో తనకి కమలతో పరిచయం కల్గించింది. అప్రయత్నంగానే ఆచోటు అతిడి నుండి రెండు కన్నీటిబాట్లు తీసుకుంది. పూర్తిగా జాబ్బుకల వారిగా తియారయింది. మజ్జలా అయిపోయాడొక్కసారి! ఎదరికి నడుచున్నాడు. "వేణూ! నవ్వా?" తిరెల్ల చూచాడు. మధు! "అలా ఉన్నావేం? రా; సైకెక్కు. ఇంటికి పోదాం." మనోహర చెప్పకుండా అతని నెలి తక్కాడు. ఇద్దరూ వేరుమీసిన పీచెరు రామనాగం గారి మేడమండు = గారు. మధు గేటుతెరిచి లోపల ప్రవేశించాడు. వేణు అతిడి ననుసరిస్తూ "ఈ యిల్లు మీదా! రామనాగం గారిది కదూ?" "మాజే. రామనాగం గారు మా వాన్న గారేలే." వేణు కొద్దిగా అబ్బుర పడాడు. చటుక్కున స్వల్పతికి వచ్చింది - కమల వీరిం పే వీణశీర్షదాన్ని అనేది. పోనీ మధునడిగి లేనో ఆమె యొక్కడికి వెలివది? కాని అదగ బుద్ధినయ్యలేదు. మంత్రి ముగ్ధునిలాగ

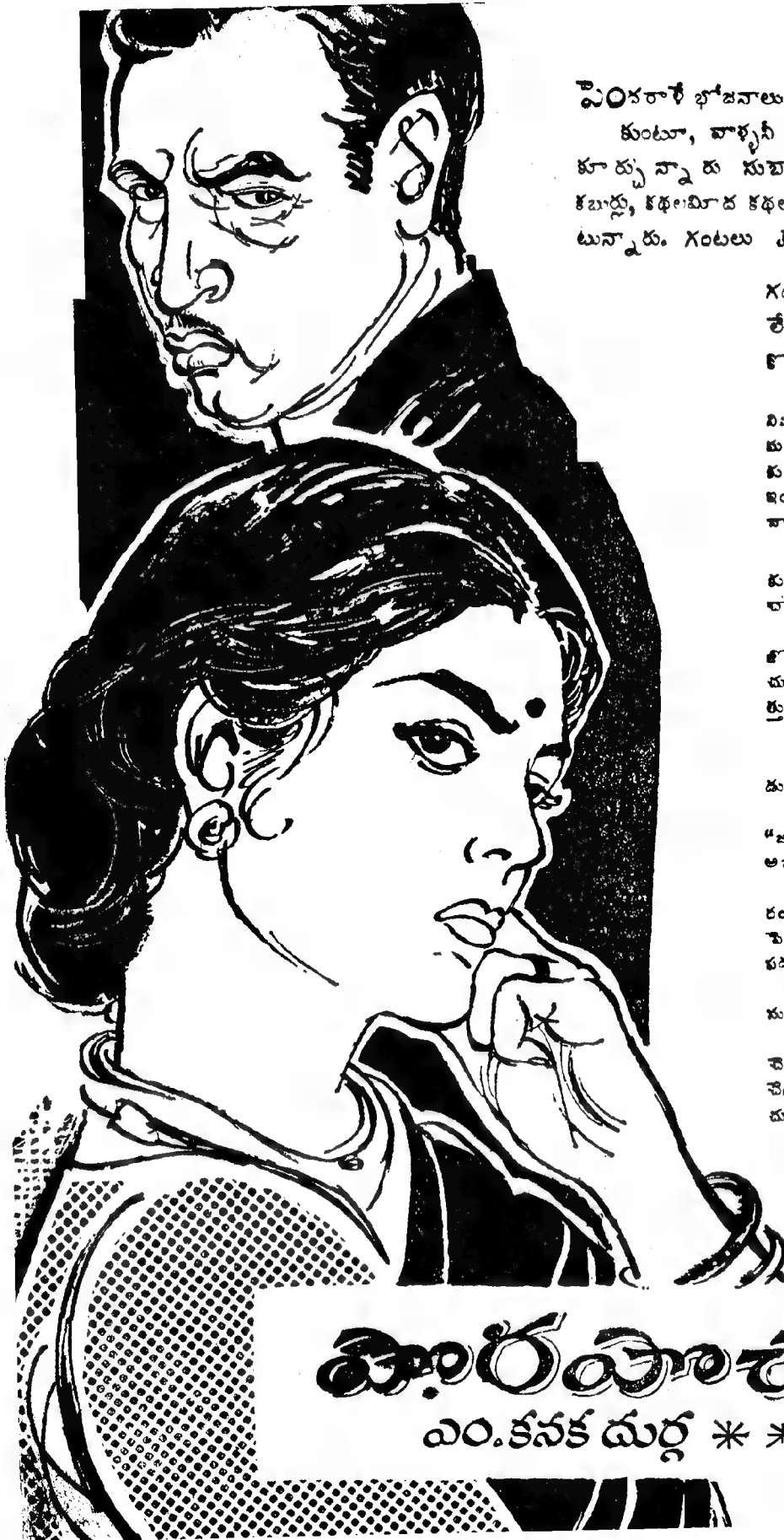
మధు నిలబడాడు. వేణు వీధి సావనో మా గ్నన్నాడు మర్చి లో. మధు యెండుకో లోపలకు వెలి వెలిగిచ్చి వేణు కలిమిఖం గా యింకో మర్చిలో కూర్చున్నాడు. చిరకాలానికి కలుసుకున్నా రే మా స్నేహితు లిద్దరూ తిమ్మతామసు మరచి యిష్టగోష్ఠి జరుపుకున్నాడు. మధుభార్య రెండు కళ్ళులలో కాళీ పట్టు కొచ్చి పేబిలుమిద ఉంచి జనుగిసింది. వేణు మధునిచూస్తూ "నీదగ్గర యెప్పుడో యింకా చూపానులు తీసుకున్నాను. ఇవ్వ లేక పోయాను. ఇదిగో తీసుకో" అంటూ తీసి అందివ్వబోయాడు. "అగండి!" వేణు అనిపిపడి అటు చూచాడు. కమల! అతిడి పెదవి లలలాడాయే. ఒక్కసారిగా ఉచ్చెస్వరంతో "నవ్వాకమలా! ... నవ్వు మధుకి..." "భార్యను ... మీ రాయన పుట్టు యేవాడో వాకిచ్చేవాడు ... ఇంక యివ్వ నక్కరలేను" కట్టలు తెసి ఉలికే గుఱఖాన్ని కడంమిద పుచ్చుకుని చీరకొంగు ముఖానికిపైద వేసుకుని అక్కడమంచి వెలి పోయింది. మధు వేణుకేసి నెలకెమల కేసి అయో మనుంగా చూస్తూ కూర్చుండి పోయాడు! ఫాన్ గారికి వేణుచెబోసిని గెండుపగులూ అననివలొపే తిర్యగి కల్గి ఎమ్మి విగా గా కిందకువారి కొద్దపేపు గంతులువేసి వేణు కార్తికున్న రెండుయూ మధ్య ఖాళీలో యిగుక్కు పోయాయి! ★

★ కలలో కైలాసం ★

(86-వ పేజీ నెరువాయి) వహించుకు పోతుంటే అందలో తను తెచ్చుకున్న ఆహారం కూడా మాయం చేశాడయ్యె. "నీవు ఒత్తి మోసగాడివి. ఎవరో పెట్టుకువెల్సిన తిండి తినడమే కాకుండా నేను తెచ్చు కున్నది కూడా మింగేశావు. దౌర్భాగ్యుడ" అన్నాడు ఏమవుకంతంతో. "అది నా తప్పే. నీవు తినమంటే నే తిన్నానా మరి. అయినా తినే ముంద కొంచెం ఆలోచించాను తిన డమా మానడమా అని. కైలాసంలో ఆతిథ్యం అన్నాడు. అంత

దక్కని భోజనం చేశాక ఈ చద్ది అన్నం ఎండిపోయిన రొట్టెలు, మారి పోయిన కండ్లు మీరు ఎలాగూ తినలేరుగదా నని తినేసి మీ ఆజ్ఞ అతరాలా నెరవేర్చాను. కోప్పడకండి. ఇక నా దారిన నేను పోతున్నాను," అని చెప్పి వెళ్ళి పోయాడు గొడ్లకాశి. తన తెలివి తక్కువతనానికి, తననితానే నిందించుకొంటూ, కలను తలచుకొని విసుక్కుంటూ ఆకలి తో నే నూలు కుంటూ వెళ్ళి పోయాడు రైతు. ★

సంతోషం ఘుమ ఘుమా యిం చే సెంటులాంటిది. ఇతరల్లమిద చిలికితే నీ మీద కూడా కొన్ని చుక్కలు పడ కుండా ఉండవు. — ఎమర్సన్. * * * ఉత్సాహం కోల్పోయినవాడి కంటే బీదవాడు ప్రపంచంలో ఎక్కడా ఉండడు. ఉత్సాహం ఒక్కటే మిగిలి మిగతాదంతా పోయినా, మళ్ళీ అన్నీ సంపాదించుకోగలడు. హెచ్. డబ్ల్యు. ఆర్నాల్డ్

పెంకరాళి భోజనాలు తెమిల్వేసుకుని తాంబూలం వేసు
కుంటూ, వాళ్ళనీ వీళ్ళనీ వేళాకోళం చేసుకుంటూ
కూర్చున్నాడు సుబ్బారావు నీతాను. కబుర్ల మీద
కబుర్లు, కథలమీద కథలు చెప్పకుని విరగబడి నవ్వుకుం
టున్నారు. గంటలు క్షణాలలో పరిగెడుతున్నందువల్ల,

గడియారం ■ వేగంతో పోటీచేయ
లేక అనేగంతో లొమ్మిది గంటలు
కొట్టింది ఇహచాలు అనిధ్యనిస్తూ

ఒక నిమిషంక్రితమే ఒక జోకోకు గండు
నిమిషాలాటు నవ్వు అరిగిపోయిన సీత
కుంచం పట్టిమీ ■ కేరగిలబడి కళ్ళమీదు
కుంది. సుబ్బారావు కుంచంమీద పడుకుని
ఇంకా తెలిచైన నిట్టకొసం చేపడ కుతుకు
న్నాడు.

సీత, చాపమీద తిమిలపాడు ఒకటి తీసు
కుని క్రొద్దగా పరికిరిస్తూ భగవంతుడి కిల్లు
చాతురికి ఆశ్చర్యపడుతోంది.

“సీతా మాళావా! సిద్ధీ నిర్వస్తా
జోనెన్నెనూ విదాదు రిచ్చుకున్నాడు
మాళావా?” అన్నాడు సుబ్బారావు చాతా
క్రుగా తుర్కిపడి లేచికున్నాని.

సీత కూడా ఉలికిపడింది.

“అరెరె! ఎంత పని జరిగిందీ! ఎప్పు
డుటా?” అంది అందాళనతో.

సుబ్బారావు చేపకోకి లొంగిచూసి,
“జూన్ 12, అంటే నిన్న అన్నమాట”
అన్నాడు విచారంగా.

“అయితే ఏకండీ! ఇంతకీ సిద్ధీ నిర్వస్తా
రంటే ఎవరాయనా?” అంది సీత కళ్ళు
పెద్దవి చేసి, అమాయకత్వనిఁ అభివయ్యం
పడుతూ.

“ఎమో వాకూ తెలిదుస్సీ” అన్నాడు
సుబ్బారావు విచారంగా.

ఉత్తరక్షణంలో ఇద్దరూ మళ్ళీ పొట్ట
చెక్కిలయేలా నవ్వు పున్నాడు. వెంటనే
చెట్టుమీద సిటలజంటలో, పెంటిడి, “వాళ్ళని
చూసన్నా స్థురమృగోరదూ...ఎప్పుడూ

హిందూ యోధులు
ఎం.కనకదుర్గ * * * * *

నీనిద్రానుభూతు... ఓ మధ్యా మధ్యటా
లేదు" అని సాధించింది.

* * *
సుబ్బారావుకి సీరికపాదా ఇష్టమైన
వాటిలో భవిష్యత్తు కౌమార్యం రావు
పుష్కం, వంకాయకూర, కేలంగి, పిల్లన్
లేడయో, బోనసు, మనియార్లర్లు రాకడం,
పడవవిడ ప్రయాణం, పెనచెప్పిన బోకూ
అను చెప్పకొవారి; ఇద్దరికీ ఇష్టంలేని
వాటిలో సుబ్బారావు అభీషు మా నెజరూ,
కాకరకాయకూర, పిల్లలూ, కేసర్ల వగై
రాలు.

ఒకరికి నచ్చి రెండోవారికి నచ్చనివాటి
వాటిలో శ్రీ స్వాతంత్ర్యం, కేదాళి
ప్రామాళ్యం, అడవి ఉద్యోగం చెప్పడం,
కౌశ్ఠ్యసంగీతం, వారాహ క్రిక, విదాకులకు
సగుహాయాలు సుఖపుకొవడం, ప్రబంధ
పూసం ముఖ్యమైనవి.

సీత్యప్పర్ల దంపతులు చేసిన ఓహూయకర్తవం
సుంచి నవ్వి నవ్వి అలసిపోయాక, సీత
నెమ్మదిగా అడిగింది. "ఎందుకంటే విదా
కులూ..." అని.

ఇంకొక్కడం ఆలోచించి "అతని
చొక్కా ఈవిడికి నచ్చలేదా విడిటి...
అసలు దొరలంలేటగా పాపిడి వంకర అనో,
బొత్తిగా వంకరలేనండా మరీ వైరి
అందిగా తప్పట్టిందికి వీరకుండా ఉందినో
వంక పేటి విదాకులు పుచ్చుకుంటారుటగా"
అంది.

సుబ్బారావు నవ్వాడు. "మరీ అంత
చేటుకొడులే. అలాటివన్నీ నీనిమాలోనూ
పైకి కబ్బులోనూ తిరిగివాళ్ళు చేసివీరే.
అక్కడకూడా సంసారాలు సమీతంగానే
ఉంటారుట. ఇంతకీ సిద్ధి సీత్యప్పర్లు
విధాకులకి కారణం అలాటిదికొడు.
వాళ్ళు పన్నెండుకు నిశ్చయంలా
కావరం చేశారట. నలుగురు పిల్లల్ని కన్నా
రట. వాటిద్దరి తత్వాలూ వానకవి ఇప్పుడు
అనిపించి ఆ కారణంవిడనే ఇద్దరూ విదా
కులు అడిగారట" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"ఇప్పుడా! పన్నెండుకు కావరం చేశాక
వాళ్ళ తత్వాలూ వానకవ తెలిసిందా
అనిగాడి!"

"అతిగాడంబావే? ఆమెగారికి కూడా
ఈ మాట అనిపించిందిటగా."

"వాళ్ళ తలకాయలా ఉంది. అతినిపుకు
క్షుద్రీనే అవిడ బతుకేగాను. నడిచి మనులో
వీరకట్టుకుంటాడూ? అంతా ఈ విదా
కుల మూలాన—"

సుబ్బారావు లేచివచ్చున్నాడు. "పిల్ల
అపరాధివీరీ పాపరీ ప్రాణెనో తల
బయలుకొట్టుకోవడం నాకు పోలికొడుగాని
విదాకుల సగుహాయాల్ని తిట్టుకు. విదాకు
అందరిపై ఆవిడ బతికిపోయింది. లేకపోతే
ఇంత చేశావా దీవుడా అని ఇద్దరేని
కావరం చేస్తూ బతికున్నాళ్ళు గొప్ప
వీర. నీకాక చేసే ఆ పదాలు పించె

అల్పసంతోషము

'పాయంత్రం క్యామల వచ్చింది.'
'ఊ...ఎమిటి విశేషాలు?' కాఫీ తాగుతూ అడిగాడు కామం.
'ఆ...ఏముంటాయి? సరేగాని అది కట్టుకొచ్చిందే ఆ వీరమాకారూ?'
'అదెప్పుడూ!! నేను చూడలేనే! నవ్వుతూ అన్నాడు కామం.
'అబ్బా! వాడునూ! ఎప్పుడూ వేళాకోళి మేముంగమూరి పెట్టింది సుబ్బులు.
'ఊ...చెప్ప...ఈవారి చక్కగా వింటానుగా!'

'క్యామల మొగుడు మొన్న పూనా వెళ్ళినప్పుడు తెచ్చేటట. ఎంత బావుం
దనుకొన్నానూ! చాలా చాలా బావుంది ఆ వీర. దాని పేరు ఏదో చెప్పింది
కూడానూ! నోట్స్ అడుతున్న పేరుంది కానీ మర్చిపోయా.'

'కాంచనమాల వీరా? కొమినీకడను వీరా? లేక...'
'అబ్బా! నీనిమాస్తార్లు పేరు ఉండదండీ! అదెవో ఊరిపేరులా ఉంది!
'కొలేగార్ వీరా? కంచిపట్టా?'

'ఆ...గుర్తొచ్చింది. కొలేగార్ నిల్కటండీ! ఎంత బావుందనుకొ
న్నానూ! ఎంతో చక్కగా ఉంది. ఆ వీర కట్టుకొంటే క్యామలకి ఎంత అందం
వచ్చిందని. ఖరీదు కూడా అట్టే లేదు. నలభైలోకే!'

'నలకా అనీవంజరంలా ఉండి, భూమికి నాలుగుకుల ఎత్తులో ఉండే
క్యామలకి అంత అందంగా ఉంటే, తెలకా, పాడవుగా మెగులుగలా ఉండే
నీ కేంక బావుంటుందో...'

'అందుకే నే, నాకు కొని పెడారా? అమాయకంగా అడిగింది సుబ్బులు.
'తప్పకుండా! నీకేం తక్కువ వారాడే...'
సుబ్బులు పొంగిపోయింది. 'మావారెంత మంచివానూ! అనుకొంది.

* * *
'ఎప్పుడూ వీరలూ, నగలూ, నీ మాడుముఖానికి అవే తక్కువయినట్టు.
ఫా! నే నేం కొనేడి లేదు.' చిరాగ్గా అన్నాడు విశ్వం.

'అవునవును, వాది మాడుముఖమే మరీ. పెళ్ళం నోరారా ఒక వీర కొన
మని అడిగితే, కొనడానికి మనస్సు రాదు కానీ, కబుర్లు చెప్పమంటే మా బాగా
చెప్తారు. ఛీ! ఏం మనుష్యులూ.' మండిపోతూ అంది కొంత.

'నే నేం కబుర్లు చెప్పటంలేదు. వివా నీ ముఖానికి నిల్కచీరలెందుకు?'
'మరీ మీకు మౌనం ఉరెన్ మాటలు దండగ కాదా!'
'నోరు మూసుకో! మరీ బాగావంటే, దండ పగులుకుంది.'

'చేతకొనివాళ్ళు అంతకన్నా ఏం చెప్తారు!! ఏద్యులంకించుకుంది కాంత.
తమ్ముడూ, తమ్ముడి పెళ్ళం, ఎక్కడ వినిపాతాలో అని భయపడుతూ:
'అబ్బా! ఊరుకోవే, మహమ్మారీ! తప్పకుండా రేపు కొంటానుగా!' బ్రతిమలా
జేసు విశ్వం చేసేదిలేక

జంటకీ ఏద్యు మానేసి, విజయగర్వంతో నవ్వింది కాంత. దుసరున
లాడుతూ బయటికి పోయాడు విశ్వం!

పెరట్లో వెళ్ళా, బావగారి గదిలో గొడవ విని ఒక్కసారి విసుపోయింది
సుబ్బులు. పాపం! కాంతని కొట్టాడో ఏమిటో! అనుకొంటూ వెళ్ళిపోయింది.

* * *
సుర్మాడు క్రొత్తవీర కట్టుకొని, తెగమరిసిపోయింది కాంత!

'ఈవీర కొనమన్నావ నేనా, బావగాని అంత గొడవ చేశారూ? మీమరికి
ఏం తెచ్చున్నా, ఎప్పుడూ కోప్పడయి అమాయకంగా అంది సుబ్బులు.

'ఆ...నూ వారికి, మీ ఆయనలూ లేనపలుకులు చేతకావు మరీ, ఎంత
తిట్టినా, కొట్టినా, అడిగిననలా కొని తెచ్చారు. మరీ మీ ఆయనో! మాటలో నే
కడుపునింపేస్తాడు చమత్కారీ కాబట్టి! పెళ్ళియి దగ్గర దగ్గర నాలుగేళ్ళవు
తోందా? ఏంకొన్నాడు నీకు? మచ్చటగా ఓ వాళ్ళెప్పుడయినా తెచ్చాడూ?
మీ ఆయన గొప్ప వాడగ్గరే చెప్పావు! నక్కిరింపుగా అంది కాంత:

నిజమే! తను ఏదడిగినా, తెచ్చాననమే గాని, ఒక్కటి లేలేదు. అయితే
మాత్రం! ఎంత ప్రేమగా మాటాడుతారు. ఒక్కనాడు కూడా తను చూడలేను,
బావగానూ తోటికోడలు సరదాగా మాటాడుకోవడం! ఏద్యీ, చెప్పలు తని కొని
పించుకున్న వీర కట్టుకొంటే ఏం పోయి. ప్రేమతో మావాగ తెచ్చే మర్రెళ్ళాల
ముందు, ఈ వీరలూ, నగలూ ఏం సరితూగతాయి? ఏమెనా మావారు చాలా
మంచివారు! మళ్ళీ మనస్సులో అనుకొంది సుబ్బులు గర్వంగా!

హాస్య పాఠ్యాలు

ఒదిగి కాపరం చెయ్యాలి. మనసులు వేరైతే మనసులూ వేరవల్సిందే" అన్నాడు.

"బాబున్నాయి మాటలు. కథలో రాసుకుందురుగాని దాని పెట్టుకోండి" అంటూ లేచి, తలుపులు గడియవేసి రాబోయింది సీత.

"అలాగే లే...మన తెలివిలేటలు అక్కడితో ఆగిపోయాయి. కాబట్టి అంతే అంటావు" అన్నాడు సుబ్బారావు.

సీత తలబోయింది. ఇంతమాట ఆయనెప్పుడూ అనలేదు. మనసు చివుక్కుకుంది. అదోలా చూసింది.

సుబ్బారావు తలవంచుకున్నాడు.

ఇలా తిగాయిదాలాడుకునే సుబ్బారావులూ, సీతమ్మలూ మర్నాటికల్లా యివి మరిచిపోయి మామూలుగా ఉండవచ్చు. కాని, కొన్ని పెద్దవిషయాలు వచ్చేసరికి మనసులో అవి అలా నాటుకుపోతాయి. ఎంత మొగుడూ పెళ్లిలయినా గబుక్కున చెరిగి పోవు.

దాంపత్యంలో పారపాచ్చాలనేవి కేవలం భేదాభిప్రాయాల కల్గిన వస్త్రాయనక పోయినా, వాటివల్ల చాలావరకు కలుగు తాంబూలమవు. ఆ అభిప్రాయాలు బేరస్థి విషయమైనా, కేరళలో ప్రజాస్వామ్యం మీదనే కాకపోవచ్చు. కాకరకాయకూర గురించి. రెండో అమ్మాయిని హస్తాల్లో చేర్చించడం, మేరికం చేసుకోవడం వగైరాలమీదకూడా కావచ్చు.

దూకుడుగా అన్నా ననుకుంటే అనుకోండి గానీ, మనదేశంలో మొగుడూ పెళ్లిల మధ్య పారపాచ్చాలు. రావడానికి సాంఘిక సమస్యలూ, సారస్వతాభిగమలూ మొదలైన వాటిమీద ఏకాభిప్రాయం కుదరక పోవడం కారణం కాదు. మన వాళ్ళు అందాకాపోరు. పోలేరు. చదువుకోగలకనక.

చదువుంటే కేవలం జానరీ, రెక్కలూ అనే కాదు. సుఖంగా బతకడానికి, ఎదిటివాళ్ళని అరం చేసుకోవడానికి, మొగుడి నిజమైన స్నేహితుడుగా గ్రహించడానికి పనికోచ్చే చదువు. ఆమాటకొస్తే ఈ చదువు మొగాళ్ళకి ఉండటంలేదు.

అందుకనే కాపరాలలో కలతలు. సీమ

దొరలలా మనం కోర్కలకక్కం కాబట్టి దాఖలాలు అంకలనో చూపించలేము కోండి. అంతిమా తన వేసవేముగదా.

మనలో ఇంకొక విశేషంఉంది. ఆపాటి ఈపాటి కలతలకు మనం ఆటే కలలనెంచడము. ఎక్కడోనా అలాగే జుగలనుకోండి. బడిలో లతో జతకట్టడం కానుగదా తగాదాలాదు కున్న పువెల్లా దూరంగా పోవడానికి.

మాటవరకే ఇందాకటికథలో సర్వస్వ. దంపతులసంతతి మాదాం. చిలుమగల్గిందరికీ తత్వాల పాసగని లేమ్యు'దానికి పన్నెండ్ల పట్టిందిగదా. పన్నెండ్ల తివాతి ఇగింబుద్ది అనడంకన్న, పన్నెండ్ల పరుకుందా మని ప్రశస్తించినా సర్వకాని భేదాలు వచ్చామని నాకు కాదుకొని అవి పోగొట్టడానికి ప్రశస్తించి వుంటారని అనుకోవడం న్యాయం.

ఇకవి టివివ ఎంతసేపూ ఇంగ్లీషువాళ్ళ గొడవతో విసిడిస్తాందని మీరుకూడా అనకండి.

మా వాడు, మా అన్నయ్య అలాగే అన్నాడు. అసలాడది ఆరేకిర్న రాయప్ప! మేమిటనేంకం మా అన్నయ్య. అదిదో సిగరెట్లు కాల్చడంలాటిదనట్లు.

శ్రీరానేను రాసినది ఒకటి అచ్చయి, ఇద్దరు మెచ్చుకునేసరికి "ఆ! ఆడదానివని వేరారు" అనితీసి పారేశారు. తరవాతి పంతానికి మొగాడిప్పగతో రాసి పంపించాను అది ప్రింటువేరారు అనుకోండి.

చెప్పాల్సిందిమిటంటే, ఆడది అనగానే ఇలాతీసిపారేశారు కమిజమీద గుమ్మరులిపినట్లు.

దీనికి ఈ రోజున ఏవొక్క పురుషుడినీ నేను తప్పట్లం లేను. ఇది అలవాటై, పరిపాటిఅయి, తరవాతి సంప్రదాయమనిపించుకుని ప్రతిష్ట గడించి మెల్లిగా మనవరసరాలా ఎక్కిరాగా చంటబట్టిపోయింది.

ముఖ్యంగా ఈ దృష్టినింపతులలో కలతలు రెపడానికి దారి తీసాంది. ప్రజయ కలహాలన్నిటిని చూసి దాంపత్యాన్ని భగ్నం చేసే కల్లోలాలుగా పారబాటుబడి నేనీ మాటలు రాయటంలేను. నేనెరిగిన ఎందరో గృహిణుల మనసులను తెలుసుకొని. ఈ అభిప్రాయానికి వచ్చాను. ఇది వాళ్ళు ఎవరికీ చెప్పరు. ఆపులకు కూడా ఓ పట్లాన తెలియనివ్వరు. కడుపు చించుకుంటే కోళ్ళ మీదపడాను ఎందుకులే అని ఈగుకుని అలాగే క్షురుకుపోతాను.

కాపరంలో పారపాచ్చాలు రావడానికి ఆనే కాదాట ఒకపట్ల ఒకరికి (ఏవొకరికానా కావచ్చు) గొరకంలేక పోవడం, దాని మూలంగా సాధించు, తరవాత కోప్పడతారన్న భయం; భయం కొద్దిదాసరికం, అబద్ధం, అలాగే ఆమూనం. దాన్నిబట్టి అబద్ధం మనసులో చిరగా, (దీని వేరే చూడండి)

రీటా కుదుర్చుకుని అలమునిచ్చి, నిగనిగలాడుచు పాటి వెండ్రుకలను వెండ్రుకలు అద్భుతమైన హెయిర్ బ్రష్ తల వెండ్రుకల రాణి, నెరయూట, దొర్లు, ఇల్లతల, పేనుకొడుకు ఇంకను తల వెండ్రుకలకు సంబంధించిన వస్తువులన్నీ ఒకటి అహమముగ వనిచేయును. నేనకు వేదాదాది గుణమును పొందియున్నాను. మీగా కూడా నేననుండియే రీటా వాడుకు

రీటా హిందూ దేశమంతటాదొరకును

కేశ సంపదకు రీటా

(43 వ పేజీ వరుసగా)

(పక్కవాటాలో ఆయన "ఏ మం డో యి యిలా వచ్చారే" అంటున్నాడు.

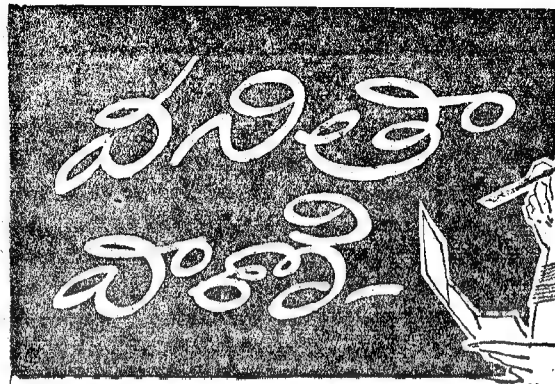
"మాది బిళ్ళిది ఒక పూరే. ఈ అమ్మాయి మా స్నేహితురాలే" అంటోంది మా ఫ్రెండ్. "అంత పలకర్చి భార్యమణితో మన ఆఫీసులో పనిచేసే ఆవిడ వచ్చారే" అంటూ, "రండి, మా యింట్లోకూడా కాఫీ తీసుకుని బిడుగుడుగాని" అంటున్నాడు. మా ఫ్రెండ్ "ఫరవాలేదండీ, వద్దు. ఈసారి వచ్చి నవుడు తీసుకుంటా" అంటోంది. అప్పుడు అసకున్నా మా ఫ్రెండ్ కూడా ఆయన ఆఫీసులోనే పని చేస్తోందని, తాళా ఆ డెస్క్ మాటలు దీన్ని గురించేనని...

నిజం నిల డవిద

ఏమాటా నిజం నిలకడగాని తెలియ దంటారు. కొంతమంది మగవాళ్ళు అనూను చేతో వారియొక్క స్వాభావిక మోతాతో పనిచేసే ఆడవాళ్ళను చాలా దీనిగా చూస్తూ ఎడట చక్కగా చూడతూ, చాలుగా టెక్కిరిస్తూ వుంటారు. వాళ్ళ భార్యలకూడా దడుపుకున్న వాళ్ళు అయితే అంత తేలికగా ఎదుటి స్త్రీని గురించి చూడడం. మా ఫ్రెండ్ ని చూస్తే ఎవరూ ఏ. ఎ. చదివిన అమ్మాయి అనుకోరు. నిండుగా ముందగా కళ్ళకు కాటుక, పై కుంకుమబొట్టు పెట్టుకుంటుంది. చూచేవరకు ముద్రరంగు రెండు, నేతచీరలు కట్టుకుంటుంది. అనవసరంగా చూడడం కావట్టి తోటివారో! "అవసరమేనని" తెలియలేదు. అంచేత వాళ్ళు తెలివైన డిగ్రీనించుకుని అతే నిజంగా చెప్పుకుంటు వ్వాగు. తరువాత ఈ విషయాలన్నీ తెలుసు కుని మా ప్రక్కయింటి ఆయన చాలా సిగ్గు పడిపోయాడు.

నలుగురు మొగవాళ్ళు కూర్చుంటే ఆడ వాళ్ళ మాటలే. అందులో ఆఫీసులో పని చేసే వాళ్ళు తోటిసహాధ్యాయుని మాటలే. సోదర ఆఫీసుకు తిరుయొక్క పగువు ప్రతి కుల బొగొట్టుకొనటమే కాని ఆ మాటలు ఆడవాళ్ళను ఎవీ చేయలేవని ఇక నే నా తెలుసుకోవాలి. వాళ్ళయొక్క భవిష్యత్తు బిళ్ళిచేతిలో వుండనుంటారు.

పదికలలాడి అయినా ఒక ఇల్లు నిలవ పోవచ్చు. కాని ఈ రోజులో పదికలకా పది కలలాడి స్వామిమనోరథుడు ఎన్ని ఇళ్ళయినా పోగొడుతున్నా రు కొందరు. అటువంటి విషయాలు మానుకుని స్త్రీ పుగో భివృద్ధికి పూనుకున్న నాడే మనదేశం ముం దుకుపోతుంది. ఆడవాళ్ళు బయలుదేరి నేనాన్ని కావచేసుకోవాలి కొంతకాలమేనా పునోగంచేసి భర్తలకు తోడ్పడగలను. పిల్ల

మీ సర్!

'ఆర్కేవాహు ఓదార్చేవారు' అనే వ్యాసం రచయిత్రీ ఎంకుకు వ్రాశారో తెలి యడంలేదు... అర్థంలేనివ్యాసాలుకొకుండా స్త్రీలకు ఉపయోగపడే వ్యాసాలు రాసు లని నా మనవి.

గుర్త (హిరాబుద్ కాలనీ, ఓరిస్సా.)

డి టో

మకుళమాలగారు 'ఓదార్పుల' పై వ్యాసం ఎంకుకు వ్రాశారో అరంకా లేదు. ఎన్. వరలక్ష్మి, (కుని.)

ఇ ది త గ వా :

మకుళమాలగారి వ్యాసం పై విమర్శలు చూస్తున్నాను. చాలామంది అవి ఎంకుకు వ్రాసిన్నట్లు అని ప్రశ్నించి ఉపయోగం లేనివి వ్రాయకూడదని సలహాచెప్పి, చివరకు వ్యాసాలు ఎలా వ్రాయాలి? కూడా బోధించి (1) మరి వస్తున్నాను... అయితే అన్ని ఉపయోగకరమేనీ ఉండాలా? అన్నీ సంఘాన్ని ఓగజేం ఉద్ధరించేది, మహిళలను ఓ ఫర్రాం ముందుకు లాగేవి అయితే రాలా? వ్యంగ్యభోరణిలో కాలక్షేపానికి వ్రాసేవి

దనిరావా! అసలు ఇలాగ రాయాలి అని కాసిందడం తగునా, వనితాలోకంలో కాంపాజిషన్లు రాయుకున్నారా?

చోయిగా నవ్వించే సంగోషపెటే! ఎంతమందికుంటుంది? నవ్వు మనోనా రివ్యాన్ని తొలగించివేస్తుంది. మకుళమాల గారి వ్యాసం మున్నీ పీలిచి కలుగుచెప్పి అలా తీసుకు వెనా చివరకు ముహూరుగా తనతోపాటు పరుగు తీస్తుందికూడా.

క. రామారావు, (విశాఖపట్టణం.)

రెండురంగుల సలహా

బాహ్యలంకరణే అందానికి ఆకారమని, రంగులే అలంకారానికి మారుపేరని భ్రమ పడే సాదరీమణులకు కుందరిగారి అందాల బాటలో తొలిమలుపు అన్న వ్యాసం కను విప్పకొగలరు. అయితే శారీరక ఆరోగ్యం ఒకటే ప్రధానమని ఆమె ఒక పేపు చెప్పి తోనే, స్నానం, పాదరంగులచేయి అందం కృత్రిమమని నిట్టుతూనే మనోచేపు భగదాల విషయంలో క్రైస్తవహించాలనడంలో సబబు కనబడటంలేదు. ఈ రెండు సలహాలూ భరస్సర విగుప్తంగా ఉన్నట్లు తోకున్నది.

ఎం. హైమవతి, (మ్యాథిల్లి.) ★

క్రమశిక్షణ పెరుగగలను. ఎస్. ఎ. పానె ఇంట్లో వున్న స్త్రీకి మూలుపైనక పానె ఏ కొంతకాలమో పునోగం చేసిన స్త్రీకి లోకజ్ఞానంలో తేడా వుంటుంది. మన రాజ కుమారి అమృతకౌర్ అన్నట్లు కొలేజీ చదువు చదివిన ప్రతి స్త్రీకనీసం మూడేండ్లు అయినా పునోగం చేశాలి.

కొంతమంది ఆడవాళ్ళు చదువుకుంటే చెడిపోతారు. పునోగాలుచేస్తే చెడిపో తారు అంటారు. చదువుకోని వారిలో మటుకు ఎంతమంది తనభర్తల సరిగా చూడటంలేదని తనకున్న బిడ్డలనుకూడా వదిలి పెట్టి పరపురుషులను నమ్మి మోస పోయినవారు లేకుం ఎంతమంది చదువుకున్న యువకులు తల్లితండ్రుల పేరికి 25, 80 ఏళ్ళువచ్చినా పెండ్లికొకుండా చక్కగా

పునోగంచేసి మంచిపేరు తెచ్చుకున్న వారు లేరు. అది వాస్తవభావం.

స్త్రీలు అభివృద్ధిలోకి వచ్చేందుకు ప్రతి పురుషుడు సహాయం చేయలేకపోయినా సోని కలుగని మృగాను. కొంతమంది మగవారు ఎగుట స్త్రీ గురించి చురుకైనగా చూడటం తాగు. ఈ రోజు తను ఎడట స్త్రీని అంటే రేపు తన అక్కను భార్యను ఎవరి గా అంటారని గ్రహించుకోవాలి. నెహ్రూజీ దేశభంధుత్వే స్త్రీ పెనే వున్నదన్నారు. స్త్రీ శక్తిని శంకించి హేళనచేసే స్త్రీ అభి వృద్ధికి అడ్డుపడేవారు దేశవ్రోహుకూడా వెనుకంజవేసుకుంటేదని భావించాలి. అటు వంటి వాగు స్త్రీ పునోభివృద్ధికి పాలుపశీనా పడకపోయినా కనీసం అర్థంలేని అపనాగు లను ప్రచారంచేసి అడ్డుపడరి ఆద్యం. ★

రూ 75/- బహుమతి గెలుచుకోండి

మధ్య పేజీలలోని ప్రశ్నలన్నిటినివా
మీ అభిప్రాయాలు వాటికదుగుగా
అచ్చే గుర్తు పెట్టిన రెయివార్, ఈ పేజీ
చూడండి. ఇక్కడ మళ్ళీ, 60 ప్రశ్నలూ
ఇవ్వాము. మీరు రాజకీయంగా ఎంత కన్న
ర్యటికలో, ఎంత అభివాదలూ, సాంఘిక
కంగా ఎంత కఠినస్వభావులూ, ఎంత కోమల
స్వభావులూ తెలుసుకోవడానికి, ఏటిలో
18 ప్రశ్నలకు ఎదురుగా “అ” అనీ, 82
ప్రశ్నలకు ఎదురుగా “జా” అనీ సంతకాలు
చాలున్నాయి. ఈ మొత్తం 88 ప్రశ్నల
లోనే కొన్ని “అ” స్కోలూకీ, “జా”
స్కోలూకీ కూడా పెంచినవి ఉన్నాయి.
ఏ సంతకములేని మిగతా ప్రశ్నలు ఉయ్యి
ప్రశ్నలు. వాటికి నిలువ కట్టనక్కరలేదు.
ఇక్కడ “అ+” అనే సంతకం ఉండి,
మీరు మధ్య పేజీలలోని ప్రశ్నలకు ఎదురుగా
“+” గాని, “++” గాని గుర్తుపెట్టి
నట్లయితే 1 మార్కు చేసుకోండి. మరె
జవాబులంటే, - గాని, - - గాని, ‘o’ గాని
ఇచ్చినా ‘o’ మార్కు చేసు
కోండి. ఇక్కడ “అ-” అనే సంతకం
వుండి, మీరు - - గాని, - - గాని గుర్తు
పెట్టి వుండేదలయితే 1 మార్కు చేసుకోండి.
మరె సమాధానం ఇచ్చినా ‘o’ మార్కు చేసు
కోండి. ఇదేవిధంగా ఇక్కడ “జా+” అనే
సంతకంవుండి అప్రశ్నలకు మధ్య పేజీలలో
+ గాని, ++ గాని సమాధానం ఇచ్చి
వుంటే 1 మార్కు, మరె సమాధానం ఇచ్చినా
‘o’ మార్కు చేసుకోండి. ఇక్కడ “జా-”

ఉండి, మీరు అప్రశ్నకు - - గాని, - -
గాని సమాధానం ఇచ్చివుంటే 1 మార్కు,
మరె సమాధానం ఇచ్చినా ‘o’ మార్కు చేసు
కోండి. వేరే ఒక రెండు కాగితంవారి “అ”
“జా” అనే రెండు స్కోలూ పెట్టుకుని, ఆ
రెండు స్కోలూ కలపడం మీకు వచ్చిన మార్కులు
ఒక దానికొకటి ఒకటిగా చేసుకుంటూ పండి.
నివారి “అ” మార్కు రెన్నో, “జా” మార్కు
రెన్నో కూడండి. పక్క పేజీలలో కూపనలో
“అ” మార్కుల మొత్తం, “జా” మార్కుల
మొత్తాన్ని, ఆ కూపనలోని మిగతా భాగాల
కూడా మార్చేసి మా కార్యాలయానికి
పంపించండి.

మాకు ఇలా వచ్చిన కూపనలు ఆధారంగా
ఆయా రాజకీయ పక్షాల అభివాద, కన్న
ర్యటిక (యథాతథ) వాదాల సగటులను,
తంత్రవ్యాలను, సాంఘిక (కఠిన, కోమల
స్వభావాలు) దృక్పథాల సగటులను, తార
తమ్యాలను అంచనా కట్టడం, వాటి
వాటిస్తానాలను నిరూపించటం ముఖ్యం.
ఈ అంచనా ఫలితాలు కొలదివారాలలో
ప్రకటిస్తాము. దానిలోని ఆయా రాజకీయ
పక్షాల సగటుస్తానాలనుబట్టి, వాటితో పోల్చి
మా మీద వ్యక్తిగత స్థానం ఎక్కడుండో
అప్పుడు మీరే తెలుసుకోవచ్చు.

మాకు పంపిన సమాచారము ఈ లక్ష్య
వికీ తప్ప మరిచిందీ ఉపయోగించవచ్చదు.

ఏ పార్టీ పేజీ అభిమానం లేని వారుకూడా
ఈ ప్రశ్నలపై తమ అభిప్రాయాలు వ్యక్తం
చేసి, వాటినిబట్టి వారు ఏ పార్టీ సగటుదృక్ప

థానికి దగ్గరగా ఉన్నారో తెలుసుకోవచ్చు.
ఫలానా పార్టీ పై అభిమానంకలిగి ఉన్నా
మని అనుకోవేవారు కూడా ఆ పార్టీ సగటు
దృక్పథంతో తమ సమాధానాల ఫలితాలను
పోల్చి చూసుకున్నప్పుడు తాము దానికంత
దూరంగా ఉన్నామీ, ఎంత దగ్గరగా ఉన్నామీ
తెలుసుకుని ఆశ్చర్య పడతారు. ఉదాహరణకి
కాంగ్రెసువాది ననుకునే వ్యక్తి అలా పోల్చి
చూసుకుంటే జనసంఘిలో, కమ్యూనిస్టు
పార్టీలో దగ్గరగా ఉండవచ్చు. ఇది కా
ఆశ్చర్యగ్రం కలిగిస్తుంది. ఈ ఆశ్చర్యాలను ధూరి
కోసమేనా ఈ కూపన మార్చేసి పంపించ
వచ్చు. ఫలితాల కాపీ ఒకటి మీనద్దకూడా
ఉంచుకోండి.

ఆయా పార్టీల సగటు దృక్పథాల
అంచనా చాలవరకు ఉజ్జాయింపు గానే
ఉంటుందిగాని అదే నిద మేనదని ఆర్థంకాదు.

బహుమతి పై ఆసక్తి లేనివారు కూపనలో
బహుమతి భాగాన్ని మార్చేయ నక్కర
లేదు. తమపేరు ఇవ్వటానికి ఇష్టంలేనివారు
తమ పార్టీ ఎదురుగా గుర్తుకొని పెడితే
చాలు. బహుమతిభాగం మార్చేసి వారు
మూతం విధిగా అన్ని భాగాలను మార్చేసి
మరీ కూపన పంపించాలి.

ఒకటికంటే ఎక్కువ సరైన సమాధా
నాలు నస్తే, సరైన సమాధానాలు పంపిన
వారందరికీ బహుమతి సమంగా పంచబడు
తుంది. ఏటిపై ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు
జరపవచ్చు. బహుమతి విషయంలో సంపా
దమనిదే రుచి నిర్ణయం. మాకు పోతుంటు
పంపించవలసింది మార్చేసిన కూపన
మార్చు. అది పంపే కవరుపై “మీ
రకలో మీకు తెలుసా?” అని వ్రాసి మరీ
పంపాలి. కూపనలో వ్రాసే విషయాలు
స్పష్టంగా ఉండకపోతే స్వీకరించవచ్చు.

22-7-59 లేటిలో గా కూపనలమారు చేర్చాలి.

1. “ప్రజలకోసం చేకరి” కాని “జేకంకోసం ప్రజలు”కాదు.
2. కొన్ని జాతులవాడు మరికొన్ని జాతులవారికంటే స్వాభావికంగా ఉత్తములు.
3. యుద్ధం మానవస్వభావానికి సహజం.
4. ఒకప్పుడైనా వ్యక్తిగతమైన ఆస్తిపోయి సంపూర్ణమైన జాతరం కావాలి.
5. తండ్రిపాతంవత్తంగా వచ్చే కోసాలుకాని, కోసాలు కాని కలవారికి సంతానం కలుగకుండా చేయాలి.
6. ప్రపంచ కాంగ్రెస్సం మానవజాతిని సర్వస్వతంత్రత కొరకు కొంతేం వదులుకోవాలి.
7. ఉత్పత్తి, వ్యాపారము ప్రభుత్వకోశ్యం లేకుండా సాగిపోవాలి.
8. విద్యాలకు సంబంధించిన చట్టాలను, విద్యాలను ఇంకా ముగించి అమలుజేయాలి.
9. జీవితంలో పైకారేనివారి కార్యపాథుల పాదధూరి, సహాయం అక్కర్లేదు.
10. సాంసాధ్యం నరీపేదారికి కొంతాదప్పులతో నీయించాలి.
11. ముఖ్యమం భాగ్యవంతులకు వారి నుండి వేయటంవల్ల అక్రమ సంపద్యం, మాంవ్యం, ప్రభుత్వం అధిక్యం

- అవకాశంకూడా ఉండదు.
12. వివాహానికిముందే ఒకరికోకరు కారీరకంగా సరిపోతారో లేదో, తెలిసికోనేడుకు స్త్రీ పురుషులకు ఉన్నది.
13. “అప్పు ఒప్పు మా చేకరి” అనే నానుడి సరైనది.
14. సామాన్యులు మతంయొక్క అవసరం లేకుండానే జీవించగలరు.
15. తక్కువజాతులకు చెందినవారకు వరుసజేవారిని, వారికంటే ఎక్కువజాతులకు చెందినవారిపైన అధికారంలో చేయటం నుంచిదికాదు.
16. తమ ముటుంకాలకు నింపిన వాస్తవ తక్కితమని అందరూ గ్రహించాలి.
17. మరణానంతరం మిగతే తమిలేదు.
18. మరణానంతరం, మరణం నుండి కనుక వాననీ నిశ్చించాలి.
19. కొండలు మంచివారున్నా, మొదటి వర్షవ్యాపారం చేసే ములాలో ఉర్వాధురే ఎక్కువమంది.
20. మొట్టమొదటి “అటంకం” నేయటంవల్ల కొన్ని నేలమండి అనాయకులైన అవకాశం స్థాయి తనిపోయారు. అందు వల్ల ఇది అభ్యుదయమని. ఈ సందర్భంలో, వాగవిరళి కూడా నిరర్థకమైంది.

21. దాకర్లు అవసరమని చెప్పినపుడు తప్ప సంతానలోక పద్ధతులను నిషేధించాలి. క్రో +

22. మద్రాసు జిల్లా కలనానికి, కావలి స్త్రీ, బాధారహితంగా మృత్యువును స్వీకరించేవాళ్ళు ఉండాలి. క్రో—

23. రాజుకాలం, శివునాలు మొదలైనవి పాతకాలపు నమ్మకాలు; వాటిని మనం విమర్శించి పాటించకూడదు.

24. కార్మికులను ఉపయోగించుకొనటమేకాని ఉత్పత్తిని నాశనం చేయకుండా ప్రతిఫలాలను ఇవ్వగలమనక, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అవసరమైనది. అ +

25. మనం మన మతంలో, ధర్మశాస్త్రాలలో చెప్పబడినవన్నీ పూర్తిగా నమ్మాలి. అ—

26. ఎవ్వరైనా ఆధిపత్యం చేసుకోవాలంటే, సంఘం అడ్డు పెట్టకూడదు. క్రో—

27. స్త్రీపురుషులమధ్య స్నేహప్రణయం ఉండడం శరీరానికి, మనస్సుకు కూడా మంచిది. అ + క్రో—

28. శాంతిసమయంలో కూడా సైనిక శిక్షణ ఉండేలా చేయాలి. క్రో—

29. స్త్రీలను బలాత్కరించడం మొదలైన సేవలను చేసే వారిని జైల్లో పెట్టినంతమాత్రాన చాలదు. వారిని నిర్దాక్షిణ్యంగా శిక్షించాలి. అ—

30. మంత్రిగారి అబద్ధం చెప్పినా తిప్పలేదు. క్రో—

31. భగవంతుడు అనే భావం మనుష్యుని మనస్సు కల్పించినది. క్రో—

32. పురుషులకు, స్త్రీలకు సమానమైన కాసుస్వాతంత్ర్యం ఉండటం వ్యాయం.

33. దేశంలోని మతసంస్థలు, దేశవ్యవహారాలపై తమ అధికారం అభివృద్ధి పరుచుకొనటానికి యత్నించాలి. క్రో +

34. తమ అంతరాత్మకు విరుద్ధమైనదనే కారణంతోనే ఆత్మ సింహాసనం దిగిపోవాలి.

35. పాకిస్తాన్ మంచి వచ్చిన కొందరికీ తమ గారి తామే చూచుకోవాలి. అలాగే ఇతివ్రతాల కొందరికీ కూడా. క్రో—

36. మల్లీశ్వరాన్ని ఆశ్రయించడమే సాగరికతకు శిరమండలి.

37. తనదేశానికి వచ్చి మరొక దేశం పైన అభిమానం కలిగి ఆ దేశానికి సహాయపడినందుకు ఎవ్వరినీ శిక్షించకూడదు. అ +

38. జీవితంలో సెగలేనివారు ఎవరినివాంఛించి సహజం. ఇందులో మనం విచారించవలసింది ఉంది. క్రో—

39. అంతర్జాతీయ కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నప్పుడు దేశాంత వ్యతిరేకతని లోటు రాకుండా చూచుకోవాలి. అ—

40. నివాసరులందరూ మోసగాతు. క్రో—

41. ఈ రోజుల్లో ప్రతినాడూ తిన : సవసరమైన పనులలో బోకడం కలుగచేసుకుంటున్నాడు. క్రో—

42. భార్య భర్తలమధ్య తప్ప ఇతరత్రా శరీరసంబంధం ఉండకూడదు. అ— క్రో +

43. కులమత భేదాలకు సంబంధించిన దురాచారాలను చట్ట రీత్యా నిషేధించి కఠినమైన శిక్ష విధించాలి.

44. గర్భస్రావాన్ని నిషేధించే చట్టాలను రద్దుచేయాలి.

45. పాతకాలలో మతసంబంధమైనవిద్యాభ్యాసం ఉండేలా చేయాలి.

46. అన్ని వర్గాలవాళ్ళు, కులాలవాళ్ళు సమానమైనవారే. సంఘానికి అవసరమైనవారే. క్రో +

47. మనం సేరకులను మరీ కఠినంగా శిక్షిస్తున్నాం. వారిని బాగుచేయడానికి ప్రయత్నించాలిగాని శిక్షించకూడదు. అ + క్రో +

48. ఆధునిక సంఘవ్యవస్థలోని దుర్మతలను దీనివల్ల మాత్రమే అరికట్టగలము. క్రో +

49. ఎవ్వరూ పట్టుకోకపోతే అడపాతడపా టికెట్ లేకుండా ప్రయాణం చేయటంలో తప్పేమీలేదు. క్రో—

50. జనానువాదు సహజంగా కూరమైనవాళ్ళు.

51. ఈ జీవితం ఓణిభింసరం కనుక మనం దీనినన్ని సుఖాలను అనుభవించడానికి ప్రయత్నించడంలో తప్పలేదు. క్రో—

52. యుద్ధంచేసే కన్న విదేశాక్రమణకు లాంగ్ పోవడమే మంచిది. అ + క్రో +

53. బుద్ధుడు, క్రీస్తు, మహమ్మదు వీరు ముగ్గురు దైవస్వరూపులు. సామాన్యులు కాదు. క్రో +

54. తక్కువ కులాలవలె వాటికి చెందిన వారిని ఎక్కువ కులాలవలె వాటికి చెందినవారితో కలిసి మెలిసి తిరగనియటం మంచిదికాదు. వారి పాతకాలను, నివాసస్థలాలను వేరేగా ఉండాలి.

55. చిన్న పిల్లలదగ్గర అసభ్యంగా మాట్లాడటం మంచిదికాదు.

56. జగత్తు దైవస్థితి. క్రో +

57. కోడి పందాలు, పోట్ల పందాలు, పిట్ట మొదలైనవి కూరమైనవి. వాటిని నిషేధించాలి. క్రో—

58. దేశంలో ప్రతివారికీ పూర్తి స్వాతంత్ర్యం ఉండే ఆ దేశం శాంతి భద్రతలనాపన చాలా ముఖ్యం. క్రో +

59. ప్రతి ఒక్కరూ మానవాతీతిమైన ఒక శక్తిని కలిగి దాని ప్రకారం నడుచుకోవాలి.

60. జీతం చేత వ్యవహారేత్ర సంఘానికి ఎక్కువ ఉపయోగపడతాడు. ★

22-7-59 తేదీలోగా ఈ కూపన్ పూర్తిచేసి మాకు పంపించండి.

మీ పేరు:	మీ అభిమాన రాజకీయపక్షం ఎవరుగా X గుర్తు పెట్టండి.
	కొంగ్రెసు
	ప్రజాసోషలిస్టు
ఇంకా:	సోషలిస్టుపార్టీ
	సోషలిస్టు డెమోక్రాటిక్ పార్టీ
జిల్లా:	ప్రజాపార్టీ
	జనసంఘ
	"స్వతంత్ర" పార్టీ
	కమ్యూనిస్టు పార్టీ
తరువూ:	వివారి: లి. పో. కే.

ఈ పేజీలోని వివరణ ప్రకారం మీరు మార్కులు తెసుకోగా—

మొత్తం మార్కులు _____ మొత్తం మార్కులు _____

"అ" "ఆ"

రూ. 75/- బహుమతి గెలుచుకోండి.

"అ" మార్కుల మొత్తానికి ఒక సంఖ్య, "ఆ" మార్కుల మొత్తానికి ఒక సంఖ్య మా కార్యాలయంలో స్టాంపులతో భద్రపరచబడి ఉన్నాయి. ఈ రెండు సంఖ్యలను సరిగ్గా తులనించి, ఈక్రింద పూర్తిచేసి పంపించండి రూ. 75/- బహుమతి. దీని పూర్తిచేసినదానికి దీనికి సంబంధంలేదు. మీ చిత్తం వచ్చిన సంఖ్యలను ఇక్కడ ఊహించి మాత్రమే చేయాలి.

"అ" "ఆ"

మ హా నటులు

క్లాస్టిక్ మనగానే వానినికే ఉన్న నటుడి వధనం క్షణాంతరమైన రంగులు మార్చడానికి సిద్ధపడాలి. ఏడేవారి. అంతలో కవ్వాలి అంతలోనే వెళ్ళి రించాలి. కోవ్వడారి, బలిమాలి అడారి పాడారి. ఇది నటుల జీవనదీనియం. వాళ్ళ జీవితంలో ఎక్కడ వ భాగం ఇంకాలోనే గడిచిపోతుంది కోవట్టి, పాధనను బట్టి వాళ్ళు ఈ పనులన్నీ అవలంబగా చేసి వేస్తారు. దీన్ని బట్టి అనుభవం కాంక్ష నటుడు హాస్యభావాలను సమర్థంగా ప్రకటించలేడు అను అభావానికి బలం వచ్చింది. ఈ వాదాన్ని తుండించగల సన్నివేశాన్ని మొన్న చూడడంజరిగింది. మొన్న నేమిట, నిజానికి గుడియోకి వెళ్ళి వస్తున్నా ఈ తరహా రహస్యలు - నిర్విజనీకరించా ఇతివ్రత అనుగుగా తిట్ట పడేవాళ్ళు - కనిపిస్తున్నట్లు ఉంటారు.

మొన్నటి సంగతి ఈ నటుడు గుడియోలో ఘోష మమ్రం గర్గర మూపుడుగా నిమిషానికి పదిహారు సార్లు చెబువాడు. గురుగురు లాడుతున్నాడు. మందలది కూడా అనునమధాడగా నే, క్రోధరసాన్ని అన్యాయంగా బాపించేస్తున్నాడని పక్షగట్ట గలడు. ఇంకో నిమిషం నిదానంగా చూసే ఉండండి క్రోధం కౌఠ్యం కృత్రిమతప్పవని జానపట్టి. సత్పాత్రావానికి, గుణభావితీ, వైరాగానికి, మధ్యలో ఆకాభావానికి చోటు ఇస్తున్నట్లు కూడా తెలుసుకోవచ్చు.

క్లయి మాక్స్

గడియారం భయపడతూ, 9-30 నింపి మేల్కొన వడస్తోంది. భయపడతూనే పూ అయిందే అంది, పదిన్నర, పదికొండూ కూడా అంది. పన్నెండు దగ్గరికి వచ్చేసరికి యజమాని మా పుత్రుడే భయపడ నోరు చూసుకుంది. పన్ని వేళం క్లయిమాక్సుకు వచ్చేస్తోంది. చుట్టపక్కల జవాబు అంతా 'ఎవరో ఎవరో' కీడు మోతోంది' అని గజగం పణికిపోతున్నాడు అంతలోనే, అంత ఎదురుదాడున్న చనోహం సంగీతం - స్వర కౌరు హాసనమాత అందలవలిలా వీణానిక్కంలా వినిపింది. ఇంకోక్షణం తిరవాతకాక రివ్రస్ మలుపుతీసి, ధను ధుమయ మానంగా ఆడేవాడెన్న అలామి కొరిసి తొక్కబోయి మా నేనె ఆగింది

మా కథించిన క్రోధంలా ఉన్న ఆ ఆనాడు అంతలోనే ఎంతరిక్కని మంద హాసం చేయాలిగాడు? ఆయన చెంపలూ కేంపులు వలిగాయి. వాళ్ళు అయ్యం, స్నేహం ఉచ్చాంగితెల్లి మట్టారా వెలఅంత తడవే కాయి.

అనునమేళు బాంబే ప్రాద్యువం.

భరతీవారి 'బ్రభావామాన'లో ఎస్. వరనిక్మి

"నాని కాన తేటయివట్టండి" అంది తం.

"ఎత్తుత్తు! ఏంలేదు మేమూ ఇప్పుడే వచ్చాం. ఇంకా రైటింగ్ రెడీకానేలేదు. తమగురెను తీసుకొండి. కొకా కొకా లా కావాలా బిల్లిన్ వున్నాకోగల?"

ఈసారి, చూడున్నవాడికి అనందమే బాంబే ఫీలింగ్ ప్రాద్యువం తిరుగుతోందని భ్రమకలిగింది

ఈ నిధంగా, పాధన, తనమ్మ చెకామనే నటులకన్న ఆ నేకవిధాల గొప్పదనాన్ని నటు నను భావప్రకటనను, పరివర్తనాన్ని అనుభవ రహితలలో పుటంగి మహానటులను తియారుచెన్న నేటి మేటనటులకు కళారాధ కారధమేకు జోహారు ..

బహు పాత్రాభినయం

మనా ముడియోలో వినిపించ మాటలు "పరస్పర విగ్రహాలు రెండిటికి ఒకే తూంలా అభినయం పట్టాం ఎలాగండి?"

"ఎముంది ఏదైనా ఫీలింగ్ ముడియోకి వెళ్ళి చెప్ప నటుడిని దైర్యవైపున్న దృక్పథాని చూడండి ముఖ్యంగా నటుడు ఆతిగా పట్టించి 'ఇది చాలా' అని అడగినపుడు దైర్యం ముహంలో రియాక్స్ చూండి చాలా." —టవ్ బ్లాస్.

చిత్రలేఖలు

న్యూఢేనులు రావారి

ఆర్యా, ఈనాడు న్యూటాలంటు బొరకటం, బొరకటం చాలా కష్టంగానూ, కష్టం ఉందని చూశుచున్న వేర్పింది. చూశామ్యు రిడి ఆమోదించాడు.

నర్ ఫోర్ యీ కాజుకోసం ఆర్యో రాక్రూ, సిగిరెలు కార్మి, అమెలు తిసి, తిన్నుడు ఒకరోటిన్ను ఖగ్గు రాయించిం తగ్యాత మకు ఓ ట్రిలియంట్ యక్ష్మలెంట్ అయిడేనూ వచ్చింది.

జులెంలేదూ, యిప్పుడు నెమ్మ, మన అట్టిల్ కమంకోసం నటి మణులకు చొక్కాలానూ ఎలానూ తొడిగిస్తున్నాడు గదా, అలాగే నటు మణులకు చీరలూ, వాళ్ళూ తొడిగించి, హీనాలచేత హీనో యిస్తూ, హీనోయినచేత హీనో శోభూ చేయిస్తే బాగుంటుందిట. వీధుడు మీట్టపు తుందంటే పెట్టుట. ఇలాని చూశామ్యురిడి చెప్పాడు.

ఈ అమూల్యమైన, బ్రహ్మాండ విడియూ కాపీరెలు. అనిగా, ఎవగుపెడితే నాకు కాపీకోర్ చెబుతున్నాను.

అందినూ ఈ ఓ ఘాయిత్యపునికి వడిగడ తాలని చూడురాక.

వీని న్యూటాలంటు చాంటు పలికు సర్వీసు కవివను ప్రెసిడెంటు.

టవ్ బ్లాస్ వర్తిలాల్

ఆర్యా, ఈ క్రైతుకులు ఆ సమానూ కొరి మొహాలు కావాలని కోట్లకుంటాడు కదా, వీళ్ళని చూస్తే నాఅంత గొప్పవాడేకే కోవ మొహున్నాడి

అయినా వీళ్ళ మొహం వీళ్ళకేం రెలును మొహాల కొడత

"సిల్ యీజ్ గోర్" అని గాంధీగాడు ఎంత ఆనుభవంతో చెప్పారో ఆ అనుభవం ఈ కొత్త మొహానికి, వాళ్ళ చాంబర్లకి ఉంది?

అసలు కొత్త మొహాలు కావాలని గోల చేసి వీళ్ళు, కొత్త మొహాల్లే మన్నా తిగి లిందుకు సరి చూడన్నారా? వాళ్ళకుంజే పాత మొహాల్లే మాస్తన్నారా? అదా? అవిమారితే ఇవే మామతయి ఈ లోగా వాత మహల్లా వీళ్ళుండే కొత్త మొహాలు కావాలంటే తప్పకాదు! కామ్యూ!

—టవ్ బ్లాస్ వాంటర్ మాంటర్

[డి కెరామక్స్ (మరిగర్)]

యక్షప్రశ్నలు

సుకుమారి

(గతవారం తరువాయి)

ధర్మన్న గారు ఇట్టివిధంగా చెప్పనారంభించాడు.

“విండాండీ—విమిటంటే అసలు పూర్వ కాలంలో అనగా—అనగా అనగా రోజుల్లో— అనగా ఫోక్ లోర్ పీరియడ్ లో నన్నమాట, ఒకానొక రాజు వుండేవాడన్నమాట. ఈ రాజు ఒకానొక రోజున ఏదో పూజ బయల్ పడేవాడన్నమాట. దేరి, ఆ పూజ చేశాలోగానే దూర్గమగ్యంలో మంజించేశాడు. జీవించగానే అందరూ “ఏం చెప్పావు నన్నట్టుండి ఇదీ!” అని ముక్కుమీద వేలేసుకుని రియాక్షన్ ఇచ్చారు. దరిమిలనూ ఆరాతీసి చూశారన్నమాట—విండాండీ—చూడగా రాజుగారు బయల్ పడేముందు ఏదో అఘాయిత్యం జరిగి వుండాలని తేలింది. అదేవిమిటంటే—రాజు గారు బయల్ పడేముందు—అగ్నిపుల తీసి తను చుట్టూ వెలిగించుకుని, ఇద్దరు వ హామర్లు తులకూ చెత్త చుట్టూ ఇచ్చి అడగి పులను అందించాడు—వాళ్ళు కాల్చేశారు. అంగువల సిద్ధాంతాలు తేల్చిన దేవిమిటంటే—ఒక అగ్ని పులగీసి ముగ్గురు ముట్టించుకోవటంవలననే మహారాజు మరణించాడన్నాడు. ఆనాటి నుంచీ అది దుశ్శకునాల లీనులో చేరిపోయి. ఈనాటి నున పారిల బియ్యంపై నెంట్టి మెంటుగా అవతరించింది. యాంటి నెంట్టి మెంటుగల వివరాలు నాసరే, కుదిరేవావు.”

“అదాకథ?” అన్నాడు వచ్చినవాడన ఆశ్చర్యపడిపోతూ.

“అదికథ” అన్నాడు ధర్మన్న గారు.

“అవునుగాని ధర్మన్నా—అంటే ధర్మం కాదంటావేమోగాని ఫోక్ లోర్ లో చుట్టూ కాల్యటం ఏమిటోయ్?” అన్నాడు “మాట మగ్యంలో యక్షేక్ష్యరావు.

ఇండాక వచ్చినవాడనపడ్డ ఆశ్చర్యానికి రెండువర్సరెట్లు పడ్డాడు ధర్మన్న గారు. పడి, లేచి—

“మంచివాళ్ళేనండీ యక్షేక్ష్యరావు గారూ! ఫోక్ లోర్ లో చుట్టూ కాల్యటం తప్పంటా రేమిటండీ! చుట్టేకొగు—ఏదాండీ సిగ రట్టేనా కాల్యకోవచ్చును...మీకు తెలి

దేమో—ఆ చిత్రాలో శాంతు నడిపించ వచ్చును — ఏదోచేస్తూ, క్షిప్రరాయా, చాపటా ఎగరవచ్చును. యక్షిణి, కవతా రాక్షసి, వీరై తే రంభా ఇంగుడూ బాల్ యామడాన్స్ అడి రాకెనకోర్ పైలో అరునూ గంతవచ్చును. సాక్షాత్తు క్షిప్ర పరమార్థ్య భూలోకవాసియో సాంఘికజీవితం గడుపుతున్న ఒక చిన్నదాన్ని చూచి, మూర్ఖిల్ మోహంలో పడవచ్చును చిత్రం యండంగులో జగహర్ లాల్ సైహూగాని, శివుశుగాని రావచ్చును. ఈ చిత్రములకు ఒక కాలముండగు. అన్ని కాలాలకూ వర్తించే జోళ్ళలాగా, ఇవి అన్ని కాలా లకు వర్తిస్తాయి. అంగువల ఏటికీ కాలా తీత చిత్రములనియూ, అన్ని రకముల మిథా యంపులూ గల ‘జోడికోక’ చిత్రాలు గనక, ఫోక్ లోర్ చిత్రములనియూ పెళ్ళి గలవు. ఏటికీ తెలుగు జనాలు జానపద టాకీలన్నాడు టాకీగా!” అన్నాడు ధర్మన్న గారు అరిసిపోయి, నిట్టూరుస్తూ. “అంతేకాదు, నేను మాట్లాడిన దానికి ఎన్ని రెట్లో పొడుగయిన డైలాగులతో సంభాషించ వచ్చును కూడా!” అన్నాడు. వచ్చి నాయన ధర్మన్న గారికి, ఇంకా ఆశ్చ ర్యంగా చూశాడు—ఈయన కన్నీవివయాలు తెలుసుకో బాబోయ్ అని.

“చూశావా—నాయనా, వచ్చినవాడనా! ఇటువంటి కథలన్నీ నీకు తెలిసవుండాలి. ఈ రకమైన వివరలన్నీ తుంఖంగా వచ్చి వుండాలి. లేకపోతే ధర్మన్న గారి నడిగి అవన్నీ రాసుకుని కంఠతాపట్టు!” అన్నాడు యక్షేక్ష్యరావు. వచ్చినవాడన వెంటనే కొయితం, కలం తీసుకున్నాడు—ధర్మన్న గారి కళ్ళల్లోకి చెప్పడనే భావంతో చూస్తూ ధర్మన్న గారు అదోలా నవ్వాడు. యక్షేక్ష్యరావు ఇదోలా నవ్వాడు.

“మోడితూరండీ?” అన్నాడు వచ్చి నాయన.

“ఆంధ్రప్రదేశ్” అన్నాడు ధర్మన్న గారు.

“ఈడో! అయితే, మీరు అక్కడి

నుంచే రావటమా?”

“మరిం”

“అయితే మరి, మొన్న రిలీజయిన చిత్రం ఎలాపోతుందండీ?” అన్నాడు ఆంధ్రురగా ■ చిత్రం తన స్వతంత్ర చిత్రం కన్న మిన్నయైనట్టు. ధర్మన్న గారు కేవలం అరక్షిగంపాటో. ఆరు టి డాల పాటో నిశ్శబ్దంలోపడి, “బాగానే పోతోంది నిమిషానికి లోంథెఅడుల యోషన” అన్నాడు కూర్గా. వచ్చినవాడనకు అసలు అర్థం కాలేదు. యక్షేక్ష్యగని వంక లక్ షేష్ చెశాడు.

“ఇది కూడా తెలివన్నమాట! ఫిల్మ్ నిమిషానికి పొంథె అడుగులు పరిగెత్తుకుండి ప్రాజెక్టర్ నూ, ఇక్కడానూ. నీ... అ ఏమీ తెలిదు బ్రదర్. తెలికుండా చిత్రాలకు నిర్మాతృత్వం వహించాలనుకుంటున్నావు లాభం లేదు” అన్నాడు యక్షేక్ష్య రావు.

“లాభం లేని వ్యాపారం నేను చెయ్యను నుంచోయ్—” అన్నాడు వచ్చినవాడన.

“వితే చిత్రం వొచ్చు సీతం వొచ్చు పోతే ఫిల్మ్ నేనుకొని వెళ్ళిపో!” అన్నాడు యక్షేక్ష్యరావు మాత్రమేవో బోటీ ఫిల్మ్ చూసినా, వచ్చినవాడన తెచ్చుకోవ్వ గొడుగు తీసుకుని, వెంటనే వెళ్ళినవాడనగా మారిపోయాడు!

“వెరినాయన! ఏమి తెలికుండా ప్రాద్యూసర్ కావాలని ప్లాను” అన్నాడు యక్షేక్ష్యరావు.

“సరే, మరొక కథ చెబుతాను. ఈ కథకు కూడా నువ్వే సరయిన సమాధానం ఇచ్చేకావంటే, అమాంతం నిన్ను ప్రాద్యూసర్ నా మార్చేస్తాను!”

“నా తమ్ములు?”

“నీ తమ్ములూ నీవూ అందరూనూ”

“వితే ఆ కథ చెప్పండి. రివాలని కుతూహలం కలిగి వున్నాను” అన్నాడు ధర్మన్న గారు సరుకుని కూచుని.

(ఆశ్చర్యకరమైన అయిదో వారం)

వార్తావరణం

సంపాదకత్వమున వున్నది

శ్రీ పాఠశాల స్థాపనాని వారి కొత్త చిత్రం 'సాక్షి' పూర్తి అయింది. 'సాక్షి' ద్వారా అని పేరు పెట్టారు రాజధాని నుండి రాగల రెండవ చిత్రం అవుతుంది ఇది.

జగ్గయ్య, నాదిరి, రాజసుబ్బా చన, బాబయ్య, రేలంగి, నూర్యకౌంతం మొదలగువారితో ఇందులో పాల్గొన్నారు. దర్శకుడు కాపి చాకర్ల సంగీత దర్శకుడు వేణు.

* * * భరణివారు 'బుడేదీ' అధారంగా తీసున్న చిత్రం 'సంజమాపులు' పూర్తికావచ్చింది. భానుమతి, నాగేశ్వరరావు ముఖ్య పాత్రలు ధరించారు. రచన సముద్రాల, సంగీతం వేణు, దర్శకత్వం రామకృష్ణ.

* * * చేతనావారి 'సూర్య' సగం ప్రేచిలుకు పూర్తి అయింది. రమణమూర్తి, బాలయ్య, కృష్ణకుమారి కుటుంబరావు నటించారు. రచయిత అనిపెటి సుబ్బారావు సంగీత రచయిత రమేష్ నాయుడు. దర్శకుడు ప్రకాశ రావు.

* * * ప్రకాశరావు వారి 'రేణుకామాహాత్మ్యం' చిత్రం పూర్తి అయింది. శుక్కుడి, జి. కరలక్ష్మి నటించారు. సంగీతం మల్లేశ్వరరావు.

* * * రాజశ్రీవారి మూడో చిత్రం 'కె.కా.క. రామ' అగ్రశ్రేణిగా విడుదల కాగలదని తెలుస్తుంది. ఈ చిత్రానికి కొత్త డాక్టర్ కృష్ణారావు తీయడానికి దర్శకుడు జి.ఎ.కె. రావు, నటులు రామారావు, రమణమూర్తి మొదలగువారు ఇటీవల హైదరాబాద్ వెళ్ళి వచ్చారు కాని చిత్రావరణం అనుకూలంగా లేక, కొంతమంది విసిరిపోయింది.

ఇందులో రామారావు, ప్రదీప, మాలిని, కమలమూర్తి, రేలంగి ప్రధాన పాత్రలు పోషిస్తారు. రచయిత సవాళివరమూర్తి. సంగీతం శుంభురావు. నిర్మాతలు అక్కిలి నారాయణ (ఎం.కె.ఎల్) వారు.

* * * విజయ ప్రాడకర్స్ వారి కొత్త చిత్రం 'విజయ వేళి' నిర్మాణం మొన్ననే ఆరంభమైంది. రమణమూర్తి, చలం, కృష్ణకుమారి ముఖ్యపాత్రలు నిర్వహిస్తున్నారు. రచన జి. కృష్ణమూర్తి. నిర్మాత, దర్శకుడు విజయదర్శ.

ప్రసిద్ధి నటుడు శుక్కుడి వెంకటేశ్వర రావు త్యాగరాయ నగరం చాలి టుల్స్ కో.ల్లో చక్కని ఇల్లు కట్టించారు. మాంబ శింలా ఈ కోట్ల, సినిమా తారలు సుమతి నివాస ప్రాంతం. చాలి టుల్స్ కో.ల్లో రంగారావు, నాదిరి ఏడాదికి రెండు నాలుకట్టకున్నారు దాని పక్కన సారంగపాణి విధిగా నాగేశ్వరరావు, తర వారి భగీరథమూర్తి వీధిలో రమణారెడ్డి, అవరసనే సన్ థియేటర్ వేపు బావో, గజ సుబ్బాచన ఉన్నారు. కొంచెం అవకలగా శ్రీ రంజని కానియర్ ఇల్లు ఉంది.

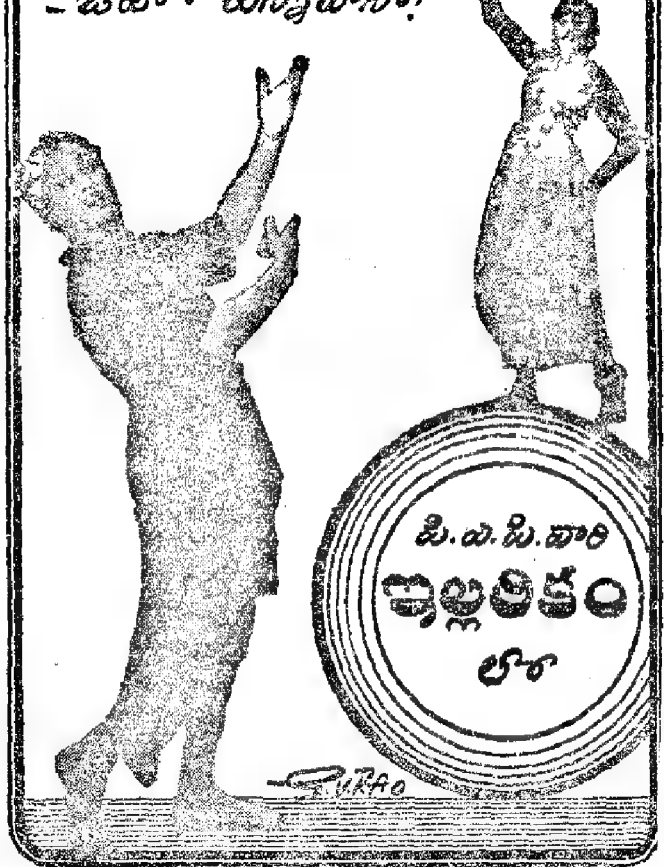
గృహ ప్రవేశం

జూన్ 24 బుధవారం రాత్రి శుక్కుడి వెంకటేశ్వరరావు నూతన గృహ ప్రవేశ సుహృద్ కన్సర్టు జరుపుకొన్నారు. గుర్తుకు వచ్చుచున్నది గతంలో గంటలకు విందు, తాళి చందం వీణగానం ఆదిగాయన ఫీలింగ్ పక్కములాని వాతావరణం, దానితో అంతో ఇంతో పంపనందున్న వారితో వచ్చి ఆయనకు సభాభివందనలు అంద జేశారు. సముఖంగా గౌరవంతో హిందూ కళా ఆభిమాని మూడో సంవత్సరం గుర్తు వారిలో శుక్కుడి వెంకటేశ్వరరావు వీధిలో సాగి వేసిన ప్రతి ఎలుకకు ఒక విలువ ఉంది ప్రతి అతిథి ఒక కాయన అన్నారు.

వివాహం

విజయ విక్రమ్ మానేటిగో వారి కన్సర్టు సహృద్, పూర్ణ సంద్రి గారు, తమ రెండవ పుత్రుడు చి. తారక కామారావుకు

ఎదురాడక ప్రశ్నను విప్పి
నిలిచెదవా గెలిచెదవా
- ఓహో చిన్నదానా!

పి.ఎ.సి.వారి
ఇల్లుతికం
లో

- P. S. Rao

★ గొప్ప పుటలు కులు ★

అన్నాడు. నిజంగా ఇప్పుడు వాణ్ని చంపుతా—ఎవ డడ్డోవాడో చూపా— పట్టుబడినా పిళ్ళ నన్ను చేసేదేముంది? మరీ తెలుసు పంపుతా—పంపని—ఇంతకన్నా డే!—ముంది? వాడి రక్తంతో వచ్చిన ముంగ సంతోషపడుతుంది.

పానకాలులో తీవ్ర ప్రతీకారవాంఛ కలలో వున్నప్పుడే మొలకే తిండి. ఇప్పుడది పెరిగి పెరిగి మహావృక్షంలాగా నిల్చుంది. దాని కళ్ళు నుండేల అట్టుకునన పాడుకున్నాయి. పగ లేవిన పానకలో పానకాలు కళ్ళు ఇంక దెన్నీ చూడలేకపోయాయి. ఇప్పుడతని లక్ష్యం ఒక్కటే—అది నిజంగా ఇప్పుడతడు హంతకు డెవలవే! ఆ దృఢ నిశ్చయంతో లేచి నిల్చున్నాడు. బాడ్డో మంచి సాయంత్రం కమ్మరి వీరాయదగ్గర నుండి తీసుకున్న క తిని బయటికి తీశాడు. ఒక సారి దాని పడును పరిశీలించాడు. “ఒక్క కేటకు మొండేనికే మొండే—తలకుతల విడి పోవాలి—” అనుకుని వ్రాల్లోకి బయలుదేరాడు.

ముదిరిన పానకంలాగా వెన్నెలలు చిక్క బడాయి. పానకాలు దివాగం గేటుమందు నిల్చుని చుట్టూ కలయచూశాడు. నిశ్శబ్దంగా వుంది. ఆ చుట్టుపక్కల ఒక్క పిట్టకూడ మెదలటంలేదు. అప్పుడు గంట ఎంతవందో కూడ తెలియదు. చుక్కర్ని చూచి, అంచనా కట్టడాంఅని ఆ కాళిం కంక చూశాడు. అనాడు మంగ తొడిగిన నల రవికాగావుంది నీలి ఆకాళిం. సుభద్రమ్మ గారు పెట్టిన తెల చీరలాగా వెన్నెలలు తెలుగా, చిక్కగా వున్నాయి. మరీ ముంగ స్వరూపం పానకాలు కళ్ళుమందు మెదిలింది. తగుతున్న బిడి పారెసి గబగబ లాపకు నడిచాడు.

ఏడు సంవత్సరాల తర్వాత ఇక్కే దివాగం లోకి అడుగుపెట్టడం, దివాగంలోకి కరంటు వేశాడు. ఆ ఎలక్ట్రిక్ సుభాలను పాతలాని కడువచ్చాయి కోబాలు బాదంచెట్లను నరికి వేశారు. పద్మటి చెట్లతో కళ్ళకల లాడుతుండే ఆ స్థలమంతా అలసాపాలనా లేక చీడుపడి వుంది. పానకాలు ఇంకా సముండుకు నడిచాడు. ఎనుగును కట్టేసేచోట—ఒక పాడు బస్త్ర బ్రాక్టరుంది. అయితే, లక్ష్యగన్యావి ట్టికోయాడన్నమాట. పానకాలు కళ్ళు తొమ్మిగిల్చాయి. లక్ష్యగన్యావిని కట్టే ఇసుప గోలుసులుమాత్రం అక్కడ అలాగే పడి వున్నాయి.

బంగళాముందు వుండే భారీస్థలంలో దొరగారి ఇలవేల్పు వేణుగోపాలస్వామి విగ్రహం వుండేది. పెద్దదొరగారి రోజులో దానికి రోజూ పూలమాలలు వేసి, దీపారాధన చేసేవారు. ఇప్పుడది విగ్రహం పగం దిగిపోయి కిటిలంగావుంది. “ఏ నీతికి

వచ్చావు స్వామి?” అని నమస్కరించి ముంగుకు వెళ్ళాడు. పెర్నిమంటపం దగ్గర ఒక పెద్దకాగు అగివుంది. ఏవో దూర ప్రయాణం చేసి వచ్చినట్టుగా దాన్నిండా దుమ్ముకప్పు చేసివుంది. ఈ పెర్నిమంటపంలో చిన్న మృత్యుగారి పెళ్ళి ఎంత వెభవంగా జరిగింది! ముంగు కచ్చేరి సావిడో దాటి లోపలకు వచ్చాడు. అక్కడి గోడలన్నీ చవుకుతిని రేపామాపా వచ్చే రోగిలాగా వున్నాయి. గదుల్లో అక్కడొక్క రైటు, ఇక్కడొక్క రైటు వెలుగుతున్నాయి. పెద్ద హాలులోకి వచ్చాడు.

అక్కడెవడో పనిచేసేవాడు కావాలి గుర్రపెట్టి నినురపాడున్నాడు. నీరసంగా వెలుగుతున్న దీపం కాంతిలో హాలు దిగాలు మంటుంది. గోడలు వెల్లుల రారీ పోతున్నాయి. గోడలన్న పతాలు దుమ్ముతో నిండివున్నాయి. ఒక పులితలకాయ గోడన వుంది. కాలంతోపాటు, మనుష్యులతో, పాటు దాని మొగంలోని సహజగంభీరత క్షీణించి పోతుండా అన్నట్టు వుంది. పెదాచన హయాంలో ఈహాలు ఎంత కొట్టొచ్చినట్టుండేది! దిక్కులేని దివాగ మంటే ఇక్కే కోబాలు అనుకుంటు పానకాలు ముంగుకు పోయాడు.

ఆ భవన మంతా తనకు కొట్టిన పింజే కనుక, తన్ను అడ్డగించటానికి అక్కడెవరూ లేకపోటంవల పానకాలు నేగగా మేడమీద చిన్నదొర గది దగ్గరకు వెళ్ళాడు. ఆ గదిలో నుంచి మాటలు కొద్ది కొద్దిగా వినిపిస్తున్నాయి. ఉండీ వుండి వచ్చే కిలకిలవవులు ఆ కక్క దా వ రిం చి న ప్రకాంత తను, విహదపు నీడలను త్రుచుటానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్టున్నాయి. అంత పెద్దభవనం మొత్తంమీద ఆ గదిలోనే కాన అరికిడి వినిపించింది. పానకాలు రక్తం వేశంగా వురక లేసాంది. ఈ గదిలోనే ముంగ మాన భంగం జరిగింది. ఈ గదిలోనే ఈ వంకజుల కీర్తి గ్రహణం వటింది. ఈ గదిలోనే వాడితల నేల రాలబోతోందనుకున్నాడు పానకాలు. బాడులోంచి కత్తి బయలుకు తీశాడు. పానకాలుకు ముచ్చెమటలు పోస్తాన్నాయి. సహజంగా సహృదయుడు, సహ్యాత్తుడైన పానకాలు ఆ సమయంలో పగతో ప్రతీకార వాంఛతో కుటిలుడుగా, దుర్మార్గుడుగా రూపొందాడు. మెలగా ఆ గదితలుపుదగ్గరకు వెళ్ళి తట్టబోయాడు. అసలు లోపల ఏం జరుగుతుందో చూడమని కిటికి వద్ద కొచ్చాడు. కిటికి కీ నీడలో నిల్చుని లోపలకు తొంగిచూశాడు.

లోపల నిశ్చలంగా వెలుగుతున్న దీపం తెలటి కాంతులతో గదిని నింపుతోంది. ఒక వన్నెల విసనకర్ర నిలువులద్దంమందు అర్థ

వక్రంగా నిల్చుని, తన ప్రతినిధి కాన్పి చూచుకుంటుంది. ఇంతలో బక్కవలు తగా, టాడుగా వున్న ఒక పురుషుడు ఒక గానుతో ఏవో పానీయాన్ని తెచ్చి, “ఇది తోగుదారింగ! నీబడలికంతా ఒక్క డబ్బుతో ఎగిరిపోతుంది” అంటూ గానునందించాడు.

ఆ నుందరి ఆ పానీయాన్ని రెండు గుక్కలో గలగలతాగేసి, బడకంగా వక్ర విడుచుకుంది. ఆ వక్ర విడుపులో కిరీరత్రి వంపులోని సాంపు అతికియించింది. ఆ వయ్యారి అతి నాటాకుగా ఆవురించి, పండిరిమంచంమీద బద్దకంగా వారిపోయింది. “అబ్బ! పెద్ద జడ్డీ—వళ్ళంతా నొప్పలుగా వుంది డీతుర!” అంటూ పాములాగా పక్క మీద అటు ఇటు మెలికలు తిరిగింది.

ఆ పురుషుడు నాలుగడు గా నులత భారీచేసి, తూలుకున్న ఆడుగులలో నుంచాన్ని సమీపించాడు. “కాళ్ళు పట్టమంటావా దారింగ?” అంటూ ఆమె కోళ్ళను తన వడిలో పెట్టుకుని వ తల మారంభించాడు. ఆ నుందరి కట్టుకున్న భార్యలాగా “ఫీ! అదేం వనండీ?” అంటూ అడు వడలేదు సరికదా—బరువుగా రె ప్పులను చూసి, మొగలి పొట్టలో ముడుచుకుని పగన్న తెల త్రాచులాగా ఆ తెలటి పరుపుమీద గాజే నిడలో మునిగిపోయింది. ఆ మానవుడు కొన్ని నిమిషాలో “నీతోపాటే నేను—” అన్నట్టుగా నిడలో లీనమైపోయాడు.

ఆ పురుషుడుకు చిన్నదొర! ఆ కామిని అతని పుంపుడుకలె!

ఆ గది గోడలకు ఆ వంకం చూల పురుషుల చిత్ర పటాలు వేలాడుతున్నాయి. ఈ వంకోద్ధారకుడు చేసిన ఘనకార్యాన్ని చూడలేక దుమ్ము అనే తెరమాటున మొగాలను చాటు చేసుకున్నాడు.

కిటికి అవతలనుండి ఈ దృశ్యాన్ని చూచిన పానకాలు తన కళ్ళను తానే నమ్ములేక పోయాడు. ఏడు చిన్న దొరకాళి సుభద్రమ్మగారి కడుపున పుట్టిన వాడేవా? లేక మరొకడా? ఎంకొ తనకే నీగేసింది. ఇంతకూ తను కంపభోయేడి—ఈ చకటా? అవ్వ! అడదాని కాకు వ తలమా? పెద్ద వంకంలోపుట్టి ఈ పొడుపవే చేయటానికి సిగ్గులేదా? ఒక బజారు మనిషి కాళ్ళుపట్టే, ఈ చచ్చు మనిషిని చంపి—తన చేతుల రక్తంతో తడుపుకంటాడా? ఫీ—ఫీ—అ పెద్దపని తను చెయ్యలేడు—పానకాలు గిరుక్కున వెనక్కి తిగి వచ్చిన దొననే బయటికొచ్చాడు.

పానకాలు రోడుమీదకొచ్చి దివాగం వెళ్ళు చూచాడు. ఆ దిక్కులేని దివాగం వెనుకీగ చంగుడు కుంగుతూ మంగనితి నుండి లేచిన ఎఱ్ఱని మంటల్లాంటి, వెలుగుల్ని పెకలయజిమ్ముతున్నాడు.

“గొప్పకృష్ణ జతుకుల!” అంటూ పానకాలు కాండించి వుమ్మ, స్వేదనకైత్రు విసురుగా పోయాడు.

ఆంధ్ర పత్రిక సంచిక

ఆంధ్ర పత్రిక ప్రెస్ లిమిటెడ్, 6 & 7, తామర చెట్టు వీధి, మద్రాసు-1

సంసార సాగరం

గ్రంథకర్త: శ్రీ రాజమయ్యర్ — తమిళం నుంచి అనువాదములు: శ్రీ శ్రీవాత్సవ దొరకయ్య; ఆదర్శ గ్రంథ మండలి, విజయవాడ. పేజీలు: 228. ధర రూ. 2-50.

తమిళ భాషలో శ్రీ రాజమయ్యర్ రచించిన కమలాంబాల్ చరిత్రమునకు తెలుగు అనువాదము. ఈ ఎటలకు తమిళ సాహిత్యంలో మంచి స్థానమున్నది. ఆ భాషలో చదవవలసిన నుంచి పుస్తకాల్లో ఇదొకటి. రచయిత ఆతని చిన్న వయస్సులోనే ఇది రాశాడు. గొప్ప పాంసారిక నవల. పాత్రలన్నీ సహజంగా వున్నవి. కథ వాస్తవంగా జరిగి నట్లువుంది. మామూలుగా పంపాచాల్లోని అట పాటలను చిత్రించారు. పూర్తిగా చదివిన తరువాత ఇట్టి పాత్రలు పాపావ్య జీవితంలో ఉంటుంటే వుండవని అనుకోము. ఎవరినిమరిచిపోయినామరిచి పోకపోయినా పాపావ్యులే ను, నుబ్బును మరిచిపోము. పుస్తకం చదివిన తరువాత, నిత్య జీవితంలో తలసరిపడే మనుష్యులను చూచినప్పుడెలా కమలాంబాల్, పాపావ్యుల్లో లేక నుబ్బుల్లాగా వున్నారో అని పిస్తుంది. సరిగా ఆలోచిస్తే ఈ పాత్రలు ప్రతి కేళిలోనూ, ప్రతి రాష్ట్రంలోనూ, ప్రతి జిల్లాలోనూ వుంటాయి. కేవలం తమిళ కేళినికేగాదు. అవిభక్త మద్రాసు రాజధాని వారంపూ చదివి తీరాలే. శిన్న, పెద్ద, శ్రీ పుగమలందరూ చదవాలే. చదవకపోతే, చదివి వారి వారి మనస్సులను, చేయలను తెలుసుకోవాలే. తెలుసుకోని అంతటితో పూగుకోగూడదు. చెడును దిద్దుకోవాలే. అప్పుడే పుస్తకాన్ని చదివిన ఫలితం వస్తుంది. కేవలం పుస్తకం చదివి, బాగుందని అనండించి అవతల పోతే లాభంలేదు.

పాప పాపాలు

(46 వ పేజీ తరువాయి)

మరికొన్ని పెద్దకొరణాలు: అత్తిగారూ అడవనుమాను ఎగిరి చిక్కలు, ఇంట్లో అడవాళ్ళు తిగవులాడుకుని, సాయంత్రం అంటి ఇంటికివచ్చిన మొగాడితో వికలుపు పెట్టడంవలన. అతడు కూడా కొన్నాళ్ళు పర్చుచుతాడు. తరువాత ఎవరో ఒకని వనకేసుకొచ్చి రెండోవాళ్ళని మందలిస్తాడు. చివరకి విమర్శ తి ఇద్దరికీ గూరంగాపోతాడు.

చిరుమలను అనే గ్రామంలో ముత్తుస్వామి అయ్యర్, ఆతని భార్య కమలాంబాల్, కూతురు లక్ష్మి వుంటారు. తమ్ముడు నుబ్బువ్యానికి అన్నగారంటే మరికొని, ఆతని భార్య పాపావ్యుల్ గడుముడి—కన్నాంబాల్ అంటే కోపం. అనుయ, పడగు—భర్త అయిన నుబ్బువ్యానిని గూడా ముందుపెట్టి చంపుకొంటుంది—ఆ గ్రామంలో అమ్మలక్కల మహా సభాస్వయం రాలైన నుబ్బు, పాపావ్యుల్ తల్లి కంకిరి అందుకు అనేక కుట్రలు పన్నుతారు. ముత్తుస్వామి అయ్యర్ కాపరం చెప్పగొలెనని, కొంతమంది పన్నాగాలు నెరవేరుతవి—ముత్తుస్వామి కాళిలో సన్యాసిమం తీసుకొనటం—చివరకు కాళిలో అందరూ కలిసి కొనటం జరుగుతుంది.

పుస్తకంలో అసందర్భమైన అనుభవాలు ఎక్కడలేవు. హెచ్చుతగ్గులు లేకుండా కథ సాగిపోతుంది. పూర్వపు శోజుల్లో వున్న బందిపోటు దొంగల భయము, ఎరవలి వ్యవహారాలను గూర్చి గూడా రాస్తారు. గ్రామ వ్యవహారాలు బాగా తెలుస్తవి. మధ్య తరగతి కుటుంబాలు కూర్చుంటు, ఓర్వలేనితనం ఎటువంటి శిక్ష మంతంగా చిత్రించారు. మనస్తత్వ చిత్రణ, వివిధ భావ వివరణ చెప్పకొతగినవి. కథలోని ప్రతి వ్యక్తి విశిష్టవ్యవహారస్వభావాలు వివరించబడినవి, పుస్తకం అచ్చు బాగుంది. అనువాదం పోయిగా వుంది. 209 పేజీలూ, పైన అధ్యాయం, తప్పగా అచ్చు వేయబడింది. ఇంకా రెండుమాడు అచ్చుతిప్పలు వున్నవి. తమిళ భాషలో ఈ పుస్తకం ఇంకా బాగుండొచ్చు. వీలుగావుంటే ఇంకో 'చాక్ర ప్రతి' గూడా వేసి ఇంటింటికీ అంకెట్టు చూడాలే.

రా.★

ఇలాటి బెడదలు లేని కాపరాలు ఉంటాయి. నెనెరిగిన అరణజను సందర్భాలను బట్టి ఒకటి అరమైంది.

వెళ్ళే కాపరానికొచ్చిన కొత్తలో కొందరు భర్తలు మోజుకొట్టినూ, ఆవిళ్ళి సంతోష పెటాలని డబ్బంత ఆమె కయ్యచ్చి, కాణి అడ్డా దగ్గరించి కావలసినపుడే అడిగి తీసుకుంటారు. ఆవిడ ఈ సరసంలో స్వాగత్యం చవిచూచి, సుదాగా నే ప్రతి అరణాకీ మరిపించి, అరవే ప్రశ్నలు వేసి మరి మంజూరు చేసుంది. చివరకి కొన్నాళ్ళ తరవాత మొగాడు నాపడతల బాగానాపడిన

పరే సరిగాని-అరణుగనక మళ్ళీ తన స్వతంత్రం తను ఉంచుకోవాలని కూతాతగా అనుకుంటే అది చటుక్కువరాదు. అప్పుడు పెద్దపనుస్య వస్తుంది. అతను మాటలంటాడు. అవిడ జవాబిస్తుంది. మాటా మాటా పెరగడంలో ఏదో ఓటి తూలుతుంది. ఎవరో ఒకరికి అది గుండెలో గాఢంగా నుచ్చుకుంటుంది. అభిమానంకొద్దీ అప్పటికే బాధని అలాగే అనుభవకుంటారు. అది అక్కడే ఉండిపోతుంది. భార్యభర్తల అనుబాగంలో చిన్న అపకృతి...

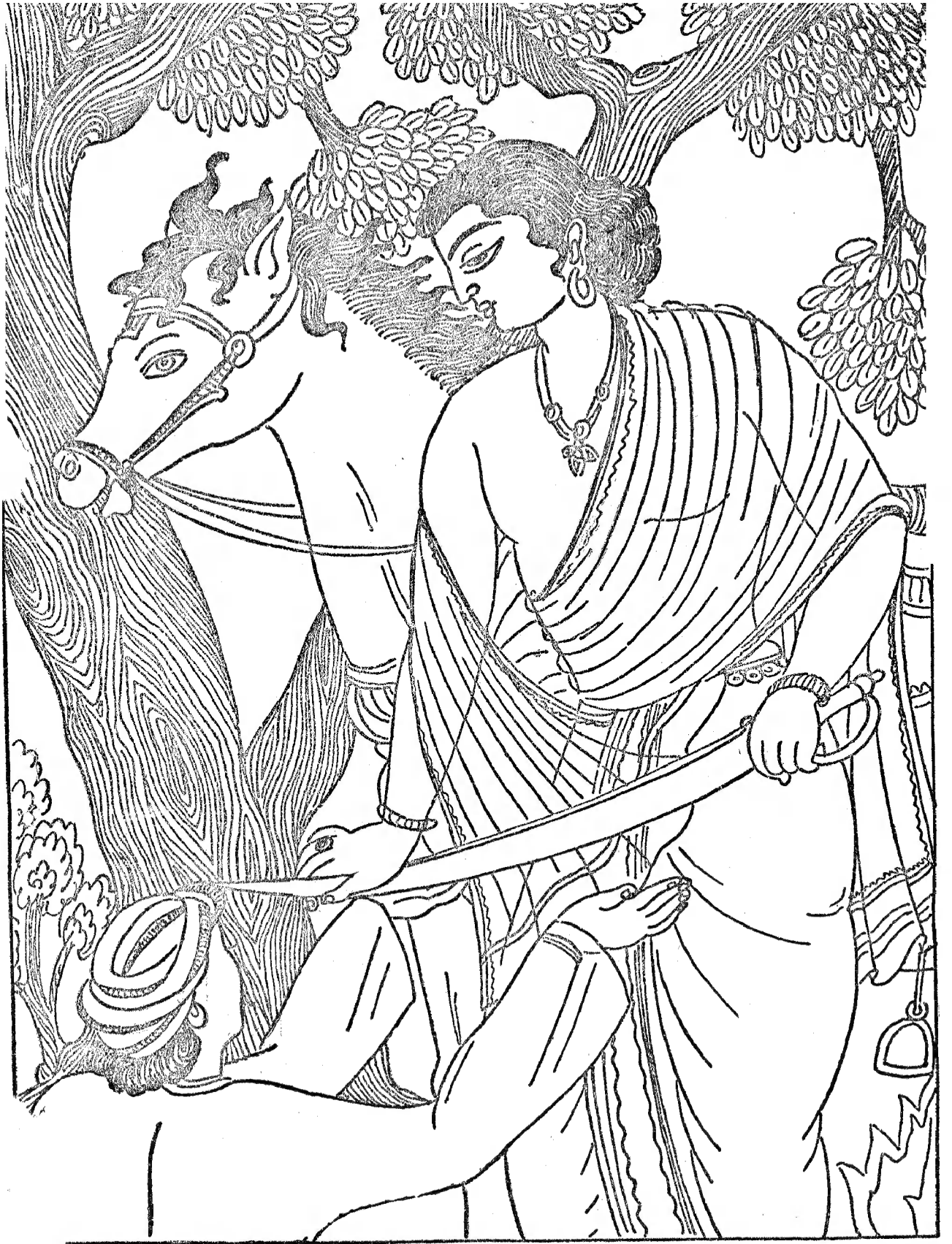
ఇంకోరకం భర్తలు భార్యని బోధిగా నమ్మరు. చేతికే కానీ ఇవ్వరు. ఇచ్చినా తక్కి అనుకుతారు. కెప్పినా సాధించక మానరు. చివరికావిడ మొండిక తిగాజలికీ పూసలికీ డబ్బు కావాల్సి వచ్చి పప్పు ఉప్పు కొనడంలో అజాబేదా పొగుపు చేసి దాన్ని పొపుల పెట్టానో, తత్తుల డబ్బాలోనో జాగ్రత్త చేసుకుంటుంది. అక్కడేని సరుకులు కొవాలని చెప్పి డబ్బు తీసుకుంటుంది. ఒక వేళ సరుకే కొనిచ్చినా దాన్ని ఇరుగా మెకు అమ్మి డబ్బు చేసుకునే భిల్లాళ్ళనుకూడా నేను ఎరుగును. అలా ఇద్దరిగ్గ అబద్ధం చెప్పారంటే, ఆ గుసీతికి వాళ్ళు పూర్తిగా బాధులుకారు.

వివాహం అనేది పవిత్ర మైనదని, దాన్ని అపవిత్రం చేసే వారి దగ్గరించి అందరికీ తెలుసు. అయినా, భార్యభర్తల సంబంధమే వా సమమైన, పరమమైన స్నేహం అన్న భావాన్ని అనేకులు గుర్తించక.

ఆయన ఏదో నాలుగు రాట్లు తెచ్చి పారేసేవాడు అన్నట్లుగా ఆవిడ, ఇంతి నండి పారవేసి తిని కూర్చుంటుంది అన్నట్లు ఆయనా పవరించడం బాధాకరం. మూగల్యం ఎంత బలమైనదని మనం నమ్ముతున్నామో అంతి నున్ని తెల్ల. ఎని కూడా గ్రహించాలి. దానికి దెబ్బ తగలిన ఉత్తరతాన పుస్తలతోడు పడవలు లాగే మోకు అయి పోతుంది. ఈమాట భార్యల కన్ను కుప్పకూలితే గురుంచుకోవాలి.

చిలర తిగవులు వచ్చినపుడెలా భయపడి ఒకరికొకరు దానానా మనసలనను, అవన్నీ తుపాసులై కల్లాలూ శేవనీయనీ, భార్యభర్తలమధ్య దాటరాని అభాతాలు ఏర్పడతాయనీ నా ఉద్దేశ్యం కాదు. చిలరతిగవులు, చిన్న విషయాలలో అభిప్రాయభేదాలు, సన్నసన్నగా చివాటూ, మెలి మెలిగా సాధింపులూ బయలుదేరినపుడు వాటివల ఒకరినొకరు అనుమానించడం, తిరిగొకరు భయపడడం, ఒకరితో ఒకరు అబద్ధాలు చెప్పకొనించడం, దాపరికాలకు అలవాటు పడడం, ఇలాటివాటికి చోటి వ్యక్తులందరూ జాగ్రపడాలని. వీటికి చోటి నే అవే అగవ్వి సుదారంలో ఒంటెలా అంత వ్యాపించి, మనుషుల్ని దూరంచేస్తాయనను.

★

“ప రి త్య గ ల్”

చిత్రకారుడు : పెల్లటూరి పూర్ణానందశర్మ.

తిరిగి ఆశ్చర్యముగాపూర్తి స్వస్థత చేకూరుతుంది !

వాటర్ బరీన్ కాంపౌండ్ టానిక్కును ప్రపంచ ములో ఆరోగ్యమును వాంఛించు పిన్నులు పెద్దలు అందరూకూడా, ఆరోగ్యము నిచ్చుటలో సాటిలేనిదని పేరొందుటచే, విడువక వాడుచున్నారు.

వాటర్ బరీన్ కాంపౌండ్ లో ముఖ్యమైన పోషక కదార్థములు కలిసియుండుటచే పౌఖ్యవదనముగల శిశువులను ప్రసాదించి మీ కుటుంబమునకు అవసరమైన ఆదనపు శక్తిని చేకూర్చును.

వాటర్ బరీన్ కాంపౌండ్ ఎడతెగని దగ్గు, వడిక ములు, క్వాసకోశపు రుగ్మతలను నివారించును వ్యాధినుండి త్వరితముగా కోలుకొనుటకు దాక్షిణ్య తీసి నిపాకను చేయుచున్నారు.

పిల్ల ఫర్ - ప్రూఫ్
మూతిగ్లోను, క్రొత్త
ఎఱ్ఱ లే బిల్ తో సు
యిప్పుడు సరిఫరా
చేయబడుచున్నది.

ఆప్పుడు వాడుకలో
లేని ఎఱ్ఱ రాపర్

ఆరోగ్యమునకు హితవైన

వాటర్ బరీన్ కాంపౌండ్